

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Nền phản-giáo dục của Cộng sản Việt Nam !

Mỗi năm, đúng hôm 03-09, nhà cầm quyền VN lại rùm beng tổ chức "Ngày toàn dân đưa trẻ đến trường". Cái tên nghe thật kêu, như chứng tỏ "đảng ta" quan tâm về giáo dục lắm. Nhiều bích chương có hình 2 trẻ nhỏ, một nam một nữ, mang khăn quàng đỏ của Đội thiếu nhi Tiền Phong, đứng dưới cờ đỏ sao vàng với giòng chữ ở đỉnh hay đáy bích chương: "Từ ngày có Đảng", được treo khắp phố phường, làm như thể dân Việt chỉ được đến trường từ ngày đảng CS xuất hiện.

Thế nhưng, ngoại trừ kẻ mắc bệnh tâm thần, ai cũng biết rằng **nền giáo dục của CSVN là nền giáo dục khốn nạn nhất trên thế giới**. Với đủ thứ thành tích rất đáng xấu hổ và tệ trạng vô phương chữa trị. Về **tư cách lãnh đạo** thì trước hết là chuyện đích thân bộ trưởng giáo dục kiêm phó thủ tướng (nay chỉ còn chức PTT) được các trang blogs bầu chọn là nhân vật tồi tệ nhất trong 2 năm liền (2007-2008), vì đã đẩy nền giáo dục ngày càng xuống hố thẳm. Thầy có một thành tích nổi bật là đã lệnh cho các hiệu trưởng đại học từ Nam chí Bắc (chính các vị này cũng nhất trí đồng lòng) ra văn thư cấm cán sinh viên biểu tình chống Trung Quốc xâm lược Hoàng Trường Sa năm 2007-2008. Còn đích thân thầy thì chủ tọa cuộc rước đuốc Thế vận Bắc Kinh qua Sài Gòn ngày 30-04-2008 với thái độ thần nhiên trước bản đồ Trung Hoa do thanh niên Tàu giương cao trong đó Hoàng Trường Sa được ghi là lãnh thổ Trung Cộng... Kế tiếp là chuyện thầy hiệu trưởng trường trung học thị trấn Việt Lâm (tỉnh Hà Giang) đứng ra thành lập đường dây mua bán trình trẻ vị thành niên, những nữ sinh yêu quý của thầy, để "phục vụ sinh lý" cho các quan chức lớn trong tỉnh... Gần đây nhất, hôm tháng 8, là chuyện hai nhân vật lớn từ Bộ Giáo dục (trong đó có một Thứ trưởng) đã tìm cách gây khó khăn cho Đại học tư thục Phan Châu Trinh tại Hội An, Quảng Nam nhằm mục đích loại ban quản trị để chiếm lấy trường... Còn vô số "guồng lãnh đạo" khác nữa... Về **đạo đức học đường** thì hầu như ngày nào cũng có chỗ xảy ra cảnh dân phòng hay công an tra tấn học sinh viên kiểu xã hội đen; thầy giáo hiếp dâm học trò, đổi tình lấy điểm, lén coi nữ sinh thay y phục; cô giáo bắt học trò liếm ghế, cho bạn tát tai bạn, sờ chỗ kín của nam sinh; học trò đánh thầy giáo, đánh bạn học (thậm chí nữ sinh cũng đấm đá nhau chí tử rồi tung lên mạng), học trò vay nóng, lãi cao để chơi game hay hút xì ke bị xã hội đen dọa giết, nữ sinh viên để kiểm tiền trả học phí đành làm gái gọi v.v... Rồi nạn dối trá tràn lan, như lời nhà văn Trần Mạnh Hào (trong tham luận gửi Đại hội Hội Nhà văn mới đây): "**Đạo đức trong giáo dục VN hôm nay đồng nghĩa với dối trá: thầy dối trá thầy, trò dối trá trò, quản lý giáo dục báo cáo láo cốt lấy thành tích, nạn mua bán bằng, bán đề thi, mua quan bán tước đang là đại họa của nền giáo dục. Hầu hết sách giáo trình, sách giáo khoa... là sách đạo văn. Cán bộ có chức có quyền đua nhau làm thực sĩ, tiến sĩ... lấy bằng thật nhưng học giả. Nạn dùng tiền mua bằng cấp, mua học hàm học vị đang diễn ra công khai trong cái chợ trời giáo dục VN...**". Ngoài ra còn phải kể đến nạn ban giám hiệu, sờ giáo dục hay cả bộ giáo dục hăm dọa, cấm cản học sinh sinh viên sống niềm tin tôn giáo (như tại Nghệ An), sách nhiễu, loại trừ các thầy cô có tinh thần độc lập hay dân chủ (như Nguyễn Thị Bích Hạnh, Đỗ Việt Khoa, Vũ Hùng...); dửng dưng trước việc các nữ sinh nạn nhân ở trường Việt Lâm đã bị tuyên là tội phạm, chịu những án tù dài; bỏ mặc cho công an đày đọa giáo sư Phạm Minh Hoàng chỉ vì thầy có chính kiến khác với đảng thống trị... Về **thành tích giáo dục** thì kết quả kỳ thi tốt nghiệp năm nào cũng dưới 50% nhưng lại được đôn lên gần 100%... VN không có đại học nào chất lượng được thế giới công nhận. Chẳng cơ sở nào của VN có tên trong mọi danh sách các đại học hàng đầu châu Á. Trong số các bài viết xuất bản trên các tạp chí khoa học năm 2007, thì Đại học Quốc gia Seoul (Hàn Quốc) có 5.060 bài, Đại học Quốc gia Singapore: 3.598, Đại học Bắc Kinh (TQ): 3.219, Đại học Mahidol (Thái Lan): 950, Đại học Malaya (Malaysia): 504, Đại học Manila (Philippin): 220, còn Đại học Quốc gia VN (Hà Nội lẫn Sài Gòn) chỉ có 52 bài. (*x. Science Citation Index Expanded, Thomson Reuters*). Đến nay VN vẫn lẹt đẹt như vậy. Chỉ số sáng tạo thì trong số bảng sáng chế được cấp năm 2006, Hàn Quốc có 102.633 bằng, Trung Quốc: 26.292, Singapore: 995, Thái Lan: 158, Malaysia: 147, Philippines: 76, còn VN ta là một con số 0 vĩ đại (*x. World Intellectual Property Organization, 2008 Statistical Review*). Đến nay ta vẫn chưa khá lên nổi. Dĩ nhiên còn nhiều tệ nạn khác trong ngành giáo dục như tham nhũng từ cao xuống thấp, cơ sở và giáo viên thiếu thốn, trường ốc xập xệ, học cụ nghèo nàn, giáo khoa đắt đỏ, môn chính trị quá nặng, học sinh nghèo bỏ học...

Có người cho tất cả những tệ nạn trên là do đất nước đã trải qua một cuộc chiến tàn phá tổn hại, do sự yếu kém trong quản lý giáo dục, do nền kinh tế của đất nước và quốc dân còn nghèo nàn, do việc đào tạo thầy cô ở mọi cấp chưa được chu đáo hoàn chỉnh, do sự thiếu cọ xát giao lưu với các nền giáo dục tiên tiến trên thế giới... Theo chúng tôi thiết nghĩ, đó chỉ là những nguyên nhân phụ. Nguyên nhân chính vẫn là **đường lối giáo dục, bao gồm triết lý giáo dục và mục tiêu đào tạo**, vốn do đảng Cộng sản đề ra. Điều này được trình bày rõ ràng trong Luật Giáo dục do Quốc hội khóa 11 ban hành ngày 14-06-2005. "**Điều 2: Mục tiêu giáo dục: Đào tạo con người VN phát triển toàn diện, có đạo đức... trung thành với lý tưởng độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội...**". "**Điều 3: Tính chất, nguyên lý giáo dục: 1. Nền giáo dục VN là nền giáo dục xã hội chủ nghĩa có tính nhân dân, dân tộc, khoa học, hiện đại, lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng**". "**Điều 27: Mục tiêu của giáo dục phổ thông là giúp học sinh phát triển toàn diện về đạo đức, trí tuệ, thể chất... hình thành nhân cách con người VN xã hội chủ nghĩa...**". "**Điều 40: Nội dung giáo dục đại học phải có tính hiện đại và phát triển, bảo đảm cơ cấu hợp lý giữa kiến thức khoa học cơ bản... và các bộ môn khoa học Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh...**" Tất cả các điều này rõ ràng cho thấy đảng và nhà cầm quyền Cộng sản VN quyết tâm đào tạo con người VN theo một chủ nghĩa đã bị nhân loại vất vào sọt rác từ mấy chục năm nay vì phi nhân và bất lực, dối trá và cưỡng bức, sai lầm và ảo tưởng, noi gương một con người mà đạo đức là vô luân và tư tưởng là vô thực, hướng đến một mục tiêu, lý tưởng và

**GIẢI NHÃN
QUYỀN VN
2008**

TRONG SỐ NÀY

***

- Trg 01 ► **Nền phân-giáo dục của Cộng sản Việt Nam !**
- Trg 03 ► **Lời kêu gọi tẩy chay mừng Quốc khánh TC dưới tiêu đề..**
-Nguyễn Việt Phúc Lộc
- Trg 04 ► **Thư gửi CT Nước Ng.Minh Triết về bất đồng chính kiến**
-Ts Cù Huy Hà Vũ
- Trg 06 ► **Thư gửi CT Nước Ng.Minh Triết về Gs P. Minh Hoàng**
-Mary Lawlor
- Trg 07 ► **Đàn áp việc tôn tạo chùa Phước Thành ở Huế...**
-Phòng Thông tin PGQT
- Trg 08 ► **Đổi thoại từ đâu? (thơ)**
-Ly Khách
- Trg 09 ► **Ms Dương Kim Khải bị bắt**
-Khánh An-Thân V. Trường
- Trg 11 ► **Chính quyền Ở Môn và Càn Thơ đàn áp Tôn giáo**
-Tín đồ PGHH Truyền thống
- Trg 12 ► **Tiếng nói Côn Dâu vọng từ Thái Lan**
-Gia Minh, RFA
- Trg 14 ► **Dân chủ là giải pháp cho Biển Đông**
-Nguyễn Đan Quế-Al Santoli
- Trg 16 ► **Hãy nắm lấy cơ hội quốc tế hóa Biển Đông**
-Mặc Giao
- Trg 18 ► **Ngồi nhâm chỗ !**
-Âu Dương Thệ
- Trg 20 ► **Không thể nghĩ ngờ, hiềm nguy ngay trước mắt.**
-Bùi Tín
- Trg 22 ► **Hãy trả lại sự thật về ngày 19-08 cho lịch sử đúng đắn**
-Tô Hải
- Trg 25 ► **Chỉ có sự thật mới giải phóng con người, văn học, đất nước**
-Trần Mạnh Hảo
- Trg 28 ► **Đảng là ai? Tên gì? Ở đâu? Mấy đứa?**
-Đình Tân Lược
- Trg 31 ► **Sa vào tay Công an Cộng sản**
-Tin tổng hợp

**HƯỜNG ỨNG CHIẾN
DỊCH VIỆT CHỮ "DÂN
CHỦ" TRÊN ĐƯỜNG
PHỐ, NƠI CÔNG
CỘNG TẠI VIỆT NAM**

nhân cách chưa bao giờ xác định được là "chủ nghĩa xã hội". Rồi để bảo đảm đi đúng đường lối giáo dục này, Điều 56 cho biết trong mọi trường (có lẽ trừ mẫu giáo của các Giáo hội) đều có Tổ chức Đảng: "*Tổ chức Đảng Cộng sản VN trong nhà trường lãnh đạo nhà trường...*". Cụ thể là mọi hiệu trưởng các cấp đều phải là đảng viên và trong mỗi trường đều có đảng ủy, chưa kể Đoàn thanh niên CS Hồ Chí Minh (với nhiều đoàn viên đóng vai công an học trò theo dõi thầy giáo và bạn học) hoặc Đội thiếu nhi Tiên Phong trong các trường cấp 1 (với nhiều đội viên có nhiệm vụ báo cáo về cô giáo). Tổ chức đảng này còn nằm trong những Sở giáo dục tỉnh, thành, quận, huyện mà mục tiêu chủ yếu là theo dõi chính kiến của phụ huynh và học sinh. Một chính đảng cầm quyền và một chính phủ công cụ mang trong mình ba đặc tính cố hữu: "tàn ác cách lạnh lùng, dối trá cách bình thân, ngu dốt cách cố chấp", sáu yếu tố tự hủy: "vô thần, duy vật, hận thù, bạo lực, bất công và gian trá", đã và đang thất bại trong các lãnh vực kinh tế, chính trị, văn hóa, xã hội, quốc phòng... thì làm sao có một nền giáo dục lành mạnh, nhân bản và hiệu quả? làm sao đào tạo được những công dân trưởng thành, tự do và độc lập cho đất nước? Có chăng là chỉ đào tạo được những thần dân hoặc trung thành tối mật với đảng, hoặc khiếp nhược im lặng trước đảng, nghĩa là thành nô lệ hay công cụ cho đảng. Và tất cả những tệ nạn trên kia chỉ là hậu quả của đường lối chính trị hóa giáo dục đó.

Đến đây, không thể không ngậm ngùi luyến tiếc nền Giáo dục của VN Cộng Hòa trước năm 1975. **Triết lý giáo dục** thời đó theo ba nguyên tắc "nhân bản", "dân tộc" và "khai phóng" (*liberal*), được ghi cụ thể trong tài liệu *Những nguyên tắc căn bản* do Bộ Quốc gia Giáo dục ấn hành năm 1959 và sau đó trong Hiến pháp VNCH (1967). **Nhân bản** vì lấy con người làm gốc, lấy cuộc sống của con người làm căn bản; xem con người như cứu cánh chứ không như phương tiện hay công cụ phục vụ cho mục tiêu của bất cứ cá nhân, đảng phái hay tổ chức nào. Với triết lý nhân bản, mọi người có giá trị như nhau và đều có quyền được hưởng những cơ hội đồng đều về giáo dục. **Dân tộc** vì tôn trọng giá trị truyền thống của dân tộc trong mọi sinh hoạt liên hệ tới gia đình, nghề nghiệp và quốc gia; bảo tồn và phát huy được những tinh hoa hay những truyền thống tốt đẹp của văn hóa dân tộc. **Khai phóng** nghĩa là mở rộng, tiếp nhận những kiến thức khoa học kỹ thuật tân tiến trên thế giới, tiếp nhận tinh thần dân chủ, phát triển xã hội, giá trị văn hóa nhân loại để góp phần vào việc hiện đại hóa quốc gia và xã hội, làm cho xã hội tiến bộ tiếp cận với văn minh thế giới. Còn **Mục tiêu giáo dục** là **Phát triển toàn diện mỗi cá nhân** trong tinh thần tôn trọng nhân cách và giá trị của từng học sinh; cung cấp cho học sinh đầy đủ thông tin và dữ kiện để phân đoán, lựa chọn; không che giấu thông tin hay chỉ cung cấp những thông tin chọn lọc thiếu trung thực để nhồi sọ học sinh theo một chủ trương, đường hướng định sẵn. **Phát triển tinh thần quốc gia ở mỗi học sinh**, bằng cách giúp học sinh hiểu biết hoàn cảnh xã hội, môi trường và lối sống của người dân; biết lịch sử nước nhà, yêu thương xứ sở, ca ngợi tinh thần đoàn kết đấu tranh chống ngoại xâm bảo vệ tổ quốc; học và sử dụng tiếng Việt cách hiệu quả; biết bảo tồn những truyền thống tốt đẹp, những phong tục giá trị của quốc gia, có tinh thần tự tin, tự lực và tự lập. **Phát triển tinh thần dân chủ và tinh thần khoa học** bằng cách giúp học sinh tổ chức những nhóm làm việc độc lập qua đó phát triển tinh thần cộng đồng và ý thức tập thể; phát triển óc phán đoán với tinh thần trách nhiệm và kỷ luật; phát triển tính tò mò và tinh thần khoa học; có khả năng tiếp nhận những giá trị văn hóa của nhân loại (theo Wikipedia)

Làm văn hóa giáo dục sai là giết chết cả một thế hệ. Từ 1954 tới nay, CS đã giết chết bao thế hệ? Ngày nào nó mất đi, thì làm sống lại các thế hệ cũng không phải là điều dễ dàng!!!

BAN BIÊN TẬP

Nguyễn Chí Vịnh đi sứ sang Tàu (Babui-DCVOnline)

LỜI KÊU GỌI TÂY CHAY

mừng Quốc khánh Trung Cộng (1-10-2010) dưới tiêu đề "Đại lễ kỷ niệm 1000 năm Thăng Long-Hà Nội"

.....*Nguyễn Việt Phúc Lộc, Hải ngoại, 15-08-2010*.....

Thành Thăng Long được Đức Vua Lý Thái Tổ thành lập vào tháng 7 năm Canh Tuất (1010), đến nay đã được 1000 (một ngàn) năm.

Sự tích này ghi trong:

1/ Đại Việt Sử ký Toàn thư - Bản kỷ - Quyển II (trang 81)

... Canh Tuất, Thuận Thiên năm thứ 1 [1010], (Tổng Đại Trung Tường Phù năm thứ 3)... Mùa thu, tháng 7, vua từ thành Hoa Lư, dời đô ra kinh phủ ở thành Đại La, tạm đồ thuyền dưới thành, có rồng vàng hiện lên ở thuyền ngự, nhân đó đổi tên thành gọi là thành Thăng Long.

2/ Khâm định Việt sử Thông giám Cương mục - Chính biên - Quyển II (trang 106)

Tháng 7, mùa thu, dời kinh đô đến thành Thăng Long... Nhà vua bằng lòng lắm, mới từ Hoa Lư dời kinh đô đến Đại La thành. Thuyền ngự đến bên thành, có con rồng hiện ra. Nhà vua sai đổi tên là thành Thăng Long.

3/ Việt Nam Sử lược của Trần Trọng Kim - Chương IV - Nhà Lý (trang 39)

Thái Tổ thấy đất Hoa Lư chật hẹp không có thể mở mang ra làm chỗ đô hội được, bèn định dời đô về La thành. Tháng 7 năm Thuận Thiên nguyên niên (1010), thì khởi sự dời đô. Khi ra đến La thành, Thái Tổ lấy có có điềm trông thấy rồng vàng hiện ra, bèn đổi Đại La thành là Thăng Long thành, tức là thành Hà Nội bây giờ. Cải Hoa Lư làm Trường An phủ và Cổ Pháp làm Thiên Đức phủ.

4/ Lịch sử Phật giáo Việt Nam Tập 2 của Lê Mạnh Thát - Chương X - Vạn Hạnh và việc dời đô về Thăng Long (trang 596)

"Sau khi lên ngôi, một trong những việc đầu tiên mà Lý Thái Tổ làm, là dời đô về Thăng Long vào mùa Thu tháng 7 năm Canh Tuất (1010)".

Như vậy, tháng 7 mùa thu năm 1010 đến tháng 7 mùa thu năm 2010, thành Thăng Long xưa, tên gọi Hà Nội ngày nay thành lập được 1000 năm. Nếu tính theo dương lịch năm 2010, thì tháng 7 mùa thu bắt đầu vào ngày 10-08-2010 dương lịch. Do đó đại lễ kỷ niệm 1000 năm Thăng Long Hà Nội phải là ngày 10-08-2010 chứ không phải 1-10-2010 như Nguyễn Sinh Hùng Phó Thủ tướng Thường trực Chính phủ Cộng sản VN, Trưởng ban Chỉ đạo Quốc gia kỷ niệm 1000 năm Thăng Long - Hà Nội đã ấn định.

Ngày 1-10 là ngày quốc khánh của nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, và ngày 10-10 là ngày quốc khánh của nước Cộng hòa Trung Hoa Dân quốc (Đài Loan). Đảng Cộng sản Việt Nam lựa chọn ngày 1-10-2010 làm Đại lễ khai mạc kỷ niệm ngàn năm Thăng Long Hà Nội là một sự tính toán kỹ lưỡng nhằm hợp thức hóa tình trạng Tàu cộng đô hộ Việt Nam. Và kinh phí cho buổi lễ là 94 ngàn tỷ đồng Việt Nam (theo VNExpress) xấp xỉ khoảng 4,5 tỷ Mỹ kim (1 tỷ đồng # 50.000 \$).

Đây là hành vi vừa phí phạm tài sản quốc gia, vừa xuyên tạc lịch sử, cũng như bôi nhọ công đức của tổ tiên đã dấy công dựng nước và giữ nước, thật là một sỉ nhục cho người Việt Nam đi mừng quốc khánh của kẻ thù truyền kiếp của dân tộc và đó là điều không thể chấp nhận được.

Nhóm Nghiên cứu Lịch sử Việt Nam và Tinh thần Trúc Lâm Yên Tử cực lực phản đối hành động nêu trên, đồng thời thiết tha kêu gọi người dân Việt Nam ở trong và ngoài nước, còn quan tâm đến lịch sử nước nhà, hãy đồng loạt phản đối, tẩy chay quyết định chọn ngày 1-10-2010 là ngày khai mạc đại lễ kỷ niệm 1000 năm Thăng Long Hà Nội.

Chúng tôi đề nghị:

1- Hãy đồng loạt kiến nghị thư đến văn phòng của Nguyễn Tấn Dũng, thủ tướng Cộng sản VN cũng như Nguyễn Sinh Hùng phó thủ tướng thường trực kiêm trưởng ban chỉ đạo quốc gia kỷ niệm 1000 năm Thăng Long - Hà Nội **đòi hỏi ngưng ngay** dự án mừng ngày quốc khánh nước Cộng hòa nhân dân Trung Hoa 1-10-2010 dưới tiêu đề "Đại lễ khai mạc kỷ niệm ngàn năm Thăng Long Hà Nội".

2- Phổ biến khắp nơi lời kêu gọi tẩy chay này bằng nhiều hình thức như ghi hàng chữ No China 1-10-2010; Tẩy chay 1-10-2010...

3- Biểu tình tại gia, không tham dự ngày 1-10-2010; các cửa hàng, người bán lẻ đình chỉ buôn bán ngày 1-10-2010; các phương tiện giao thông công cộng không chuyển bánh ngày 1-10-2010; các trường tiểu, trung, đại học không mở cửa, cũng như học sinh, sinh viên, không đến trường ngày 1-10-10. Đây chỉ là gợi ý, tại chỗ mọi người dân có thể linh động thực hiện việc phản đối.

4- Các cơ quan công quyền đồng loạt treo cờ rũ (nghĩa là cờ chỉ kéo lên phân nửa). Đây là nói lên ý nghĩa Việt Nam đã bị Tàu cộng đô hộ một cách chính thức qua đảng Cộng sản Việt Nam.

5- Các đơn vị thuộc Quân đội nhân dân Việt Nam Cộng sản cũng như Công an nhân dân, không tham dự diễn binh, diễn hành ngày 1-10-2010; cũng như từ chối làm công tác an ninh trật tự. Có làm được như vậy mới thực sự là quân đội, công an của nhân dân.

6- Những thành phần dân chúng khác mang khăn trắng trên đầu, để tang cho Việt Nam trở thành quận huyện của Tàu cộng phương Bắc.

Chúng ta hãy cùng nhau quyết liệt tẩy chay ngày 1-10-2010. Đừng để cho anh linh tổ tiên bị sỉ nhục và lịch sử VN bị hoen ố thêm nữa.

Hãy quyết liệt tẩy chay Ngày 1-10-2010

Trân trọng
Nguyễn Việt Phúc Lộc (Nhóm Nghiên cứu Lịch sử Việt Nam và Tinh thần Trúc Lâm Yên Tử tại Âu Châu)

Thư gửi Chủ tịch Nước Nguyễn Minh Triết

Bất đồng chính kiến là chuyện bình thường

Phản Nước hại Dân mới là tội phạm!

Công dân VN, Tiến sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ

.....Hà Nội 16-08-2010.....

Cộng hòa XHCN Việt Nam
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

BẤT ĐỒNG CHÍNH KIẾN LÀ CHUYỆN BÌNH THƯỜNG PHẢN NƯỚC, HẠI DÂN MỚI LÀ TỘI PHẠM

Kính gửi:

Ông Nguyễn Minh Triết, Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam

Tôi là **Cù Huy Hà Vũ, Công dân Việt Nam, Tiến sĩ Luật**, thường trú tại 24 Điện Biên Phủ, Hà Nội, xin gửi tới Ông Chủ tịch nước lời chào trân trọng và yêu cầu Ông giải quyết vụ việc nghiêm trọng sau đây.

Ngày 12-8-2010, trang thông tin điện tử **Bauxite Việt Nam** do các trí thức yêu nước gồm Giáo sư Nguyễn Huệ Chi, Nhà văn Nhà giáo Phạm Toàn, Giáo sư Tiến sĩ Nguyễn Thế Hùng khởi xướng đã đăng một bức thư của công dân Kim Văn Vũ, cư ngụ tại ấp 2, xã Tân Hưng, huyện Bến Cát, tỉnh Bình Dương, có đầu đề **“Công an tỉnh Bình Dương, quê của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết, truy bức, sách nhiễu người dân vì đọc bài của Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ trả lời đài Tiếng nói Hoa Kỳ đăng trên Bauxite Việt Nam”**.

Bức thư của công dân Kim Văn Vũ có nội dung chính như sau:

Ngày 21-6-2010, **Bauxite Việt Nam** đăng bài của Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ trả lời phỏng vấn của đài **Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)**, cơ quan truyền thông chính thức của Chính phủ Hoa Kỳ, ngày 19-6-2010 có đầu đề **“TS Cù Huy Hà Vũ: từ khởi kiện Thủ tướng đến yêu cầu xóa bỏ điều 4 Hiến pháp”**. Ông Kim Văn Vũ đã đọc và rất thích bài này nhưng do bài này rất dài nên ông đã in ra để lúc rảnh rỗi thì đọc. Bạn bè, hàng xóm đến chơi thấy bài này thì tranh nhau mượn đọc. Thế là ông KVV đã phải photo thêm một ít bản để cho họ đọc.

Thế nhưng Công an huyện Bến Cát rồi Công an tỉnh Bình Dương đã truy bức, sách nhiễu ông Kim Văn Vũ và những người đã đọc hoặc nghe đọc bài trả lời phỏng vấn đài **Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** của Tiến sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ vì các cơ quan Công an này cho rằng:

1. Bài trả lời phỏng vấn đài **Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** của Tiến sĩ luật

Cù Huy Hà Vũ có nội dung chống đối đường lối của Đảng và Nhà nước ta, xuyên tạc, nói xấu lãnh đạo Đảng và Nhà nước ta.

2. Trang **Bauxite Việt Nam** là trang mạng có nội dung đi ngược đường lối của Đảng và Nhà nước ta.

3. **Đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** là đài xấu, có nội dung chống đối đường lối của Đảng và Nhà nước ta.

Quan điểm của tôi, Cù Huy Hà Vũ, là Công an huyện Bến Cát, Công an tỉnh Bình Dương và Bộ Công an (nếu có) đã phạm “Tội vu khống” quy định tại Đ. 122 Bộ Luật hình sự như chứng minh sau đây:

Thứ nhất. Công an chỉ được quyền điều tra công dân, tổ chức khi có chứng cứ cho thấy công dân, tổ chức đó thực hiện hành vi phạm tội được quy định trong Bộ Luật hình sự. Thế nhưng trong Bộ Luật hình sự không có “Tội chống đối, đi ngược lại đường lối của Đảng Cộng sản Việt Nam và của Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” và “Tội xuyên tạc, nói xấu lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước CHXHCN Việt Nam”.

Thứ hai. Giả thiết trong Bộ Luật hình sự có “Tội chống đối, đi ngược lại đường lối của Đảng Cộng sản Việt Nam và của Nhà nước CHXHCN Việt Nam” và “Tội xuyên tạc, nói xấu lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” thì công an chỉ có quyền điều tra sau khi Đảng Cộng sản VN và Nhà nước CHXHCN Việt Nam với tư cách “bị hại” tố cáo hành vi phạm tội.

Thế nhưng cho đến nay không có bất cứ chứng cứ nào cho thấy Đảng Cộng sản Việt Nam, Nhà nước CHXHCN Việt Nam bằng văn bản hoặc lời nói ghi thành văn bản tố cáo:

Ø Bài của Tiến sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ trả lời phỏng vấn của **đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** có nội dung chống đối đường lối của Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước CHXHCN Việt Nam, xuyên tạc, nói xấu lãnh đạo Đảng và Nhà nước;

Ø Trang thông tin điện tử **Bauxite Việt Nam** có nội dung đi ngược đường lối của Đảng Cộng sản VN và Nhà nước CHXHCN Việt Nam;

Ø Đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) là

đài xấu, có nội dung chống đối đường lối của Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước CHXHCN Việt Nam;

Thứ ba. Điều 69 Hiến pháp quy định Công dân Việt Nam có “Quyền tự do ngôn luận”, “Quyền tự do báo chí”, “Quyền được thông tin” và Điều 53 Hiến pháp quy định Công dân Việt Nam có “Quyền tham gia thảo luận các vấn đề chung của cả nước và địa phương”.

Như vậy, việc Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ trả lời phỏng vấn của **đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)**, trang thông tin điện tử **Bauxite Việt Nam** đăng lại và ông Kim Văn Vũ và những người đã đọc và truyền nhau đọc bài trả lời phỏng vấn này chính là thực hiện những quyền cơ bản ấy của công dân VN được Hiến pháp long trọng bảo hộ hay thực hiện Dân chủ mà theo định nghĩa của HCM là “Quyền của Dân được mở mồm ra nói”.

Tóm lại, ngoài việc phạm “Tội vu khống” theo Điều 122 Bộ Luật hình sự, Công an huyện Bến Cát, Công an tỉnh Bình Dương, Bộ Công an (nếu có) còn phạm “Tội khủng bố” theo Khoản 3 Điều 84 Bộ Luật hình sự (uy hiếp tinh thần của công dân) do đã có hành vi truy bức, sách nhiễu ông Kim Văn Vũ và những công dân khác đã đọc và truyền nhau đọc bài của Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ trả lời phỏng vấn của **đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** được **Bauxite VN** đăng lại.

Vấn đề còn lại là xác định nguyên nhân dẫn đến việc Công an huyện Bến Cát, Công an tỉnh Bình Dương và của Bộ Công an (nếu có) thực hiện các hành vi tội phạm nói trên.

Theo những người hàng xóm tốt bụng của công dân Kim Văn Vũ, sờ đĩ công dân này bị công an truy bức, sách nhiễu như vậy là vì “đây là quê của Nguyễn Minh Triết, Chủ tịch nước và Nguyễn Văn Khải, Chủ tịch huyện Bến Cát là cháu gọi Nguyễn Minh Triết bằng cậu ruột trong khi bài trả lời đài **Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** của Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ lại đụng chạm đến Nguyễn Minh Triết”.

Đúng là trong bài trả lời phỏng vấn **đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)** ngày 19-6-2010, tôi có bình luận về phát biểu “Bỏ Điều 4 Hiến pháp là tự sát” của Ông với tư cách Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam. Nguyên văn như sau:

VOA: Ngoài những gì mà Tiến sĩ vừa nói về Điều 4 Hiến pháp thì Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết có nói đại ý là “Bỏ Điều 4 Hiến pháp là tự sát”. Ông nghĩ sao về phát biểu này?

Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ: Trước hết phải khẳng định rằng đã sinh ra trong đời là để sống chứ không phải để chết và vì thế tự sát họa là hành vi của kẻ tâm thần, bệnh hoạn. Tuy nhiên sự sống không bao giờ giáo điều mà ngược lại, luôn thực tiễn. Nghĩa là không phải cứ hô mình vạn tuế là mình không thể chết và ngược lại, dám nhảy vào chỗ chết thì lại ra đất sống!

Vấn đề là ai “tự sát” trong phát biểu này của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết, Ủy viên Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam, là dân tộc Việt Nam hay Đảng Cộng sản Việt Nam?

Nếu đó là “dân tộc Việt Nam” thì phát biểu này là hoàn toàn ngô nghê, ngớ ngẩn vì dân tộc Việt Nam tồn tại từ 4000 năm nay trong khi Điều 4 Hiến pháp Việt Nam mới tồn tại non hai thập kỷ nay, từ 1992. Vậy chỉ còn khả năng chủ thể của “tự sát” trong phát biểu của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết là “Đảng CS Việt Nam”.

Tuy nhiên trong một chế độ dân chủ, ai mà nói đảng cầm quyền rời bỏ vị trí đang nắm giữ là “tự sát” ắt bị trẻ nó cười vào lỗ mũi. Thế nên một âm hưởng “sợ chết” đến như vậy chỉ có thể toát ra từ những bạo chúa, từ những kẻ cầm quyền phạm tội ác chống lại chính dân tộc, chống lại chính nhân dân mình! Vậy phải chăng Đảng Cộng sản Việt Nam hay chính xác hơn, Ban lãnh đạo Đảng thuộc trường hợp này?

Điều không thể chối cãi là bằng việc tiếp tay cho Trung Quốc xâm lược cả “mềm” lẫn “cứng” lãnh thổ của Việt Nam qua việc cho các công ty nước này hoặc trá hình khai thác bauxite tại địa bàn chiến lược Tây Nguyên và thuê trong 50 năm hàng bốn trăm nghìn hecta rừng đa phần giáp giới nước phương Bắc có thâm niên bành trướng này, bằng sự đờn hèn trước sự lấn lướt và đe dọa xâm lược vũ trang của Bắc Kinh tại những vùng biển thuộc chủ quyền của Việt Nam tại quần đảo Hoàng Sa và quần đảo Trường Sa, bằng tham nhũng siêu nghiêm trọng từ tham ô trực tiếp tài sản quốc gia đến vay bừa tiêu vung để nhiều thế hệ người dân sẽ phải è cổ trả nợ, bằng cướp đất của người dân, đặc biệt của nông dân tràn lan kiểu “sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi”, bằng bóp nghẹt những quyền cơ bản của công dân được Hiến pháp bảo hộ các quyền tự do như quyền tự do báo chí, quyền tự do ngôn luận, quyền được thông tin, quyền biểu tình, quyền đình công, quyền giữ gìn nơi thờ tự của các tín ngưỡng..., Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam rõ ràng đang đi ngược

180 độ lợi ích của dân tộc và toàn thể nhân dân Việt Nam.

Chính bởi những hành vi “phản Nước hại Dân” siêu nghiêm trọng ấy mà sự tiêu vong của Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam kéo theo sự tiêu vong của Đảng với tư cách tổ chức là có thể nhìn thấy trước! Vì vậy, nổi hãi hùng, thậm chí hoảng loạn của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đại diện cho Ban lãnh đạo Đảng trước viễn cảnh này là hoàn toàn có cơ sở.

Vì vậy, để tránh bị triệt tiêu thậm chí một cách thâm hiểm, Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam không còn sự lựa chọn nào khác là phải quay về với dân tộc, quay về với nhân dân bằng cách tự phá bỏ quy chế độc tài của bản thân và thực hiện một nền chính trị Đa đảng.

Và lại, Đa đảng là cội nguồn, là đường lối của chính Đảng Cộng sản Việt Nam do Nguyễn Ái Quốc - Hồ Chí Minh sau này - sáng lập.

Thế nhưng đã gần 2 tháng trôi qua kể từ khi bài trả lời phỏng vấn của tôi được phát và đăng trên đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) và trên Bauxite Việt Nam, tôi không nhận được bất cứ phản bác chính thức nào của Ủy viên Bộ chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam, Chủ tịch Nước Nguyễn Minh Triết nói riêng, của Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước CHXHCN Việt Nam nói chung. Điều này chứng tỏ Ông và các thành viên khác của Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước CHXHCN Việt Nam nếu không thuộc trường hợp tán đồng những quan điểm của tôi theo nguyên tắc “Im lặng là đồng ý” thì cũng không bác bỏ quan điểm này.

Suy cho cùng thì trước những hành vi “Phản Nước hại Dân” của Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản và Nhà nước CHXHCN Việt Nam mà tôi đã chứng minh rành rẽ trong bài trả lời phỏng vấn **đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA)**, trước hành vi của UBND quận Bình Thạnh với tụ nhà, cướp đất của bà Dương Thị Kính, thân nhân của 3 liệt sĩ theo lệnh của tên ác ôn Lê Thanh Hải, Chủ tịch UBND thành phố Hồ Chí Minh (nay là Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư ĐCSVN thành phố Hồ Chí Minh) mà bà Kính đã làm Đơn tố cáo gửi Ông với tư cách Bí thư ĐCSVN thành phố này, Ông hay Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước CHXHCN Việt Nam họa là Kẻ thù của Nhân dân thì mới dám bác bỏ những quan điểm kết án của tôi.

Do đó việc công an truy bức, sách nhiễu ông Kim Văn Vũ và những công dân khác đã đọc và truyền nhau đọc bài của tôi trả lời

phòng vấn đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) được Bauxite Việt Nam đăng lại chỉ có 3 khả năng: hoặc là do cay cú vì bị “mất mặt” ngay tại quê của Ông là huyện Bến Cát, tỉnh Bình Dương nhưng không thể trả đũa công khai được nên Ông đã chơi trò “ném đá giấu tay”, lợi dụng chức vụ, quyền hạn xúi bẩy công an làm như vậy, hoặc là do các cơ quan Công an này kiểm có đề nịnh Ông, hoặc là hai khả năng này kết hợp lại!

Tuy nhiên tôi cho rằng có thể loại trừ khả năng 1 và khả năng 3 vì những khả năng này hoàn toàn tréo ngoe với phát biểu “Bất đồng chính kiến là chuyện bình thường” của chính Ông với tư cách Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam trong chuyến thăm Mỹ tháng 6-2007, công khai thừa nhận mọi người có quyền chống đối nhau về tư tưởng – quan điểm chính trị!

Đương nhiên là thế! Bởi nếu không chấp nhận “Bất đồng chính kiến là chuyện bình thường” thì đã không có chuyện chính quyền Cộng sản ở Việt Nam và chính quyền “phi Cộng sản”, nếu không muốn nói là “chống Cộng sản” ở Hoa Kỳ thiết lập quan hệ ngoại giao từ 15 năm nay, đã không có chuyện Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết rời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng sang Mỹ để hội đàm với Tổng thống Mỹ không phải là thành viên Đảng Cộng sản Mỹ!

Đương nhiên là thế! Bởi nếu không chấp nhận “Bất đồng chính kiến là chuyện bình thường” và đàn áp những người có quan điểm chính trị khác biệt với mình thì Ông và các thành viên khác của Ban lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam hẳn đã bị pháp luật Việt Nam xử lý nghiêm khắc vì đã xâm phạm trắng trợn “Quyền Bất đồng chính kiến” được thể hiện qua “Quyền tự do ngôn luận”, “Quyền tự do lập hội”, “Quyền tự do biểu tình” được Hiến pháp long trọng bảo hộ!

Tóm lại, bất đồng chính kiến hay đối lập chính trị là chuyện bình thường, chỉ các hành vi “Phản Nước hại Dân” mới là Tội phạm, cần phải điều tra kỷ lưỡng để trừng trị theo quy định của pháp luật!

Vậy thực hiện Quyền làm Chủ của Dân, tôi yêu cầu Ông Chủ tịch Nước Nguyễn Minh Triết với tư cách “Đầy tớ của Dân” xử lý ngay lập tức theo quy định của pháp luật những quan chức chính quyền và công an đã và đang truy bức, sách nhiễu công dân Kim Văn Vũ và những công dân khác đã đọc và

truyền nhau đọc bài của Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ trả lời phỏng vấn đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) được *Bauxite Việt Nam* đăng lại cho dù đó là cháu ruột của Ông - Nguyễn Văn Khải, chủ tịch UBND huyện Bến Cát như trên đã đề cập và thông báo kết quả xử lý cho tôi biết!

Ngoài việc gửi trực tiếp cho Ông, tôi trân trọng nhờ Giáo sư Nguyễn Huệ Chi, người điều hành *Bauxite Việt Nam* đăng Thư này để bảo đảm công khai, dân chủ, bảo đảm cho mọi Công dân Việt Nam Quyền Biết, Quyền Bàn và Quyền Kiểm Tra cách giải quyết của Ông đối với yêu cầu hợp pháp nêu trên của tôi.

Tôi chân thành cảm ơn Ông Chủ tịch nước và đề nghị Ông sớm phúc đáp.

Tiến sĩ luật CÙ HUY HÀ VŨ

ĐT: 0904350187

havulaw@yahoo.com

Nơi nhận:

- Như trên;
- Ông Kim Văn Vũ
- Giám đốc Công an tỉnh Bình Dương
- Chủ tịch UBND huyện Bến Cát
- Trưởng Công an huyện Bến Cát (để biết)

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng, xin mời ghé:

<http://www.tdongonluan.com>

www.luongtamconggiao.com

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1, thứ 2, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

**Xin vui lòng góp tay
phổ biến rộng rãi
bán nguyệt san này
cho Đồng bào tại
quốc nội**

Thư gửi Chủ tịch Nước Nguyễn Minh Triết về việc Nhà tranh đấu cho nhân quyền Giáo sư Phạm Minh Hoàng bị bắt tùy tiện *Mary Lawlor, Front Line, 23-08-2010*

Chủ tịch Nguyễn Minh Triết,
Văn phòng Chủ tịch nước,
1 Bách Thảo, Hà Nội,
Việt Nam

Ngày 23-8-2010

**V/v Nhà tranh đấu cho nhân
quyền GS Phạm Minh Hoàng bị
bắt tùy tiện**

Thưa Ông,

Giáo sư Phạm Minh Hoàng là giảng viên tại Đại học Bách khoa Thành phố HCM, và, theo một thông báo do vợ của Giáo sư phổ biến sau khi Ông bị bắt, thì quan tâm của Ông là sự công bằng xã hội và tệ nạn tham nhũng.

Vào ngày 13-8-2010, GS Phạm Minh Hoàng đã bị tùy tiện bắt giam theo Điều 79 của Luật Hình sự với tội danh là tham gia một tổ chức chính trị bị cấm hoạt động. Được biết là trước khi bị bắt GS Phạm Minh Hoàng đã được nhà cầm quyền CSVN cảnh báo là Ông sẽ bị bắt nếu không thú nhận là đã tham gia tổ chức tranh đấu cho dân chủ là đảng Việt Tân. Điều 79 của Luật Hình sự cấm "mọi hoạt động nhằm lật đổ chính quyền". Hiện không được biết GS Phạm Minh Hoàng bị giam giữ ở đâu.

GS Phạm Minh Hoàng đã tích cực hỗ trợ việc phản đối kế hoạch khai thác bô-xít tại Trung Nguyên Việt Nam. Ông cũng đã tham dự một hội nghị được tổ chức tại Sài Gòn với chủ đề là vấn đề chủ quyền Việt Nam trên các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Vợ của Giáo sư cho biết là công an đang điều tra về một số khoá huấn luyện về khả năng lãnh đạo mà Giáo sư đã dành cho một số học trò của Ông.

Front Line tin rằng việc bắt giữ GS Phạm Minh Hoàng là hậu quả trực tiếp của các hoạt động ôn hoà và hợp pháp của Ông cho nhân quyền, và xem việc bắt giữ này là một phần của chính sách đàn áp những người tranh đấu cho nhân quyền tại Việt Nam. Front Line đặc

biệt quan tâm về sự an toàn về thể chất và tinh thần của GS Phạm Minh Hoàng và tất cả những nhà tranh đấu cho dân chủ tại Việt Nam.

Front Line kêu gọi Nhà cầm quyền Việt Nam hãy:

1. Lập tức hủy bỏ mọi cáo buộc đối với GS Phạm Minh Hoàng vì những cáo buộc này chỉ dựa trên những hoạt động tranh đấu cho nhân quyền một cách ôn hoà và hợp pháp;

2. Lấy mọi biện pháp cần thiết để bảo đảm sự an toàn thể chất và tinh thần của GS Phạm Minh Hoàng, và bảo đảm việc đối xử với Giáo sư trong khi bị giam giữ đáp ứng mọi tiêu chuẩn được ấn định bởi *Những Nguyên Tắc Căn Bản Về Việc Đối Xử Với Tù Nhân* của Nghị quyết số 45/111 ngày 14-12-1990 của Đại Hội đồng Liên Hiệp quốc.

3. Lấy biện pháp tức thời để bảo đảm là GS Phạm Minh Hoàng được tiếp xúc đầy đủ với gia đình và luật sư;

4. Bảo đảm là trong mọi trường hợp các nhà tranh đấu cho nhân quyền tại Việt Nam được quyền hoạt động ôn hoà và hợp pháp mà không sợ bị trả thù hay bị bắt kỳ giới hạn nào kể cả việc bị sách nhiễu về pháp luật.

Front Line trân trọng nhắc nhở Quý vị là Tuyên ngôn của Liên Hiệp quốc về Quyền hạn và Trách nhiệm của Cá nhân, các Nhóm hay Bộ phận của Xã hội để Quảng bá và Bảo vệ Nhân quyền và Những Quyền Tự do Căn bản đã được thế giới công nhận, được Đại Hội đồng Liên Hiệp quốc thông qua vào ngày 9-12-1998, công nhận sự hợp pháp của các hoạt động tranh đấu cho nhân quyền và quyền được hoạt động mà không sợ bị trả thù. Chúng tôi đặc biệt lưu ý Quý vị về Điều 5 (a): "*Trong mục tiêu quảng bá và bảo vệ nhân quyền và các quyền tự do căn bản, mọi người có quyền, cá nhân mình hay cùng với những*

người khác, trên cấp quốc gia hay quốc tế: (a) Gặp gỡ hay hội họp một cách ôn hòa", và Điều 6 (b): "Mọi người có quyền, cá nhân mình hay cùng với những người khác, (b) Được ấn định bởi những văn kiện liên quan đến nhân quyền và những văn kiện quốc tế hiện được áp dụng, được quyền tự do phổ biến, truyền đạt những quan điểm, thông tin hay kiến thức về nhân quyền và các quyền tự do căn bản".

Trân trọng,

Mary Lawlor, Giám Đốc

(*Chú thích: Front Line là Quỹ quốc tế Bảo vệ các Nhà bệnh vực Nhân quyền, thành lập tại Dublin, Ai Len năm 2001*) ●●●●●●

chùa khởi công thì hôm 9-8 công an và các ban ngành đến tịch thu vật liệu chờ đi. Do phản ứng của Hòa thượng Thích Chí Thắng, chư Tăng chùa và Phật tử nên họ đành im lặng rút lui.

Sang ngày 11-8, phái đoàn Ủy ban Nhân dân (UBND) phường An Cựu trở lui khủng bố, muốn tịch thu vật liệu. Bị chùa hạch hỏi giấy tờ quyết định nên phái đoàn đành bỏ ra về. Vài giờ sau, ông chủ tịch Nguyễn Văn Lành trở lui mang theo Quyết định ngăn cấm trùng tu. Nhưng Hòa thượng Thích Chí Thắng lấy cớ sau 3 tháng nộp đơn không có hồi âm của nhà cầm quyền tức xem như đồng ý theo luật định. Phái đoàn UBND đuổi lý lại đành bỏ ra về.

Thế nhưng ngay tối ngày hôm ấy, lúc 20 giờ, UBND và Công an đến nhà riêng của ông chủ thầu khủng bố, đe dọa, cấm không được tiếp tục

Văn Lành, chủ tịch UBND phường An Cựu, đã dẫn toàn bộ ban ngành của phường An Cựu lên chùa khủng bố, uy hiếp chư Tăng và các bác thợ, ra lệnh cho thợ nghỉ việc và tháo toàn bộ dụng cụ xây dựng đưa lên lên xe muốn chờ đi. Đúng lúc ấy Hòa thượng về, thấy việc bức hiếp phi pháp liền bảo chư Tăng ra xe lấy lại dụng cụ, vật liệu, để tiếp tục công trình xây dựng. Đồng đạo quần chúng Phật tử có mặt tỏ vẻ bất bình với việc làm của UBND phường An Cựu, nên phái đoàn của UBND phường An Cựu ra về chẳng nói một lời nào.

"Ngày 11-8-2010 vào lúc 16 giờ, phái đoàn của UBND phường An Cựu lại tiếp tục đến chùa khủng bố uy hiếp, và mang theo quyết định đình chỉ việc xây dựng chùa. Chư Tăng nói với phái đoàn rằng "Do UBND phường An Cựu lưu hồ sơ của Chùa quá lâu, sai với quy định của pháp luật, nên chùa quyết định ra công, về mặt này UBND phường An Cựu phải hoàn toàn chịu trách nhiệm". Sau đó họ ra về.

"Nhưng một lúc sau, khoảng 16g30, ông Nguyễn Văn Lành trở lại, lần này ông dẫn một phái đoàn đông hơn, gồm đủ toàn bộ ban ngành từ cấp thành phố xuống cấp phường, hơn 30 người, máy quay phim, 2 chiếc xe ô tô để đàn áp chư tăng. Các ông cán bộ trong phái đoàn dùng lời lẽ thô tục như những người thất học, vô giáo dục, chẳng có gì gọi là "những con người đang học tập, làm theo tấm gương đạo đức HCM" mà báo chí truyền thông đang rêu rao.

"Ông Nguyễn Văn Lành, đưa ra bản quyết định đình chỉ của UBND phường An Cựu, ép Hòa thượng Thích Chí Thắng phải ký. Hòa thượng ký nhưng viết vào quyết định phản ứng rằng : "Tôi Hoà thượng Thích Chí Thắng, trú trì chùa Phước Thành, 360 Phan Chu Trinh, xin xác nhận: chùa đã làm đơn xin giấy phép xây dựng cải tạo chùa từ ngày 22-3-2010. Tuy nhiên cán bộ phường An Cựu đã không giải quyết cho chùa về giấy xác nhận đất sử dụng, để mãi cho đến hôm nay. Chùa thì hư đột, mà mùa mưa đã đến. Thời gian từ đó đến nay về luật hành chính văn kiện quý vị đã rõ, với thời gian như thế quý vị không trả lời, như vậy quý vị đã đồng tình nên Chùa khởi công xây dựng. Ký tên. Thích Chí Thắng".

"Đúng 18 giờ, đoàn cán bộ ra về với hai xe trống không.

"Tối hôm ấy vào lúc 20g, Hòa thượng Thích Chí Thắng nhận được điện thoại từ ông chủ thầu xây dựng chùa Phước Thành cho biết là UBND và CA phường An Cựu đã đến nhà

PHÒNG THÔNG TIN PHẬT GIÁO QUỐC TẾ THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Đàn áp việc tôn tạo chùa Phước Thành ở Huế. Áp đặt sư Nhà nước trụ trì chùa Mai Vĩnh

❀❀❀❀ Paris 13-08-2010 ❀❀❀❀

Đàn áp việc tôn tạo ngôi chánh điện chùa Phước Thành ở Huế - Cướp đất và áp đặt sư Nhà nước làm trụ trì chùa Mai Vĩnh của GHPGVNTN – Một nhà sư Nhật Bản bị phạt 1000 Mỹ kim vì đến thăm Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ

Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế vừa nhận được bản Tường trình của Hòa thượng Thích Chí Thắng, trụ trì chùa Phước Thành, viết từ Huế ngày 12-8-2010, nói lên sự đàn áp của nhà cầm quyền Huế trong việc ngăn cản việc trùng tu chùa.

Chùa Phước Thành sáng lập từ năm 1774, tọa lạc ở số 360 Phan Chu Trinh, phường An Cựu, thành phố Huế,

Việc ngăn cản được xem như cố ý thực hiện chính sách kỳ thị của nhà cầm quyền Cộng sản đối với Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN). Hòa thượng Thích Chí Thắng gửi đơn xin phép trùng tu từ ngày 22-3-2010. Nhưng không có một hồi âm nào, cho phép hay không cho phép, từ phía nhà cầm quyền. Theo luật định, thì sau 3 tháng không có hồi âm sẽ được xem như nhà đương quyền chấp nhận. Thế nhưng khi

thực hiện hợp đồng trùng tu chùa Phước Thành, nếu không nghe sẽ bị rắc rối, gia đình sẽ gặp rắc rối ! Trước áp lực khủng bố tinh thần như thế, ông chủ thầu đành phải điện thoại xin HT Thích Chí Thắng hoãn hỷ hợp đồng tôn tạo chùa.

Sau đây là một số chi tiết trong bản Tường trình của Hòa thượng Thích Chí Thắng viết từ Huế ngày 12-8 gửi sang Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế :

"Chùa Phước Thành xuống cấp trầm trọng, những vết nứt rạn ngày một nhiều hơn, nguy cơ sụp đổ không biết lúc nào. Nên tăng tín đồ chùa Phước Thành phát nguyện trùng tu ngôi chánh điện. Chùa đã làm đơn ngày 22-3-2010 trình phường An Cựu và UBND tỉnh về việc nâng cấp tôn tạo Chùa.

"Nhưng sau 3 tháng không thấy sự trả lời của phía chính quyền phường An Cựu, quá thời hạn theo quy định của pháp luật, nên chùa vừa viết thêm đơn khiếu nại ngày 29-6-2010 gửi UBND tỉnh, thành phố Huế và các ban ngành liên quan, vừa chuẩn bị việc trùng tu chánh điện.

"Ngày 09-8-2010 vào lúc 16 giờ, khi Hòa thượng Thích Chí Thắng không có mặt ở Chùa, ông Nguyễn

ông chủ thầu khùng bố, đe dọa và cấm đoán không cho đến chùa Phước Thành xây dựng, và nếu đến làm thì sẽ gặp khó khăn, gia đình gặp trắc trở. Nên ông chủ thầu đã xin chùa Phước Thành huỷ hợp đồng xây dựng, với lời xin lỗi đầy nghẹn ngào”.

Kết hợp với Giáo hội Phật giáo Nhà nước, nhà cầm quyền huyện Phú Vang, tỉnh TT, cướp đất và áp đặt việc quản trị chùa Mai Vĩnh

Được tin Hòa thượng Thích Thiện Hạnh, Chánh Đại diện GHPGVNTN Thừa Thiên Huế thông báo việc chùa Mai Vĩnh ở huyện Phú Vang tỉnh Thừa Thiên bị áp bức từ nhiều năm, Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế đã có điện đàm với một đạo hữu trong Ban Hộ tự và được biết sự thể như sau :

Chùa Mai Vĩnh tọa lạc tại huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên, thuộc diện đất vua chùa làng nên được ban Đại hồng chung dưới thời vua Gia Long đầu thế kỷ XIX. Đại hồng chung vẫn còn tới ngày nay, tuy chùa xuống cấp trầm trọng xuyên qua chiến tranh. Trước năm 1975, chùa trực thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Cho đến ngày nay, theo truyền thống đó, Ban Hộ tự và Phật tử chùa tiếp tục đứng sau lưng Giáo hội trực thuộc Ban Đại diện GHPGVNTN Thừa Thiên-Huế.

Thế nhưng từ năm 1985 nhà cầm quyền Cộng sản đã lấn đất, biến ngôi chùa Pháp Vĩnh tọa lạc trên mặt đất 2430 mét vuông xuống còn có 1330 mét vuông. Phật tử chùa lên tiếng phản đối thì bị dọa nạt sẽ bỏ tù ai phản đối. Sang năm 2003, Chủ tịch huyện họp lấy quyết định đất chùa chỉ còn 1330 mét vuông, và giao cho Hòa thượng Chơn Tế thuộc Giáo hội Phật giáo Nhà nước đứng ra cai quản trùng tu. Khi Ban Hộ tự và Phật tử phản đối thì bị tố cáo là “thù địch không chịu nhường đất”.

Gần đây, ngày 6-8 vừa qua, nhà cầm quyền huyện Phú Vang triệu tập buổi họp bàn chuyện cung thỉnh Thượng tọa Thường Chiếu thuộc GH Nhà nước về trụ trì. Ban trị sự chùa đã phản đối vì lẽ đất chùa bị nhà nước chiếm chưa giải quyết, chùa chưa trùng tu, Ban Trị sự chưa thành nhiệm Thầy trụ trì thì sao lại có chuyện cung thỉnh TT Th. Chiếu ?

Khi Phật tử phản ứng với Thượng tọa Thường Chiếu rằng : “*Thầy theo chính quyền, chúng con không theo*”, thì Thượng tọa đáp rằng “*Đã thấy cái gương Hòa thượng Thích Minh chưa ?*” (Cố Hòa thượng Thích Minh bị nhà cầm quyền Cộng sản tra tấn đến chết trong tù tháng 10.1978, PTTGPQT chú).

Ban Trị sự chùa Mai Vĩnh cho Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế biết sẽ có Thịnh Nguyễn thư nói rõ vấn đề hơn gửi tới Hòa thượng Thích Thiện Hạnh một ngày gần đây.

Một Nhà sư Nhật Bản bị công an sân bay Tân Sơn Nhất tống tiền 1000 Mỹ kim vì “tội” đến gặp Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ

Nhà sư Nhật bản Katsuyuki Imoto thuộc phái Tứ Phương đến thăm Việt Nam mong mỗi mở rộng phạm vi từ thiện xã hội cho Phật giáo ở Việt Nam. Thượng tọa đã gặp gỡ nhiều vị sư thuộc Giáo hội Phật giáo Nhà nước trình bày kế hoạch và đã được nhiều sự khuyến khích. Trong mấy năm qua Thượng tọa từng tổ chức nhiều chuyến đi bộ tại Cam Bốt, Thái Lan, Miến Điện kêu gọi cứu trợ cho

những người lâm nạn.

Nhân dịp đến Việt Nam, Thượng tọa Katsuyuki Imoto cũng đến Thanh Minh Thiền viện vấn an Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ và thỉnh ý ngài về ý định hoạt động tại Việt Nam.

Điều không may mà cũng là điều lạ lùng quái gở khi Thượng tọa rời Việt Nam, thì đã bị công an phi trường Tân Sơn Nhất bắt phạt một trăm nghìn Yen, tương đương 1000 Mỹ kim, vì “tội” đã đến gặp Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ !

Cướp đất chùa của GHPGVNTN, không cho tôn tạo chùa hư sập, phạt vạ nếu không là tống tiền chửi Tăng ngoại quốc đến thăm Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ... Đó là nền pháp lý của chế độ Cộng hòa XHCN VN ngày nay. *****

ĐỐI THOẠI TỪ ĐÂU?

Đối thoại bắt đầu từ nhìn nhận một Sự thật
Của hai đối tượng có hai lối nhìn tuy bất nhất.
Chấp nhận cái được người - có thể cái mình mất
Hơn thua không cần - nhưng chân thật cùng nhau.
Dĩ nhiên đối thoại không cần thiết phải đối đầu
Nhưng đối thoại cũng không khẩn cầu quanh co.
Sự thật là gì - phải gọi chính danh của nó
Dù sự thật nghẹn ngào - sự thật chẳng thơm tho...

Khi nhân danh đối thoại nhưng sự thật bị ruồng bỏ,
Nhân danh khôn ngoan: sự thật chỉ cần biết nhóm nhỏ,
Nhân danh nhạy cảm: sự thật lộ liễu không nên nói rõ,
Nhân danh đại diện: mặc cả lợi riêng trên bất công, đau khổ,
Thì đối thoại chỉ thực sự là: một bên xin - một bên cho!
Một bên sợ - một bên nói cho có!
Đề chia chác lợi quyền, nhân nghĩa diễn trò!

Đối thoại thành thật ý cần sáng tỏ,
Đối thoại công bình không cần xin xỏ,
Đối thoại khôn ngoan không cau có,
Đối thoại ngay thẳng không bỏ nhỏ.
Không bé xé to,
Không to hóa nhỏ,
Không không là có,
Không có là không.
Chấp nhận đối thoại nghĩa chấp nhận bất đồng,
Chấp nhận dị biệt nhưng nhất trí khai thông.
Đối thoại là việc của lý trí tìm chân lý
Của trái tim hướng về thiện mỹ.
Nên đối thoại tự có định luật bất di
Trước khi đối thoại có giá trị:
Phải đối thoại trong lẽ công lý.
Khi công bình chưa được thực thi,
Thì bác ái là mỹ từ vô giá trị,
Như đồ tể cao rao lời từ bi!

Những ai có thể đứng ra đối thoại?
Kẻ biết lắng nghe - và dám lên tiếng nói
Chẳng sợ cường quyền - biết xót đau khổ con người.
Đối thoại chân thành phải lắng nghe những kiếp đời thấp nhất
Để kẻ trên cao biết đâu là sự thật.
Sự thật đất nước, con người:
Những sự thật đầy nước mắt mồ hôi,
Những sự thật đọa đầy thể cõi đau khổ,
Những sự thật bị chôn vùi cuồng nộ,
Những sự thật bị uy quyền báng bổ,
Những sự thật khốn cùng trần trở,
Những sự thật nguy cơ nô lệ,
Những sự thật chờ đợi nín thở, thờ ơ... (xin xem tiếp trang 15)

Mục sư DƯƠNG KIM KHẢI bị bắt

—Khánh An, RFA, 13-08-2010—

Mục sư (Ms) Tin lành Dương Kim Khải - “vị mục sư ở trong chuồng bò” ven sông Sài Gòn - vừa bị công an (CA) bắt đi vào trưa 10-8-2010.

Bắt bớ tùy tiện

Cháu Hùng, con Ms Khải, cho biết hôm đó cháu mắc đi học nên được nghe mấy người kể lại là thấy bên CA đi xe 7 người, lục soát, quay phim nữa, xong rồi dẫn (mục sư Khải) đi.

Khánh An: Đó là do mấy người hàng xóm kể lại hả?

Cháu Hùng: Dạ không, do ở dưới phường 27, Thanh Đa, tại lúc đó bố em đang may mà.

Khánh An: Chỗ đó là cái gì? Nhà của ai hay sao?

Cháu Hùng: Chỗ đó là nhà của một người quen, người ta cho mượn chỗ để may.

Khánh An: Rồi sau đó thì sao?

Cháu Hùng: Đi học chiều về nhà thì bên CA có cử một người xuống. Bố em có gửi cái thư. Bố em nói là lấy một cái máy quay phim, mấy cái truyền đạo đơn với mấy lá đơn khiếu nại, rồi nhờ chú đó đem lên cho bố.

Khánh An: Rồi bố có nói là bố đi đâu không?

Cháu Hùng: Bố nói đi truyền đạo 4 ngày.

Khánh An: Ừ, rồi chú đó có xưng tên gì, ở đâu không?

Cháu Hùng: Chú đó tên Tâm, bên CA ạ.

Khánh An: Làm sao Hùng biết đó là CA?

Cháu Hùng: Tại lúc trước chú đó cũng tới tìm bố nhiều.

Theo ông Nguyễn Mạnh Hùng, một nhân sự trong Hội thánh (HT) của Ms Khải, thì cùng với việc bắt người, những người đến bắt giữ Ms Khải còn lục soát và quay phim một số giấy tờ khác:

"Người ta vào chỗ bàn may của Ms Khải người ta lục đồ và lấy lên một số đơn từ, giấy tờ. Sau đó, người ta đưa lên chụp hình. Theo tôi được biết, những đơn từ trong đó

của Ms Khải là đơn của dân oan ở một số tỉnh như Long An, Tiền Giang, Bến Tre. Người ta nhờ Ms tư vấn đề khiếu nại đến pháp luật. Sau khi người ta chụp hình, quay phim những đơn từ đó rồi thì người ta gọi điện thoại kêu xe 7 chỗ tới. Theo người dân chứng kiến ở đó thì cái xe 7 chỗ mang biển số 71, tức là xe của tỉnh Bến Tre."

Cũng theo ông Hùng, việc Ms Khải bị bắt đi bằng chiếc xe mang biển số Bến Tre trên là có thể có liên quan đến những vụ khiếu kiện đất đai của những người dân oan ở tỉnh Bến Tre mà Ms Khải đã từng hướng dẫn, tư vấn:

"Về vấn đề xe và CA ở Bến Tre lên bắt Ms Khải, thì theo tôi thế này: Vào khoảng tháng 4 tháng 5, Ms Khải cũng giúp đỡ dân oan nhiều về vấn đề khiếu kiện, có 2 người Ms Khải làm chứng, 2 người bị bắt ở Bến Tre, thì sau khi 2 người này tiếp nhận Chúa, người ta có mời Ms Khải xuống Bến Tre để truyền đạo. Ms Khải với thầy Thành có xuống Bến Tre truyền đạo lần thứ nhất vào khoảng tháng 5. Nghe nói dưới đó có được bốn mươi mấy người tin Chúa nữa. Ms Khải về báo với HT là có ý định thành lập một HT ở dưới đó. Đồng thời sẽ gửi người đi đào tạo để về thành lập HT dưới đó. Đó là đợt thứ nhất.

Đợt thứ hai vừa rồi là khoảng ngày 12, 13, 14 gì đó tôi không nhớ rõ lắm, vào tháng 7, Ms Khải, thầy Thành với tôi cũng xuống dưới Bến Tre thăm anh em. Sau khi về mấy ngày thì có 2 người mà Ms Khải làm chứng trên này, người ta đã tiếp nhận Chúa trên này, bị bắt dưới đó, không biết vì lý do gì. Sau đó thì thấy CA dưới tỉnh Bến Tre lên đây bắt Ms Khải.

Hiện nay cũng chưa có giấy tờ gì thông báo chính thức là CA bắt Ms Khải, vì những người bắt Ms Khải hôm đó vừa mặc thường phục vừa mặc đồ CA, có cả CA phường nơi Ms Khải đang may ở đó nữa, thành ra bây giờ cũng chưa biết họ đưa

Ms Khải đi đâu, đang ở đâu."

Bị kết tội vì giúp dân oan

Thời gian gần đây, Ms Dương Kim Khải và HT Tin lành của ông gặp khá nhiều khó khăn do việc giúp đỡ những người dân oan khiếu kiện chính quyền. Nhiều người trong HT cũng rơi vào cảnh màn trời chiếu đất do bị chính quyền lấy đất, lấy nhà. Bản thân Ms Khải phải giảng đạo trong một chuồng bò ở ven sông Sài Gòn, vợ bị bệnh tim và bị liệt. Hùng, con Ms Khải, cho biết đến giờ Hùng vẫn chưa dám cho mẹ biết tin mà phải bình tĩnh chờ vài ngày nữa xem sao, vì mẹ bị bệnh tim, sợ nói ra mẹ bị xiu.

Theo thầy truyền đạo Nguyễn Chí Thành, việc Ms Dương Kim Khải giúp đỡ những người dân oan khiếu kiện đất đai có thể khiến ông bị ghép vào tội chống phá chính quyền.

Thầy Nguyễn Chí Thành nói: "Sự việc đó chung quy là khiếu kiện đất đai, nhà cửa. Anh em con cái Chúa dưới đó người ta tin Chúa và đất đai, nhà cửa của người ta bị chính quyền tỉnh Bến Tre cướp đất, cướp nhà. Ms cũng có chỉ dẫn cho họ nên từ đó họ cho là có chuyện gì dính lúu ở dưới, nên họ mới bắt Ms đưa xuống dưới để xác minh. Nói chung bây giờ ở dưới, theo thông tin tôi biết là nó bắt một số anh em con cái Chúa ở dưới, nó nói là chống phá chế độ."

Như vậy, đã gần 2 ngày trôi qua kể từ khi mất tích vào trưa 10-8-2010, Ms Dương Kim Khải vẫn chưa trở về. Người thân, gia đình và những người trong HT Tin Lành của Ms Khải vẫn chưa được biết tin tức hay liên lạc được với ông.

Một lần nữa, câu chuyện mất tích bí ẩn đối với những người bị cho là “chống đối chính quyền” lại tiếp tục diễn ra, cho dù Việt Nam liên tục tuyên bố tôn trọng nhân quyền. Đặc biệt vào giữa tháng 7 vừa qua, Việt Nam đã ra mắt Tạp chí Nhân quyền như là một minh chứng của sự chuyển biến tích cực trong vấn đề này.

TÌNH HÌNH NGUY HIỂM Ở HỘI THÁNH TIN LÀNH TRONG CHUỒNG BÒ

Như tin đã loan, Ms. Khải bị CA bắt trưa ngày 10-8-2010, sau đó ông Tâm CA đem thư Ms. Khải viết về gia đình, căn dặn con trai rằng bỏ đi truyền đạo 4 ngày. Nhưng đến nay đã 12 ngày, Ms. Khải vẫn chưa về nhà. Gia đình và HT đang rất lo lắng cho tình trạng Ms Khải và 2 tân tín hữu của HT bị bắt còn sống hay đã chết. Cháu Hùng con trai Ms Khải lên CA hỏi thăm thì CA lơ lửng, không dám nói sự thật. Bà Ms Khải thì vẫn bệnh liệt giường, càng gia tăng sự hoang mang cho gia đình và HT.

Anh Nguyễn Văn Khương không đội mũ bảo hiểm đã bị CA Tân Yên đánh chết trong đồn ở Cao Thượng, thuộc quyền lãnh đạo trực tiếp của Nông Quốc Tuấn, con trai Nông Đức Mạnh. Anh Vũ Văn Hiền ở Đại Từ, Thái Nguyên chỉ vì 3 con vịt cũng bị CA đánh chết trong sở, bỏ lại 1 vợ, 2 con... Còn Ms Khải và các tín hữu tin lành thì sao?

Hôm nay Chúa nhật 22-8-2010, tôi được HT mời chia sẻ Lời Chúa cho dân sự tại đây, đang khi Ms quản nhiệm HT bị bắt cóc. Xin được ghi lại về tình hình HT nơi đây.

Sau khi Ms Khải quản nhiệm HT bị bắt, các tín hữu trong HT càng trung tín nhóm lại cầu nguyện. Hôm nay Chúa nhật có 15 người nhóm lại thờ phượng Chúa, do thầy truyền đạo Nguyễn Mạnh Hùng hướng dẫn học Kinh thánh trong Thi Thiên 50. HT cũng hát ngợi khen Chúa, dâng hiến tiền bạc cho Chúa.

Ms Thân Văn Trường giảng luận Kinh thánh Sáng thế ký đoạn 1, câu 1: “Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất”. Kinh Thánh có 2058 lần đề cập tới đất đai của Ngài, nhưng Ngài không giải phóng mặt bằng, phân lô ra để bán như đảng và nhà nước ta vẫn làm, mà Ngài giao cho con người quản trị cách khôn ngoan vì phúc lợi của mình. Đáng tiếc là đảng và nhà nước ta đã đề ngoài tai lời dạy của Chúa, thất bại trong Cải cách ruộng đất, không đánh đổ được địa chủ nhưng trái lại tạo ra tầng lớp địa chủ đỏ cường hào, gian ác, làm cho người cày mất ruộng...

HT dành thì giờ cầu nguyện đặc

biệt cho Ms Dương Kim Khải và hai tân tín hữu đang bị CA bắt là anh Phạm Văn Thông và Nguyễn Thành Tâm. Cuối buổi nhóm, HT dùng bữa ăn thông công vui vẻ, thật thà cùng nhau.

Xin được nói rõ thêm về 2 tân tín hữu bị bắt. Đó là anh Phạm Văn Thông, sinh 1962, tin Chúa 2-4-2010, cư ngụ ấp 2, xã Phú Lễ, huyện Ba Tri, tỉnh Bến Tre, bị bắt ngày 18-7-2010. Anh Nguyễn Thành Tâm, sinh 1954, ngụ ấp 1, xã An Ngãi tây, huyện Ba Tri, tin Chúa ngày 5-3-2010, bị bắt cùng ngày với anh Thông. Hai tín đồ này trong số hàng ngàn dân oan miền tây lên Sài Gòn khiếu kiện và gặp Ms Khải cùng anh em trong HT, họ nghe làm chứng về Chúa rồi tin Chúa. Kế hoạch của HT nơi Ms Khải là thông qua những anh em tín hữu này, sẽ thành lập HT Tin lành ở Bến Tre, nhưng chưa thành thì Ms và 2 tín đồ bị bắt. Tin từ HT, anh Thông, anh Tâm cũng tham gia Hội Dân oan Tin lành VN làm CA quá hoảng sợ và bắt bớ anh em.

Vậy xin được tóm lược vài hàng tin về sự bách hại từ phía CA đối với HT Tin lành ở trong chuồng bò tại Sài Gòn, địa phận phường 28 quận Bình Thạnh. Để biết thêm chi tiết, xin quý vị quan tâm gọi số của thầy truyền đạo Nguyễn Mạnh Hùng (0906342908) là người chịu trách nhiệm HT khi Ms Dương Kim Khải bị CA bắt cóc đi truyền đạo.

Kính mong cộng đồng dân Chúa và mọi người cầu nguyện và bênh vực cho HT bị bắt bớ.

Sài Gòn, 22-8-2010

Mục sư Thân Văn Trường

TIN THÊM VỀ HỘI THÁNH TRONG CHUỒNG BÒ

Ba người của HT Tin lành trong chuồng bò ở Hòn ngọc Viễn đông bị CA Việt Nam bắt, đến lúc này 20g ngày 25-8-2010 vẫn chưa trở về nhà. Đó là Ms quản nhiệm HT Dương Kim Khải, bị bắt ngày 10-8-2010. Hai tân tín hữu bị bắt là anh Phạm Văn Thông và anh Nguyễn Thành Tâm, quê Bến Tre bị bắt ngày 18-7-2010. Có tin 3 vị trên vẫn đang bị giam giữ tại CA tỉnh Bến Tre, nơi có chừng 40 người

mới tin Chúa, mà qua họ, Ms Khải tiến hành thành lập HT tin lành Bến Tre. CA thì từ chối xác nhận nguồn tin.

Bà Ms Dương Kim Khải vốn bệnh liệt giường từ lần ông Ms đi tù trước, nay bệnh lại càng trầm trọng hơn. Sáng Chúa nhật 22-8, bà cứ la hét, chửi bới CA om sòm, tay xĩa xối về phía trước như thể có CA trước mặt.

Thầy truyền đạo Nguyễn Chí Thành có công việc gia đình, phải về quê miền trung. Hôm nay có nhiều người mặc thường phục tới nhà, vận động thầy về gặp CA để làm việc liên quan đến các tân tín hữu ở tỉnh Bến Tre.

Thân nhân anh Thông và anh Tâm, tức 2 người đang bị bắt và số tân tín hữu đang rất hoang mang vì 2 anh chưa về, mà họ lại bị CA mời liên tục. Chúng tôi gọi điện thăm hỏi, không ai dám bắt máy.

Dù vậy, HT vẫn duy trì nhóm cầu nguyện đều đặn, nhất là các buổi thờ phượng Chúa nhật. Anh em nhân sự HT hiệp một cùng thầy truyền đạo Nguyễn Mạnh Hùng, quyền quản nhiệm HT. Thầy Hùng là thương binh bộ đội, mất xương, mất máu, mất nhà, mất đất, nay chẳng còn gì để mất. HT quyết tử thủ trong chuồng bò chuyên tâm thờ phượng Đức Chúa Trời, vì tất cả họ là những nạn nhân bị chính quyền giải phóng mặt bằng tan cửa, mất nhà.

Để những người quan tâm đến thực trạng tự do tôn giáo ở VN, nhưng không rành tiếng Việt, chúng tôi kính gửi bản dịch Anh ngữ, bài về TÌNH HÌNH NGUY HIỂM Ở HỘI THÁNH CHUỒNG BÒ. Đây là bản dịch của một sinh viên trong HT chuồng bò, bài đã đăng trên trang mạng Thông tin Berlin.

Chúng tôi ước mong được mọi người chung lòng, chung sức bẻ gãy cánh tay gian ác của chính quyền Cộng sản Việt Nam, phiến quân chuyên giết người, cướp của và đàn áp tôn giáo ở Việt Nam.

Muốn thật hết lòng! Amen!

Sài Gòn, 25-8-2010

Mục sư Thân Văn Trường

KHOÍ TÍN ĐỒ PHẬT GIÁO HÒA HẢO TRUYỀN THỐNG VN

THƯ ĐỀ NGHỊ

V/v chính quyền quận Ô Môn và thành phố Cần Thơ đàn áp Tín ngưỡng Tôn giáo

+++++Việt Nam 21-08-2010+++++

Cộng Hòa XHCN Việt Nam.
Độc lập- Tự do- Hạnh phúc.

THƯ ĐỀ NGHỊ

(V/v chính quyền quận Ô Môn và
Thành Phố Cần Thơ đàn áp Tín
ngưỡng Tôn giáo).

Kính gửi:

- Ông Nông Đức Mạnh, Tổng Bí thư Đảng CSVN.
- Ông Nguyễn Tấn Dũng, Thủ tướng Nước CHXHCNVN.
- Ông Nguyễn Minh Triết, Chủ tịch Nước CHXHCNVN.
- Ông Nguyễn Phú Trọng, Chủ tịch Quốc hội nước CHXHCNVN.
- Ông Lê Hồng Anh, Bộ trưởng Bộ Công an.

Kính quý ông,

Chúng tôi, những đại diện thường xuyên của **khối tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo Truyền thống tại Việt Nam** trước hết xin kính gửi đến quý ông lời cầu chúc vạn an thăng tiến. Sau đây xin có lời đến quý ông về hành động phi luật pháp của chính quyền quận Ô Môn và thành phố Cần Thơ như sau:

Vào ngày 16+17-8-2010 nhằm ngày 7+8-7 Canh Dần vừa qua, tại tịnh thất của 2 tín hữu PGHH là Đặng Thành Định và Đặng Văn Nghĩa (tức bảy Thiện, tám Thọ) thuộc khu vực Thới Trinh phường Phước Thới, quận Ô Môn, thành phố Cần Thơ, có thiết lập lễ cúng giỗ thường niên cho thân phụ theo phong tục văn hóa người Việt và theo truyền thống tín ngưỡng đặc trưng của PGHH do Đức Huỳnh Giáo Chủ chỉ dạy. Một ngày trước đó thì lực lượng Vũ trang, Công an, Cơ động, Cảnh sát 113, chính quyền và các ban ngành đoàn thể từ khu vực đến phường, quận, thành phố phối hợp với đầy đủ phương tiện chiến đấu trấn áp như vũ khí, roi

điện, dùi cui, mặt nạ, xe chuyên dụng, hàng rào di động v.v... Người ta sử dụng thêm số đông những người rất "hì hà", mặc thường phục.

Trên 2 lối vào tịnh thất (nơi cúng giỗ) từ quốc lộ 91, và từ hướng sông Hậu không quá 3km có đến 6 chốt chặn với lệnh phong tỏa nghiêm cấm "nội bất xuất ngoại bất nhập".

Tại chốt chặn đầu tiên hướng quốc lộ 91, hàng trăm thân nhân và đồng đạo PGHH bị ngăn lại trong đó có cả quý Thượng tọa Đại Đức thuộc GHPGVNTN, quý tín hữu Thiên Chúa giáo từ Sài Gòn cách trở, từ miền trung xa xôi cũng đến dự trên tinh thần liên tôn đạo giáo. Náo động ùn tắc cả đoạn đường, những gương mặt, những ánh mắt bất bình căm phẫn, những lời oán than thống trách rền vang đây đó ...

Bên chốt chặn đầu tiên hướng sông Hậu cũng rất đông tín hữu PGHH bị ngăn lại, có sự chỉ huy trực tiếp của ông chủ tịch Mặt trận Tổ quốc Việt Nam quận Ô Môn. Mọi người nhất tề mặc đạo phục (áo tràng dĩa) trang nghiêm thành hàng chấp tay niệm Phật hướng về đạo tràng chậm rãi từng bước. Lực lượng truy cản ra tay xô vật lôi kéo làm một một cụ bà (tên là bà Bảy nhỏ, ở ấp Long Định, xã Long Thắng, huyện Lai Vung, tỉnh Đồng Tháp) tín hữu PGHH lão thành tuổi độ thất tuần té xuống kênh, đồng đạo nhanh chóng nhảy xuống cứu giúp, bà thoát chết chỉ bị bê môi chảy máu rất nhiều. Trong tiếng thì thào như muốn đứt hơi, bà nói: "Phải tôi chết luôn để khỏi chứng kiến đạo nhà bị đàn áp thế này".

Kính quý ông,

Khối tín đồ PGHH truyền thống là những công dân chân chính, với chủ trương "đân biết, dân bàn, dân

kiểm tra" chúng tôi xin kính gửi đến quý ông một số suy luận và đề nghị sau đây:

1/ Chúng tôi không hề chủ quan, xin khẳng định rằng trong mấy thập niên qua, tịnh thất PGHH do 2 tín hữu bảy Thiện, tám Thọ chủ trì đã hành đạo, truyền đạo và tích cực tham gia hoạt động từ thiện xã hội đúng theo tôn chỉ hành đạo, truyền thống tín ngưỡng của PGHH do Đức Huỳnh Giáo Chủ chỉ dạy, chẳng có tư tưởng hành động nào phương hại đến an ninh quốc gia.

2/ Nhà nước ta là một nhà nước pháp quyền cả hệ thống chính trị và toàn dân phải đề cao tinh thần thượng tôn luật pháp. Trong tiến trình hội nhập cấp khu vực và quốc tế, VN còn phải tuân thủ sự ràng buộc của các Công ước quốc tế, của Hiến chương Hội đồng Bảo an LHQ v.v... Chúng tôi xin chép nguyên văn 2 dữ kiện pháp lý có liên quan đến quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo để làm cơ sở phân tích.

a/ Điều 70 Hiến Pháp nước CHXHCNVN quy định: "*Công dân có quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo, theo hoặc không theo một tôn giáo nào. Các tôn giáo đều bình đẳng trước pháp luật. Những nơi thờ tự của các tín ngưỡng, tôn giáo được pháp luật bảo hộ. Không ai được xâm phạm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo hoặc lợi dụng tín ngưỡng, tôn giáo để làm trái pháp luật và chính sách nhà nước*".

b/ Điều 18 luật Nhân quyền Quốc tế ghi rõ: "*Mọi người đều có quyền về tự do tư tưởng, nhận thức về tôn giáo. Quyền này bao gồm cả quyền tự do thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng, cũng như quyền tự do biểu lộ tôn giáo hay tín ngưỡng của mình, với tư cách cá nhân hay tập thể, ở nơi công cộng hay nơi chốn riêng, bằng sự truyền dạy thực hành thờ phượng và áp dụng cách nghi thức đạo giáo*".

3/ Qua dẫn luận như trên thấy rằng hành động của chính quyền quận Ô Môn và thành phố Cần Thơ cũng như nhiều địa phương khác ở các tỉnh phía nam trong hoàn cảnh tương tự là đàn áp quyền tự do tín ngưỡng truyền thống của PGHH, là xé nát pháp trong luật ngoài, là phá

TIẾNG NÓI CÒN DẦU VỌNG TỪ THÁI LAN

.....**Gia Minh, RFA, 23-08-2010**.....

hoại tinh thần khối đại đoàn kết dân tộc, là chông chướng lên đầu PGHH niềm đau mới, trong khi niềm đau xưa cũ vẫn còn dấu ấn chưa phai.

4/ Việc trấn áp đạo tràng Thiện Thọ ngay trong ngày giỗ cha, đúng vào đại hội Đảng cấp cơ sở, chẳng lẽ chính quyền quận Ô Môn muốn dâng thành tích này lên đại hội Đảng cấp TW vào tháng 10 tới đây để báo công? Bất cứ Đảng phái và thể chế nào muốn tồn tại vững mạnh mà đàn áp tôn giáo là sai lầm. Xin quý ông đừng quá xem thường khả năng tự vệ đề sinh tồn của PGHH trong tiến trình lịch sử.

Chúng tôi kính đề nghị quý ông cân nhắc lại giải pháp quản lý Tôn giáo, đừng để thuộc cấp mình tùy tiện hành động theo cảm tính, chúng tôi e hậu quả sẽ khó lường.

Một lần nữa kính chúc quý ông đầy nghị lực, lèo lái con thuyền Việt Nam đến bờ bên vinh quang.

Trân trọng.

An Giang, Đồng Tháp, Cần Thơ ngày 21-8-2010

TM. Khối tín đồ PGHH truyền thống.

Trần Văn Cái, Võ Văn Diêm, Trần Hoài Ân, Nguyễn Văn Lúa, Trương Kim Long, Trần Văn Kiệt, Hồ Thiện Tâm, Nguyễn Thị Hạnh, Bùi Quang Chiêu, Phạm Hoàng Lập, Nguyễn Văn Hoa, Đặng Thành Tân.

Đấu tranh hoà bình, bất bạo động. Phơi bày sự thật về Hồ Chí Minh. Giải thể chế độ Cộng sản độc tài.

Đừng nghe những gì Cộng sản nói. Hãy nhìn những gì Cộng sản làm. Sông có thể cạn, núi có thể mòn, nhưng chân lý ấy không bao giờ thay đổi!

Thông tin về vụ việc hồi ngày 4 tháng 5 vừa qua tại giáo xứ Cồn Dầu, thành phố Đà Nẵng hầu như chỉ được một số cơ quan truyền thông trong nước loan tải theo quan điểm của phía chính quyền; trong khi đó những người giáo dân tại đó khi được hỏi về vụ việc đều không dám trả lời.

Hiện nay có một nhóm giáo dân Xứ Cồn Dầu trốn chạy sang được Thái Lan, và họ cho biên tập viên Gia Minh của Đài chúng tôi biết thực tế của vụ việc xảy ra vào ngày 3 tháng 5 tại giáo xứ của họ.

Sự kiện Cồn Dầu

Cao điểm của tình hình căng thẳng về việc giải tỏa đất đai, nhà cửa của người dân xứ đạo Cồn Dầu, trong số hơn 400 héc-ta tại xã Hòa Xuân, huyện Cẩm Lệ, thành phố Đà Nẵng để làm khu đô thị sinh thái ven sông diễn ra vào ngày 4 tháng 5 khi giáo dân tham gia đưa cụ bà Hồ Nhu, nữ danh Maria Đặng Thị Tân, về nơi an nghỉ cuối cùng là nghĩa trang của giáo xứ.

Chính quyền địa phương không cho phép thân nhân người chết chôn xác bà Hồ Nhu tại đó bên cạnh mộ chồng bà như ý nguyện. Từ đó xảy ra vụ việc như lời kể của những giáo dân chứng kiến sự việc, cũng như bị đánh đập, bắt bớ vào lúc đó như sau:

Tôi là một giáo dân Cồn Dầu và chứng kiến vụ việc hôm ngày 4 tháng 5 trong đám tang bà cụ Maria Đặng Thị Tân. Bản cáo phó của gia đình nói rõ là đám tang cụ cử thành tại giáo xứ và chôn tại giáo xứ Cồn Dầu. Con út của Cụ Tân, anh Hồ Tào, nói với giáo dân chúng tôi giúp đỡ để có thể đưa cụ đến chôn tại nghĩa trang giáo xứ Cồn Dầu, chôn tại đó một hai ngày cũng được.

Sau thánh lễ, chúng tôi đưa tang cụ đến nghĩa trang, gần nhà bác Bình, công an đã dùng rào chắn và kẽm gai với mục đích không cho giáo dân đưa xác cụ vào chôn tại nghĩa trang nên đã xây ra xô xát. Công an đã sử dụng dùi cui và roi điện đánh tới tấp vào đoàn người đưa tang, trong đó có đội trợ tang, và tất cả những người tham dự.

Một số giáo dân bị đánh ngất xỉu có cả trẻ nhỏ và người già. Đến

chừng 12 giờ thì chính quyền tăng cường lực lượng và đàn áp mạnh hơn với mục đích cướp quan tài. Sau đám ma những người tham dự bị mời lên phạt tiền; còn những người bị bắt giam thì đến nay không biết tình hình thế nào.

Trong biến cố ngày 4 tháng 5, có 66 giáo dân Cồn Dầu bị bắt để thẩm vấn về vụ việc. Sau đó lần lượt họ được thả ra, ngoại trừ sáu người vẫn còn bị biệt giam cho đến nay đó là các ông Nguyễn Hữu Liêm, Nguyễn Hữu Minh, Lê Thanh Lâm, Trần Thanh Việt, Phan Thị Nhẫn, Nguyễn Thị Thế, Nguyễn Thị Liễu. Một người diện tại ngoại là ông Đoàn Cảnh.

Quyền đánh chết người của công an?

Theo lời chứng của những giáo dân tại giáo xứ Cồn Dầu, không khí tại làng quê của họ sau đám tang bà cụ Nhu trở nên căng thẳng, với những vụ tra vấn, đánh đập đối với nhiều người từng tham gia trong cuộc đưa đám cụ bà Hồ Nhu. Một nạn nhân của tình trạng thẩm tra, đánh đập là ông Nguyễn Thành Năm, một thành viên của đội trợ tang của giáo xứ. Ông này đã chết vào ngày 3 tháng 7 vừa qua với những vết thương bị cho là do bị đánh đập, bị nhận bùn.... Tuy nhiên phía chính quyền thành phố Đà Nẵng giải thích cái chết là vì đột quỵ.

Những người thân quen của ông Nguyễn Thành Năm tại giáo xứ Cồn Dầu nói về cái chết của ông này:

Có một số giáo dân bị bắt, một số bị kêu lên- trong số này có anh Năm trong đội trợ tang. Anh này bị công an đánh đập nhiều lần. Anh em trong đội trợ tang nói với tôi anh Năm bị dân phòng bắt trời, miệng đầy bùn.

Vợ con van xin. Khi anh Năm chết rồi, anh Đào cũng trong đội trợ tang đến che giúp rập nhưng thấy công an nhiều quá cũng ngất xỉu, phải đưa đi cấp cứu. Sau vụ anh Năm, công an không cho người dân đến đọc kinh cầu lễ, không cho tập trung đông người.

Qua đám tang, công an gọi anh Nguyễn Thành Năm trong đội trợ tang lên làm việc, đánh đập, tra tấn. Vài ba ngày lại mời; nhưng anh Năm sợ đánh nên không lên đồn. Công an

xuống bao vây nhà khiến anh Năm hoảng sợ chạy đến một nhà dân gần đó. Chủ nhà báo cho dân phòng và công an đến bắt. Họ đánh đập anh Năm rất dã man rồi vùi anh xuống bùn. Gia đình, vợ con nghe tin xuống van xin, đem anh Năm về thì ngày hôm sau chết dưới tay của mẹ già.

Một phụ nữ hiện có em đang bị biệt giam bức xúc nói: *Nhà tôi có năm chị em, em tôi là con trai một trong nhà, làm nông xong mùa nên tham gia đám tang bà Cụ Nhu. Không biết sao bị bắt đến nay gần bốn tháng rồi mà không biết lý do. Gia đình lên quận xin gặp, họ đuổi về nói chỉ ít bữa nữa về nhưng nay vẫn chưa về. Tôi sợ khi về em tôi cũng chết thôi vì bị đánh đập. Có luật nào bắt người rồi mới nói đến luật sau?*

Cuộc chạy trốn tập thể

Trước tình hình bất ổn diễn ra hàng ngày tại làng quê của họ, một số giáo dân Côn Dầu sau biển cố ngày 4 tháng 5 đã phải tìm đường lánh nạn sang Thái Lan.

Linh mục Antôn Lê Đức, người từng giúp đỡ số người Côn Dầu chạy trốn sang Thái Lan cho biết cuộc gặp gỡ với nhóm người đến đầu tiên hồi tháng năm vừa qua:

Có một linh mục bên Mỹ báo tôi biết có nhóm người từ Việt Nam chạy qua; lúc đó tôi tình cờ đang ở Bangkok nên giúp cho họ những người có thể tạm trú, và số liên lạc những nơi có thể giúp họ. Từ đó đến nay tôi không gặp họ nữa.

Được biết hiện có gần 40 người gồm người lớn, trẻ con, nam nữ là giáo dân Xứ Côn Dầu đang lánh nạn tại thủ đô Bangkok, Thái Lan. Người cao tuổi nhất là 70, các cháu nhỏ khác đang độ tuổi mẫu giáo. Có người đi với một số thành viên trong gia đình, có người đi một mình. Họ đang nhờ Cao ủy Tỵ nạn LHQ giúp đỡ vì bị truy bức tại quê nhà.

Số người này cũng như bao người mong muốn tìm kiếm qui chế tỵ nạn khác khi đến Xứ Thái, những người giáo dân Xứ Côn Dầu phải sống một cách khép kín tại những phòng thuê nhỏ bé ở tại Bangkok.

Một thiếu nữ trong nhóm tỵ nạn trình bày:

Qua tôi đây được gần hơn ba tháng, gần bốn tháng. Cuộc sống vô cùng bấp bênh, phải dời nhà nhiều lần - bảy tám chỗ rồi. Không biết tiếng nên chúng tôi khó khăn trong giao tiếp. Hai ba ngày mới đi chợ một lần, đi chợ về thì đóng cửa ở trong nhà. Đi trong đoàn có con nít, chúng cần chơi nhưng vì sợ nhòm ngó, nên cũng không cho chúng chơi, dù biết rất tội.

Theo trình bày của những người

mà chúng tôi tiếp xúc được, thì ngay cả việc đi lễ ngày chủ nhật là luật buộc đối với người Công giáo, họ vẫn không dám thực hiện vì sợ lộ diện sẽ bị cảnh sát Thái Lan bắt phạt rồi trục xuất về Việt Nam. Như thế đối với họ hiện nay là một thảm họa còn lớn hơn thảm họa đã xảy ra trong những tháng ngày qua tại giáo xứ Côn Dầu.

Một người khác cho biết những khó khăn hiện tại: *Chúng tôi không ở một chỗ, phải thay đổi để bảo vệ an ninh cho chúng tôi. Được ba tháng rưỡi rồi, mà chúng tôi phải chờ vài ba tháng nữa mới được phỏng vấn lần thứ ba.*

Người khác thì kể đoạn đường chạy lánh nạn: *Trong gia đình đi mấy cha con. Rất may là mấy năm trước có làm 'passport' để qua Lào phụ hồ kiếm tiền. Passport còn hạn nên chạy qua cửa khẩu Lao Bảo ở Đông Hà. Những người khác đi sau, có giấy hay không giấy; nhờ người đưa qua cửa khẩu Lao Bảo hay Cầu Treo.*

Khi nói chuyện với chúng tôi, tất cả đều rất lo ngại cho chính bản thân họ dù nay đang đã đến được đất Thái với những mối nguy như vừa nêu. Đồng thời họ cũng hết sức lo sợ cho sự an nguy của những thân nhân còn lại ở quê nhà; dù rằng theo họ đa số những người còn ở lại là người lớn tuổi và trẻ nhỏ, hay người bệnh tật. Còn đa phần còn sức lao động đều phải tìm đường trốn tránh ở những nơi khác.

Cần sự giúp đỡ của các tổ chức quốc tế

Và nguyện vọng chung của tất cả là muốn các tổ chức quốc tế thấy được hoàn cảnh ngặt nghèo của họ để cứu xét qui chế tỵ nạn cho họ.

Tôi lên tiếng, nhờ có tiếng nói chung giúp cho chúng tôi và những người còn ở trong tù- giúp cho chúng tôi lấy lại tự do, trong sạch của người giáo dân. Nguyện vọng của tất cả chúng tôi, những người phải giấu tên vì bị đàn áp buộc phải bỏ quê hương đi lánh nạn, để có quyền tự do làm người và tự do tôn giáo tại một đất nước thứ ba.

Chúng tôi ở đây nhưng mẹ cha, vợ con vẫn ở nhà; trong khi đó lại bị công an rình rập, nên nhờ Liên Hiệp Quốc can thiệp. Chúng tôi mong muốn được đến nước thứ ba để con cái chúng tôi được đi học, vì phải bỏ sang đây. Mong LHQ giúp đỡ.

Sự bình yên của một làng quê có lịch sử hơn trăm năm, và một xứ đạo chính thức được thành lập cách đây 80 năm, bỗng dựng trở nên bị xáo trộn, rồi loạn đến tan tác sau khi chính quyền địa phương Đà Nẵng đưa ra dự án xây dựng khu du lịch

sinh thái Hòa Xuân, rồi chuyển thành dự án khu đô thị sinh thái ven sông Hòa Xuân. Việc bồi thường không thỏa đáng, trong khi đó nơi tái định cư vẫn chưa được xác định cụ thể khiến người dân xứ đạo Côn Dầu không đồng thuận.

Tuy nhiên theo lời họ thì, người đứng đầu đảng bộ thành phố Đà Nẵng là ông bí thư Nguyễn Bá Thanh còn tuyên bố thẳng thừng với những người từng mấy đời bỏ công sức để tạo lập nên ruộng vườn, nhà cửa của họ: Nơi này người giàu đến rồi, các ông là những người 'trán vồ, rãng hồ' không được ở phía trước này, các ông phải ở phía sau.

Những hành xử bất công vừa mang tính coi khinh người dân, không tuân thủ những qui định mà chính Nhà Nước ban hành, khiến người dân bất mãn, và rồi những biện pháp đàn áp mạnh bằng bạo lực khiến họ phải trốn chạy. Và chỉ nơi xứ tạm gọi là tự do như Thái Lan họ mới dám lên tiếng nói lên thực tiễn áp bức nơi làng quê, xứ đạo Côn Dầu của họ.

Gia Minh, Bangkok, Thái Lan.

GIÁO DÂN CÔN DẦU KÉ LẠI CHUYỆN BỊ CÔNG AN TRUY BỨC

**Gia Minh, biên tập viên RFA,
Bangkok 25-08-2010**

Như tin chúng tôi đã loan cùng quý thánh giả, hiện có gần 40 giáo dân Xứ Côn Dầu đang lánh nạn tại Thái Lan, sau những vụ truy bức tại làng quê của họ bởi công an, chính quyền địa phương.

Một nạn nhân từng bị bắt, hỏi cung, bị đánh đập vì đã tham dự đám tang cụ bà Hồ Nhu, nữ danh Maria Đặng thị Tân, hồi ngày 4 tháng 5 vừa qua, nay cũng đã đến được đất Thái, và quyết định dành cho biên tập viên Gia Minh của Đài Á Châu Tự do cuộc nói chuyện vào ngày 25 tháng 8, để trình bày sự thật đã xảy ra đối với bản thân anh sau đây.

Đánh đập, tra tấn, nhục hình

Nạn nhân Côn Dầu: Tôi qua Thái này đã hai tháng rưỡi rồi, đáng ra tôi đã lên tiếng nhưng vì sợ cho vợ, con còn ở quê hương. Tuy nhiên, qua cái chết của anh Nguyễn Thành Năm, cũng là một người bạn của tôi, nên tôi có được mạnh mẽ để nói lên sự đàn áp của chính quyền, công an đối với chúng tôi.

Gia Minh: *Bản thân ông bị đàn áp thế nào?*

Nạn nhân Côn Dầu: Bản thân tôi bị bắt khi tham gia đám tang, cảnh sát 113 đánh tôi cho đến nhà bác Bình,

tại đó họ dung roi điện chích vào người tôi, đánh xối xả và thân hình tôi. Họ kéo tôi ra ngõ, sau lưng tôi là những chị em của làng cũng bị bắt. Trên một đoạn đường chừng 500 mét, cảnh sát 113 cứ đánh xối xả vào chúng tôi, rồi có những người lạ mặt đánh hôi chúng tôi nữa.

Công an đưa chúng tôi lên xe và đem về quận; tại đó chúng tôi bị bắt đứng áp mặt vào tường. Tôi nghe một cô công an nói những người này dám chống lại sao. Sau đó là những tiếng la, tiếng bốp, tiếng đánh.

Tôi cũng bị đập mấy cái, tôi quay lại thì một người công an đã đánh thẳng vào đầu tôi. Sau đó họ lấy hết điện thoại của chúng tôi và bắt ngồi xuống để điều tra. Tại cơ quan điều tra, họ vừa hỏi vừa đánh. Họ đánh tôi mấy cái vào mặt, vào đầu, vào lưng.

Họ hỏi tôi tại sao chống lệnh của Nhà nước. Nghe lời kẻ xấu nào mà đi dự đám tang. Tôi vừa nói 'thưa anh' thì họ đánh tôi, nên tôi ngồi xuống không dám nói nữa bởi nói cũng bị đánh mà không nói cũng bị đánh. Cuối cùng, viên công an viết vào tờ giấy và bảo tôi ký vào. Tôi nhìn giấy qua nước mắt, và ký đại vào không biết trong đó người ta viết gì.

Gia Minh: Ký xong thì ông được trả về vào lúc nào?

Nạn nhân Côn Dâu: Chưa, ký xong họ đưa ra ngoài ngồi nghỉ. Tôi thấy một cháu bị đánh sưng mặt, nói với tôi 'chắc con đi tù, người ta buộc con đủ tội hết'. Không riêng bản thân tôi, mà cháu nào đi ra cũng sưng mặt hết. Tôi thấy chị Nhãn, chị Huy, chị Thế ai cũng bị sưng mặt hết.

Tất cả chúng tôi những người bị bắt không ai từ nhỏ đến lớn có vi phạm gì đối với chính quyền hết. Máu chúng tôi đổ ra từ dưới đồng ruộng cho đến về nơi cơ quan chính quyền.

Sử dụng bạo lực, côn đồ

Gia Minh: Sự việc tiếp tục ra sao cho đến khi anh được thả ra?

Nạn nhân Côn Dâu: Đêm đó chúng tôi ngủ từ ngoài vỉa hè hành lang, cho đến trong một số phòng của cơ quan công an. Đến sáng họ tiếp tục đưa chúng tôi đi điều tra. Vì quá đông nên nơi tôi bị hỏi cung có năm, sáu người ngồi cùng tôi. Mỗi người có một công an.

Khi hỏi các cháu mới lớn, họ dựng lên đập và đánh. Có một em tại đám tang tôi biết em không ném đá, nhưng họ bảo em phải khai có ném đá, em không chịu nhưng cuối cùng phải khai có vì nghe nói lại là nếu không họ sẽ tháo khớp tay của em.

Gia Minh: Bản thân ông họ bắt khai điều gì?

Nạn nhân Côn Dâu: Họ nói tôi

chống đối người thi hành công vụ và gây rối trật tự công cộng.

Gia Minh: Chiều hôm trước, ông phải ký một tờ giấy, còn ngày hôm sau điều tra đến mấy giờ?

Nạn nhân Côn Dâu: Họ cứ kêu lên nói viết chưa thành khẩn, chưa đúng sự thật, lại viết tiếp. Tôi thấy cán bộ điều tra tôi viết tờ giấy, mà trong đó tôi chỉ thấy được những chữ 'hỏi & đáp'. Khi đó người tôi quá đau, vì bị đánh từ dưới làng quê lên, tôi quá bàng hoàng không dám nhìn thẳng vào mắt người điều tra.

Gia Minh: Ông viết tổng cộng mấy tờ khai?

Nạn nhân Côn Dâu: Tôi không nhớ nổi- sáu bảy tờ gì đó- vì lúc ấy đầu của tôi quá đau, bị đánh vào đầu nên tâm thần không được ổn định lắm. Tôi chỉ nhớ những chuyện kinh hoàng.

Gia Minh: Đó là ngày 5 tháng 8, đến khi nào xong điều tra?

Nạn nhân Côn Dâu: Họ tiếp tục điều tra, đến khi tôi nghe họ đọc lệnh: chị Nguyễn Thị Liễu phải đi tù, theo

lệnh của tòa án nhân dân quận Cẩm Lệ: chị Liễu gây thương tích cho chị Tùng, rồi dẫn đi. Tiếp đến đọc lệnh tạm giam ba ngày đối với 12-13 người. Còn chúng tôi thì được gọi lại bảo 'thả ra'; lúc đó khoảng 10 giờ đêm. Tôi biết họ không dám thả chúng tôi ra ban ngày vì người chúng tôi mặt mày hốc hác, bị sưng hết. Trước khi về chúng tôi cũng phải viết cam kết sáng mai 7 giờ tập trung lại. Dù người rất mệt mỏi, vết thương đau nhưng hôm sau vẫn phải đến để tiếp tục điều tra.

Gia Minh: Cuộc điều tra kéo dài thế nào?

Nạn nhân Côn Dâu: Họ cứ kêu, sáng lên, chiều lên, vài ba ngày gì đó rồi thưa dần, rồi họ thích thì lại kêu lên. Chúng tôi phải chấp hành, vì khi về chúng tôi có hứa với công an. Vì bị đánh đập, rồi thấy người khác bị đánh đập quá nặng nên ai cũng sợ. Nếu sau đó vẫn đề giấy tờ, đất đai kiểm định chúng tôi đều phải theo hết.

Gia Minh: Cảm ơn về những điều ông vừa chia sẻ, vừa trình bày.

DÂN CHỦ LÀ GIẢI PHÁP CHO BIỂN ĐÔNG

Nguyễn Đan Quế - Al Santoli

.....Wall Street Journal 14-08-2010.....

Lời người dịch: Nhật báo The Wall Street Journal, số đề ngày 14-8-2010, có bài chính trên trang Quan điểm (Opinion) mang tựa đề "The Democracy Fix for the South China Sea", tác giả là Bác sĩ Nguyễn Đan Quế và Al Santoli. Bài viết đã dựa vào lịch sử để nêu ra ý kiến là VN chỉ có thể cùng với Hoa Kỳ đương đầu hữu hiệu trước sự đe dọa của Trung Quốc nếu có sự hậu thuẫn của toàn dân. Muốn được vậy, cần có sự mở rộng về chính trị.

Một lần nữa Trung Quốc đang gây hấn bằng cả ngôn từ lẫn những cuộc tập trận để gửi sự khiêu khích tới thủ đô các nước Đông Nam Á. Trọng tâm của những lời lẽ và hành động này là khẳng định rằng toàn thể Biển Nam Trung Quốc – nơi gần 50% giao thương quốc tế phải đi qua – là lãnh vực độc quyền của Trung Quốc. Tháng trước, Ngoại trưởng Hoa Kỳ Hillary Clinton đã làm đúng khi đương đầu với những đòi hỏi này vào dịp họp với khối ASEAN tại Hà Nội. Cho rằng tự do lưu thông là "quyền lợi quốc gia của Hoa Kỳ", bà Clinton đã kêu gọi những nỗ lực đa phương để giải quyết các tranh chấp về lãnh hải, mà một phần trong đó cũng được các nước Đài Loan, Việt Nam, Mã Lai, Brunei và Phi Luật Tân nhận thuộc về mình.

Lời lẽ của bà Clinton đã được rất hoan nghênh tại nhiều nơi. Nó cũng thực sự phản ánh quan tâm thích hợp giữa Washington và Hà Nội. Điều này đặc biệt đúng vào thời gian khi Trung Quốc mới cho tập trận tại Biển Nam Trung Quốc, một cuộc diễn tập lớn nhất trong lịch sử Hải quân của Quân đội Giải phóng Nhân dân. Trung Quốc đã có cả một lịch sử quấy nhiễu, đôi khi gây thiệt hại nhân mạng cho ngư dân đánh cá biển người Việt, nhất là quanh các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa mà cả hai nước cùng nhận thuộc về mình.

Tuy nhiên, mặc dầu giữa những quan tâm như vậy, một điểm cực kỳ quan trọng của thực tế đã thiếu trong chính sách Hoa Kỳ một cách khó hiểu: **Đó là sự thừa nhận rằng chỉ có một VN tự do và dân chủ mới có thể là đối tác đáng tin cậy cho hòa bình trong khu vực này.**

Rõ ràng Hoa Kỳ đã dựa trên sự gia tăng mối thân thiện với Việt Nam để bù vào những hành vi đáng ngại của Trung Quốc trong vùng. Tại cuộc họp báo của ASEAN, bà Clinton đã hết lời ca ngợi nhà cầm quyền Việt Nam. Bà nói: “Tiền bộ vượt bậc về kinh tế, tăng cường các cơ sở như chúng tôi đã thấy là rất nhiều hứa hẹn. Cả Nam Hàn và VN là những kiểu mẫu rất quan trọng cho các nước khác khắp thế giới”.

Nhưng phát biểu như vậy là bỏ qua một sự kiện chủ yếu: Việt Nam giống Bắc Kinh nhiều hơn Washington. Cả hai nước cùng theo chế độ Cộng sản đàn áp dân chúng của mình. Về tất cả những tiến bộ mà Việt Nam đạt được, tự do thông tin – đặc biệt là trao đổi Internet – và tự do phát biểu dưới mọi hình thức đều bị kiểm soát chặt chẽ và cấm đoán.

Cũng như với Trung Quốc, chừng nào các cơ sở chính trị của một nước chưa được tự do, ngay cả kinh tế phát triển kinh ngạc, vẫn không tránh được thái độ hiếu chiến hay chính sách đối ngoại sai quấy. Khi các chính quyền không tự do thiếu tính chính đáng đối nội, họ phải tìm cách khác để biện minh cho quyền cai trị của họ trên dân chúng. Đây chính là trường hợp của Việt Nam và Trung Quốc vào lúc này khi họ không còn có thể bám chặt vào ý thức hệ kinh tế Cộng sản một thời đã biện minh cho chế độ chuyên chính của họ.

Trong trường hợp Trung Quốc, hiện tượng này cộng với thể lực kinh tế đang lên của họ đã chế ra một thứ độc hại. Giống như Nhật Bản hồi Đệ nhị Thế chiến với “Khối Thịnh vượng chung Đại Đông Á”, Bắc Kinh cho rằng ưu thế của họ là vì quyền lợi của “toàn thể Á châu”. Và Trung Quốc không đời nào chịu theo Hoa Kỳ, nước mà họ vẫn lên án là “âm mưu chống lại Trung

Quốc”. Đối với chúng tôi sống trong khu vực, đây là những lời lẽ có vấn đề. Như Ngoại trưởng Trung Quốc Dương Khiết Trì đã nói với một vị ngoại trưởng trong khối ASEAN: “Trung Quốc là một nước lớn và các nước khác là nước nhỏ, đó là một sự thật”. Khi một giới chức Trung Quốc nói kiểu đó, chúng ta phải dè chừng.

Cho đến nay, sự thiếu dân chủ tại Việt Nam không đưa đến tình trạng chiến tranh tương tự – có chăng, là Hà Nội đã quá nhút nhát trong việc lên án thái độ của Trung Quốc – nhưng đặt ra vấn đề khác cho đối tác mới của Hà Nội tại Mỹ. Trong suốt lịch sử của chúng tôi, chủ nghĩa quốc gia của người Việt đã giúp chúng tôi đánh bại những đạo quân Trung Quốc lớn hơn bội phần. Vị anh hùng đầu tiên đã đứng dậy chống lại Trung Quốc là Ngô Quyền. Năm 938 ngài đã tuyên cáo nền độc lập của Việt Nam sau một ngàn năm bị đô hộ. Cũng vậy, vào thế kỷ thứ 18, một nông dân là Nguyễn Huệ đã khiến quân Tàu thảm bại sau khi xâm lăng đất nước chúng tôi.

Điều đáng chú ý là, trong mỗi trường hợp bị đe dọa, sớ dĩ có thể động viên được người Việt chiến đấu bảo vệ tổ quốc một phần vì những nhà cai trị sáng suốt đã cố gắng bao gồm dân chúng trong những quyết định về chính sách

quốc gia. Thật vậy, việc làm dân chủ nhất trong lịch sử Việt Nam là Hội nghị Diên Hồng được triệu tập bởi vua Trần Nhân Tôn vào năm 1284 để đối phó với cuộc xâm lăng của quân Mông Cổ. Tại Hội nghị Diên Hồng, ngài đã quy tụ đại diện của mọi miền trong nước và đặt trước họ câu hỏi: Hòa hay chiến? Ngài được sự hậu thuẫn của toàn dân, Việt Nam đã quyết chiến.

Ngày nay Việt Nam đối diện với sự đe dọa mới từ một Trung Quốc tái võ trang. Lịch sử chúng tôi gợi ý Hoa Kỳ đã có lý khi tin rằng **chủ nghĩa quốc gia của người Việt sẽ hữu dụng trong việc duy trì sự ổn định trong phần thế giới cực kỳ quan trọng về chiến lược. Tuy nhiên, chủ nghĩa quốc gia của người Việt bao giờ cũng mạnh nhất và đáng tin cậy nhất khi chính quyền Việt Nam đứng về phía nhân dân.** Nếu bà Clinton và Hoa Kỳ muốn một đối tác thực sự và lâu bền cho hòa bình và ổn định tại vùng này, họ nên tìm kiếm trong một Việt Nam tự do và dân chủ.

Bác sĩ Nguyễn Đan Quế sống tại Chợ Lớn, Việt Nam, là người được tặng giải Robert F. Kennedy về Nhân Quyền. Santoli là Chủ tịch của Asia America Initiative và là tác giả của Everything We Had: An Oral History of the Vietnam War. (Nhà Xb Random House, 1982).

Đình Từ Thức dịch ra Việt ngữ

(tiếp theo trang 08)

Lương tâm thời đại dần hóa cần khô,
 Tai mắt quen tham những - nhìn chân tay hồi lộ,
 Hóa trở lì, mất khả năng xấu hổ,
 Hóa vô cảm, vô lương, vô hậu, vô tình.
 Đối trá được a dua bởi im lặng đồng minh,
 Đối thoại cảm hơi kéo dài đã tâm thôn tính.
 Khi sự thật non sông cần phải được nói đến,
 Sự thật tình người lại càng chẳng thể quên.
 Đối thoại chẳng - trước khổ đau anh em mà câm nín?
 Đối thoại chẳng - trước bất công khuyển anh em nhẫn nhịn?
 Đối thoại chẳng - khi trên thì gian tham dưới thì xu nịnh?
 Đối thoại được chẳng - hay lên tiếng biểu đồng tình?
 Để thét giùm cho những miệng bị uy quyền bịt kín
 Để nói giùm những kẻ có miệng nói lại làm thinh?
 Hạ tác loạn luôn bởi thượng bất chính,
 Dân tộc tối tăm vì sự thật chẳng dám cùng nhìn,
 Lòng người rã rời vì kẻ càng cao càng bất nhân toan tính,
 Tình người hụt hơi bởi đồng tiền lên ngôi bá chủ nhân sinh!
 Sẽ ra sao nếu chúng ta tiếp tục nín thinh?
 Loay hoay - đối thoại - đối đầu - hay tiếp tục câm nín?!

Ly Khách - VietCatholic News - 03-08-2010

Hãy nắm lấy cơ hội quốc tế hóa Biển Đông

*****
Mặc Giao, 21-08-2010

Việc hàng không mẫu hạm USS George Washington của Hoa Kỳ tiến vào hải phận VN cách Đà Nẵng 200 hải lý ngày 08-08-2010 và khu trục hạm USS John S. McCain cập bến Đà Nẵng ngày 10-08-2010 đã gây nhiều bàn tán trong dư luận và trên báo chí quốc tế. Người ta nói tới một liên minh giữa hai cựu thù, CSVN và Hoa Kỳ, để đối đầu với thái độ song tòng của Trung Quốc trên Biển Đông. Chưa biết liên minh này là thực hay ảo, nhưng rõ ràng Trung Quốc đã bị chọc nhột trước cuộc biểu dương lực lượng của Mỹ và sự tiếp đón nồng nhiệt về phía VN. Dù nhà nước Trung Quốc chưa chính thức lên tiếng, nhưng đã cho nhiều binh luận gia và tướng lĩnh đưa ra những lời phản kháng, đe dọa và cho đó là hành động thách thức chủ quyền của TQ.

Những phản kháng này không phải hoàn toàn vô căn cứ. Với lý do thăm viếng để kỷ niệm 15 năm bang giao giữa Hoa Kỳ và nhà nước CSVN, hàng không mẫu hạm dẫn theo một đoàn tàu hộ tống rầm rộ làm dậy sóng Biển Đông, nơi Trung Quốc coi là “quyền lợi cốt lõi” của họ, và khu trục hạm John S. McCain còn thực hiện những cuộc thao được hỗn hợp với hải quân VN. Nhiều tờ báo loan tin là tập trận chung. Hoa Kỳ và CSVN nói trắng an là chỉ diễn tập về cứu hộ và chống hòa hoãn. Cũng nhân dịp này, phi cơ bệnh viện ORBIS của Mỹ đã đến chữa bệnh cho 400 người tại bệnh xá ở bán đảo Sơn Trà và huấn luyện kỹ thuật cho các bác sĩ và y tá tại bệnh viện Đà Nẵng từ 11 đến 20 tháng 8. Dù với lý do nào thì những hành động nói trên cũng bày tỏ một liên hệ thân thiện giữa hai chính phủ. Không ai dự đoán, dư thời giờ đưa cả một hạm đội tối tân nhất đi chơi vòng vòng và đưa máy bay vào tận Đà Nẵng chờ một phái đoàn tướng tá và kỹ giả VN ra hàng không mẫu hạm tham quan và xem biểu diễn sức mạnh của hải quân Mỹ, nếu hai bên không có ý định muốn chứng tỏ cho ai đó một điều gì.

Để làm nhẹ bớt vấn đề, Trung Tướng Nguyễn Chí Vịnh, Thứ Trưởng Quốc Phòng, nói rằng các cuộc viếng thăm này chỉ có tính cách thân hữu và đã được hoạch định từ trước. Việc đón tiếp và tham quan

của phía VN được giao cho các đơn vị địa phương trách nhiệm. Tướng Nguyễn Chí Vịnh, một người được coi là có lập trường thân Trung Quốc, phải hạ thấp tầm quan trọng của cuộc viếng thăm của hải quân Hoa Kỳ để khỏi làm mất lòng Trung Quốc và để xối nước lạnh vào ý tưởng Hoa Kỳ và Cộng sản VN đang liên kết với nhau để đương đầu với Trung Quốc. Tướng Vịnh khẳng định: “VN luôn giữ vững quan điểm độc lập, tự chủ, chủ trương không tham gia liên minh quân sự, không đưa vào nước này để chống nước kia”. Tướng Vịnh cũng đề cao liên hệ quân sự với Trung Quốc: “Phát triển quan hệ hải quân với Trung Quốc là một hướng ưu tiên trong quan hệ đối ngoại quốc phòng của VN, mang lại lợi ích thiết thực cho cả hai nước. Hiện nay mối quan hệ đó đã đạt được nhiều thành tựu”.

Có điều tướng Vịnh không giải thích tại sao quan hệ hải quân Việt-Hoa đạt nhiều thành tựu như thế mà vẫn thường có những “tàu lạ” xuất hiện trên hải phận VN, bắn giết ngư dân VN, đánh đắm các tàu đánh cá VN, hoặc kéo những tàu này về giam tại các hải cảng Trung Quốc và đòi tiền chuộc, trong khi không hề thấy hải quân VN đuổi “tàu lạ” và bảo vệ ngư dân của mình? Tướng Vịnh phủ nhận liên hệ quốc phòng với Mỹ, nhưng lại dẫu đầu hồ đuôi khi tiết lộ: “Sắp tới đây, Việt Nam và Hoa Kỳ sẽ tiến hành đối thoại chính sách quốc phòng cấp thứ trưởng lần đầu tiên tại Hà Nội. Đây là cuộc đối thoại nằm trong thỏa thuận của Bộ trưởng Quốc phòng hai nước từ cuối năm ngoái” (vietnannet.vn 14-8-10).

Bộ Trưởng Quốc Phòng Phùng Quang Thanh đâu không lên tiếng mà để cho Thứ Trưởng nổi tiếng thân Trung Quốc phải làm công tác hạ hỏa đối với đàn anh phương Bắc và hạ thấp mối liên hệ giữa Hoa Kỳ và nhà cầm quyền CSVN? Hoặc là ông thứ trưởng này tranh nói để trấn an quan thầy? Hoặc ông được lệnh nói cho phải phép trong khi các chức sắc cao hơn ngậm miệng để không gây nghi ngờ cho Hoa Kỳ và để dành quyền nói đi nói lại khi cần. CSVN đã nổi tiếng về tài đi dây giữa Liên Xô và Trung Cộng trong cuộc chiến tranh xâm chiếm miền Nam. Lần này họ

đang trở tài đi dây giữa Hoa Kỳ và Trung Quốc. Điều khác biệt là trước đây họ đi dây giữa hai đồng minh Cộng sản, lần này họ đi dây giữa hai đối thủ đối nghịch với nhau, liệu họ có thể thủ lợi như lần trước được không? Chúng ta thấy rất khó. Khó vì lần này họ phải phân biệt bạn, thù rõ ràng. Hoặc phải theo Tàu hoặc phải sắp hàng với Mỹ. Không thể đứng giữa để hưởng lợi từ cả hai phía.

Thực tế là CSVN muốn dựa vào Tàu và đã bị Tàu lũng đoạn từ lâu. Dựa vào Tàu để bảo đảm cho sự sống còn của chế độ. Đến nay thấy đàn anh phương Bắc càng ngày càng chơi trò ăn hiếp. Dứt tình dứt nghĩa không dễ, lại có nguy cơ u đầu xứt trán. Vì vậy phải mượn oai cọng Hoa Kỳ để gián tiếp cảnh cáo đàn anh hầu mong đàn anh bớt bắt nạt đàn em. Hoa Kỳ cũng chỉ chờ có thế để kéo CSVN về phía mình. Việt Nam có lợi thế về địa dư chính trị, là nước có dân số quan trọng (86 triệu), có một đạo quân đã từng trải kinh nghiệm chiến tranh. Nếu Mỹ kéo được VN về phe mình thì sẽ dễ dàng kéo theo các nước khác trong khu vực để cân bằng lực lượng với Trung Quốc tại vùng này, đặc biệt tạo đối lực với TQ trong việc kiểm soát Biển Đông.

Người ta thấy từ thời TT Clinton, qua thời TT Bush, và bây giờ với TT Obama, Hoa Kỳ đã có nhiều hành động ve vãn CSVN: bỏ cấm vận, thiết lập bang giao, gia tăng viện trợ, khuyến khích thương mại và đầu tư, mở cửa cho sinh viên VN lũ lượt kéo sang Mỹ du học, hợp với 4 nước hạ nguồn sông Mekong để tìm biện pháp đối phó với việc biến đổi sinh thái do những đập nước thượng nguồn của Trung Quốc gây ra. Gần đây, Hoa Kỳ còn mở những cuộc thảo luận với VN về việc trao đổi kỹ thuật nguyên tử. Ngày 05-08-2010, Bộ Ngoại Giao Mỹ công khai cho biết: “Hoa Kỳ thương lượng với VN về chương trình trợ giúp hạt nhân, cung cấp nhiên liệu và công nghệ hạt nhân, kể cả tinh lọc uranium” (chất uranium được làm giàu (enriched) để dùng cho công nghệ hòa bình, cũng có thể dùng chế bom nguyên tử). Chưa kể nhiều việc khác, trong đó có việc giúp VN 200 triệu Đô la trong việc khai thác bauxite, không muốn để Trung Quốc một mình một chợ.

Về chính trị, việc xác định lập trường mạnh mẽ nhất và cụ thể nhất thể hiện qua lời tuyên bố của Ngoại trưởng Hillary Clinton tại hội nghị cấp Ngoại trưởng của Hiệp Hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) họp tại Hà Nội ngày 23-07-2010: “Hoa Kỳ mong muốn thấy các quốc gia liên quan đến

vụ tranh chấp chủ quyền ở Hoàng Sa và Trường Sa giải quyết với nhau bằng đường lối ôn hòa, tôn trọng các điều khoản được ghi trong công ước về biển và lãnh hải do Liên Hiệp Quốc soạn thảo... Khu vực châu Á Thái Bình Dương gắn kết với nhau bằng đường biển, do đó hòa bình và an ninh trên biển, cũng như an toàn hàng hải là điều quan trọng”.

Những lời tuyên bố này, với ngôn từ ngoại giao lịch sự, là một cát tát vào mặt Trung Quốc vì những lý do sau đây:

- Trung Quốc đã nhiều lần xác định biển Đông là quyền lợi quốc gia cốt lõi của họ, ngang hàng với Tây Tạng, Đài Loan, có nghĩa họ coi vùng này là của họ. Vậy mà Bà Hillary dám nói tới tự do hàng hải, bảo đảm hòa bình và an ninh trên Biển Đông. Như vậy là phủ nhận chủ quyền và độc quyền của Trung Quốc, gián tiếp coi TQ là nguyên nhân gây mất an ninh.

- Trung Quốc đã chiếm Hoàng Sa của VN và một số đảo của quần đảo Trường Sa, nơi có sự tranh chấp với nhiều quốc gia khác: Việt Nam, Philippines, Brunei. Trung Quốc cho rằng các đảo này đương nhiên là của họ. Nay Bà Clinton lại kêu gọi các quốc gia tranh chấp phải ôn hòa giải quyết với nhau theo quy ước biển của Liên Hiệp Quốc. Điều này có nghĩa Trung Quốc không được dùng ưu thế quân sự để đi cướp các đảo đang trong vòng tranh chấp.

- Từ trước tới nay Trung Quốc chơi trò xé lẻ, chỉ nói chuyện song phương với từng quốc gia, dùng thế mạnh hiệp đáp kẻ yếu. Nay cùng với lời phát biểu của Bà Clinton, hội nghị các quốc gia ASEAN ra thông cáo chung “*Khẳng định lại tầm quan trọng của bản Tuyên Bố Về Ứng Xử Của Các Bên Ở Biển Đông như một văn kiện mang tính cột mốc giữa ASEAN và Trung Quốc... Chúng tôi nhấn mạnh tầm quan trọng của việc các bên tôn trọng tự do hàng hải và hàng không trên Biển Đông, như đã được quy định trong các nguyên tắc được luật pháp quốc tế thừa nhận*”. Như vậy là quốc tế hóa vấn đề biển Đông, là lập một liên minh đối kháng với Trung Quốc về chủ quyền và quyền xử dụng Biển Đông.

Ngoại trưởng Trung Quốc Dương Khiết Trì có mặt trong hội nghị, sau khi nghe Bà Clinton phát biểu, đã tỏ thái độ cay cú và nói: “*Tranh chấp không nên được quốc tế hóa*”.

Quốc tế hóa vấn đề Biển Đông là điểm yếu và là nỗi e ngại lớn của Trung Quốc.

CSVN có khôn thì hãy bám lấy giải pháp quốc tế hóa vấn đề Biển

Đông, dựa hẳn vào ASEAN và Hoa Kỳ, đừng vừa treo vừa run, vừa quay sang Sờ vừa ngoảnh lại Tề, kéo sẽ bỏ lơ cơ hội. Đây là cơ hội rất tốt để giải quyết tranh chấp giữa Việt Nam và Trung Quốc trong bối cảnh quốc tế với nhiều quốc gia trong vùng, kể cả Ấn Độ, và những quốc gia ngoài vùng: Hoa Kỳ, Úc, Tân Tây Lan. Các quốc gia này tuy chưa công khai ủng hộ lập trường của VN nhưng đều có khuynh hướng chống lại tham vọng bá quyền của TQ trên Biển Đông.

Những diễn tiến quốc tế có tầm mức quan trọng đang thực sự xảy ra tại Đông Nam Á. Tuy nhiên chúng ta đừng nên lạc quan quá đáng khi cho rằng phen này Mỹ và Tàu sẽ đụng độ lớn để tranh giành ảnh hưởng trên Biển Đông, kể cả bằng võ lực. Nhờ đó, chúng ta sẽ có cơ hội đòi lại Hoàng Sa và những đảo ở Trường Sa đã mất. Họ không gây chiến với nhau vì chúng ta. Mỗi bên dùng đủ các thứ chiến tranh chính trị, ngoại giao, kinh tế và cân não để dành ưu thế cho mình. Chỉ khi vấn đề quyền lợi xung khắc quá lớn, tình hình quá căng thẳng và không còn giải pháp ôn hòa nào có thể cứu vãn, lúc đó chiến tranh nóng mới có thể xảy ra. Có thể thôi, chưa chắc chắn. Vì vậy, đừng ngồi “*há miệng chờ sung*” rụng.

Cũng không nên nghĩ rằng “*Mỹ đi rồi Mỹ lại về*”. Mỹ về để buộc Cộng sản VN phải dân chủ hóa như một điều kiện để Mỹ giúp VN đương đầu với Trung Quốc. Đừng thấy Ngoại trưởng Mỹ đặt vấn đề nhân quyền với Hà Nội mà tưởng rằng Mỹ có thể làm cho chế độ Hà Nội đang từ bản chất chồn cáo biến thành bản chất chiên lành. Cộng sản nghe chỉ trích về nhân quyền qua nhiều đã thành lì. Mỗi lần nghe, họ nín thở qua sông, rồi lại như nước đổ lá khoai. Về phía Mỹ, họ “*khuyên*” chứ không “*bắt*” CSVN tôn trọng nhân quyền và cải đổi chế độ cai trị. Họ không đưa ra biện pháp chế tài nào. Như thế là chỉ nói cho có lệ, nói cho đẹp, để trấn an những luồng dư luận đòi hỏi nhân quyền phát xuất từ Hoa Kỳ và các nơi khác trên thế giới. Mục tiêu chính là thực thi chính sách của họ. Chính sách của họ lúc này là kéo VN và các nước Đông Nam Á vào một khối để cùng chung với Hoa Kỳ bẻ gãy mộng bá chủ của Trung Quốc trên Biển Đông. Vậy những người muốn thay đổi chế độ Cộng sản đừng nên nghĩ rằng sắp đến lúc “*bắt chiến tự nhiên thành*”. Chúng ta đã từng thấy Mỹ ủng hộ Tito của Nam Tư và Ceausescu của Roumanie khi hai nhà độc tài Cộng sản này không chịu đứng chung với khối Cộng sản quốc tế do Liên Xô

lãnh đạo. Mỹ cũng đã từng giúp Bin Laden và Taliban đánh Cộng sản Nga tại Afghanistan, ủng hộ Saddam Hussein đánh Iran... Trong chính trị chỉ có đồng minh giai đoạn. Khi cần, Mỹ ôm lấy lãnh tụ và guồng máy cai trị của lãnh tụ đó, bất kể độc tài độc đảng, không màng tới những khổ lụy và ước vọng của người dân nước ấy. Khi không cần thì bỏ liền tay, nếu thấy cản trở cho chính sách mới thì tìm cách giết cho tiện việc. Ngay trong hàng ngũ những đồng minh thắm thiết của Hoa Kỳ, Lý Thừa Vãn, Tưởng Giới Thạch, Magsaysay, Ngô Đình Diệm..., kể thì bị phản bội, người thì bị thanh toán bằng cách này hay cách khác.

Nói như vậy không có nghĩa là không nên cộng tác với Hoa Kỳ trong việc thay đổi chế độ Cộng sản và bảo vệ lãnh thổ. Kinh nghiệm cộng tác với Hoa Kỳ đã dạy chúng ta là chỉ khi nào mục tiêu của chúng ta và của họ trùng nhau, hai bên mới có thể cộng tác hữu ích. Đừng mong họ làm hết và làm mãi. Chúng ta phải tìm cách thủ thân, tức là tạo sức mạnh cho chính mình, tự đứng trên đôi chân của mình, phòng khi bị rút hậu thuẫn hay bị đá giò lái thì vẫn không bị ngã. Bây giờ đã tới lúc quyền lợi của Hoa Kỳ và VN trùng hợp với nhau chưa?

Đối với hàng ngũ lãnh đạo nổi danh trí trá ở VN, chúng ta đừng mong Hoa Kỳ có thể sớm một chiều biến đổi họ thành những nhà dân chủ. Cũng đừng mong những người đã nhiều năm phục tùng Trung Quốc hoặc được Trung Quốc “*cấy*” bỏng trở mặt chống Trung Quốc tận tình. Họ có dám hoặc có thể làm được như thế không, hay mắc kẹt vì đã ngậm tiền, có hồ sơ đen, bị Trung Quốc giăng bẫy? Có người khen CSVN khôn ngoan, khi theo Trung Quốc để kích Mỹ, khi theo Mỹ để kích Trung Quốc, giống như một cô gái lẳng biết làm eo làm sách, dấm dản với cả hai chàng để không chàng nào nở bở. Lối chơi này rất nguy hiểm vì sẽ có lúc bị cả hai chàng cho rơi, lúc đó sẽ trở thành gái ế.

Vì vậy những lực lượng dân chủ ở trong và ngoài nước phải nhân cơ hội này để

1/ Vận động Hoa Kỳ và các quốc gia khác gia tăng áp lực đòi hỏi Cộng sản VN phải thay đổi cách cai trị, tôn trọng luật lệ quốc tế và luật lệ của chính họ nhằm bảo đảm những quyền tự do căn bản của người dân. Khi làm được việc này, những người cầm quyền VN mới xứng đáng được giúp đỡ và xứng đáng đứng chung hàng ngũ với các quốc gia dân chủ khác trong cuộc đấu tranh với Trung

ngôi Nhâm chổ

.....**Âu Dương Thệ 29-08-2010**.....

Quốc cho an ninh của Biển Đông và, nhân đó, đòi lại những phần lãnh hải và lãnh thổ đảo đã mất.

2/ Vận động nhân dân trong nước ý thức quyền lợi của đất nước và của chính họ để sẵn sàng đứng vào hàng ngũ đấu tranh đòi nhà cầm quyền phải thay đổi, trả lại chủ quyền cho nhân dân để toàn dân đoàn kết và hậu thuẫn cho việc bảo vệ lãnh thổ và đòi lại những phần đất, phần biển của tổ quốc.

Cuộc vận động này phải được các tổ chức chính trị, các tôn giáo, giới lao động, giới trí thức, giới sinh viên học sinh trong nước phát động mạnh mẽ với sự yểm trợ tinh thần và vật chất của đồng bào hải ngoại.

Nói chung chung như vậy rất dễ, nhưng vẫn phải nói vì đó là những việc căn bản phải làm. Trong khi chưa có một tổ chức thống nhất, cần có ngay những người, những nhóm có kế hoạch hành động, biết cách tìm nguồn yểm trợ ngoại giao và tài chánh, có liên hệ trong ngoài, để thực hiện những cuộc vận động nói trên. Đã có nhiều nhóm hiện đang hành động như vậy, tuy còn lẻ tẻ, nhưng đã đóng góp đáng kể cho những cuộc đấu tranh trong nước. Ngàn suối đổ vào sông. Trăm sông đổ ra biển. Cuộc vùng dậy của toàn dân sẽ có ngày thành tựu. Mong rằng ngày đó đang đến gần. Tuy phải nhờ cậy Hoa Kỳ (khi có thể nhờ) và áp lực quốc tế, người Việt Nam trong và ngoài nước phải nắm phần chủ động và đóng vai trò tích cực. Không ai thương mình bằng mình. Mình không làm hay làm chưa đúng mức thì không ai dẹp chế độ Cộng sản giùm mình. Những biến cố đang xảy ra tại Đông Nam Á và đặc biệt tại Biển Đông là cơ hội tốt cho dân tộc VN. Nếu chúng ta để lỡ cơ hội này thì lịch sử vẫn vận hành, bỏ chúng ta lại đằng sau. Quyền lợi của nước nào nước ấy lo. Quyền lợi của Việt Nam sẽ mất nếu những người Cộng sản vẫn còn đó và không biết đặt quyền lợi của đất nước trên quyền lợi của đảng phái, phe nhóm, cá nhân.

**Kính mời vào xem
và ghi tên gia nhập
Khối 8406 ở trang
mạng của Khối :**
<http://khoid8406vn.blogspot.com>

Khi kết thúc chuyến thăm Bắc Kinh bốn ngày (22-25.8) Trung tướng Nguyễn Chí Vịnh, Thứ trưởng Quốc phòng, đã tuyên bố với báo chí Trung Quốc: *“Là hai nước láng giềng thân thiện, Việt Nam vui mừng về sự phát triển của Trung Quốc, đặc biệt là phát triển quân sự của họ, không đặt ra một môi đe dọa cho các nước khác cũng không gây nguy hiểm cho hòa bình và ổn định trong khu vực”* (1)

Tuyên bố trên không phải của một anh chàng nào ngây ngô, khờ khạo không biết rằng trong những năm qua nhóm cầm đầu Bắc Kinh đã tăng cường lực lượng quân sự rất mạnh, nhất là hải quân và không quân. Và đặc biệt nguy hiểm là, những phát triển quân sự của họ lại đang chĩa mũi dùi tấn công chính vào các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa của VN, đe dọa chiếm giữ 80 % biển Đông của VN, bắn giết và làm bị thương hàng trăm ngư dân VN!

Rất là lạ lùng, chuyện thật tướng như đùa, vì người tuyên bố câu trên lại chính là Thứ trưởng Bộ quốc phòng của chế độ độc tài toàn trị CSVN. Như vậy làm sao Nguyễn Chí Vịnh có thể không thấy âm mưu đen tối và kế hoạch nham hiểm của Bắc Kinh đối với VN? Nhưng vì có gì lại vẫn mở miệng hơn hờ vui mừng *“đặc biệt là phát triển quân sự của TQ”* và còn bảo rằng, *“những sự tăng cường quân sự này không đặt ra một môi đe dọa cho các nước khác cũng không gây nguy hiểm cho hòa bình và ổn định trong khu vực”* ?!

Ông Vịnh được coi như cánh tay mặt của Bộ trưởng Quốc phòng, tướng Phùng Quang Thanh và hiện nay ông ta là người phụ trách lãnh vực đối ngoại trong Bộ quốc phòng. Trước đây Tướng Vịnh đã được cựu Chủ tịch nước Trương Lê Đức Anh cất nhắc từng chỉ huy Tổng cục 2 Bộ Quốc phòng chuyên về công tác phân gián và đã biến Tổng cục này thành cánh tay dài phục vụ quyền lợi riêng của Lê Đức Anh. Vì thế

tướng Võ Nguyên Giáp và nhiều tướng lãnh khác đã nhiều lần gửi thư tới Bộ chính trị kết án các hành động tội ác của Lê Đức Anh và Nguyễn Chí Vịnh. Vào cuối thập niên 80 của thế kỉ trước, Lê Đức Anh là người chủ trương quay đầu thần phục Bắc Kinh.

Nhưng đối với những ai theo dõi thời cuộc VN thì tuyên bố trên của Nguyễn Chí Vịnh với báo chí Bắc Kinh sẽ không lạ, vì đây cũng là quan điểm của Phùng Quang Thanh. Đầu tháng 6 Tướng Thanh đã tuyên bố trước báo chí ngay tại hành lang Quốc hội là tình hình biển Đông rất *“yên tĩnh”*, không thấy có sự đe dọa nào của hải quân TQ: *“Tình hình trên biển Đông là yên tĩnh, hoạt động của quân đội chúng ta hết sức bình thường, không có gì trở ngại cả.”* (2)

Không chỉ khẳng định như vậy, Ủy viên Bộ chính trị Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh còn đe dọa và chụp mũ những ai chỉ trích chính sách bành trướng của Bắc Kinh: *“Không để các lực lượng xấu sử dụng vấn đề Biển Đông để kích động, chia rẽ quan hệ Việt Nam-Trung Quốc, chia rẽ quan hệ giữa Đảng, Nhà nước với nhân dân chúng ta.”* (3)

Đối với một người Việt có trình độ hiểu biết bình thường thì thái độ này thật là kì lạ, nhưng đối với Phùng Quang Thanh thì lại là một thái độ tất yếu phải có. Vì trong chuyến thăm Bắc Kinh vào cuối tháng 4 vừa qua, chính Tướng Thanh đã khúm núm hứa với Phó Chủ tịch nước Trung Quốc Tập Cận Bình ngày 22-4 tại Đại lễ đường Nhân dân ở Bắc Kinh: *“Bất kể tình hình quốc tế và khu vực biến đổi ra sao, Việt Nam đều sẽ tiếp tục kiên trì chính sách hữu nghị với Trung Quốc, sẵn sàng cùng TQ không ngừng sâu sắc hợp tác hữu nghị trong các lĩnh vực.”* (4)

Chuyến đi Bắc Kinh vừa qua của Nguyễn Chí Vịnh là cố vận động để mời Bộ trưởng Quốc phòng Trung

Quốc Luru Quang Liệt sang Hà Nội tham dự Hội nghị Bộ trưởng Quốc phòng mở rộng (ADMM+) của 10 nước ASEAN với Trung Quốc, Nga, Mỹ, Ấn Độ, Nhật Bản, Hàn Quốc, Úc và Tân Tây Lan lần đầu tiên tổ chức ở Hà Nội vào 12-10 sắp tới. Ngoài ra ông Vịnh cũng còn phải giải trình với Bắc Kinh về những quan ngại của Bắc Kinh đối với Hà Nội trong việc tỏ ra thân thiện với Mỹ trong các tuần lễ gần đây. Ý định này đã được Nguyễn Chí Vịnh xác nhận trong cuộc phỏng vấn ở Bắc Kinh nhằm tìm cách giải tỏa những nghi ngờ của nhóm cầm đầu Trung Quốc cho rằng, Hà Nội đang dự tính thay đổi sách lược quốc phòng qua việc xích lại gần Mỹ. Cụ thể là gần đây sau tuyên bố ở Hà Nội của Ngoại trưởng Mỹ, bà Clinton, vào cuối tháng 7 khi tham dự Hội nghị Diễn đàn Anh ninh khu vực gồm Bộ trưởng Ngoại giao mở rộng của 10 nước ASEAN với một số cường quốc, là Mỹ coi biển Đông là quyền lợi thiết thực của Mỹ. Liên đó vào đầu tháng 8 hàng không mẫu hạm Mỹ USS George Washington đã bỏ neo ở biển Đông và mời nhiều sĩ quan cao cấp VN thăm, cùng lúc hộ tống hạm John S. McCain đã ghé thăm Đà Nẵng. Vào giữa tháng 8 Việt Nam và Mỹ tiến hành đối thoại chính sách quốc phòng cấp thứ trưởng lần đầu tiên. (5)

Những sự kiện này không qua được mắt điều hâu của Bắc Kinh, cho nên Nguyễn Chí Vịnh đã phải khúm núm biện hộ đưa ra chủ trương **“ba không”** trong sách lược quốc phòng của chế độ CSVN là:

“Không tham gia bất cứ liên minh quân sự nào, không cho phép bất cứ nước nào xây dựng căn cứ quân sự trên lãnh thổ Việt Nam, không dựa vào bất cứ nước nào kiềm chế nước khác.” (6)

Ngay cả Ủy viên Bộ chính trị, Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng, người có quyền lực mạnh và đang cố vận động để leo cao hơn ngôi lâu hơn trong Đại hội 11 vào đầu năm 2011 cũng tỏ thái độ rất áp úng, lúng túng, thò đầu ra thụt đầu vào với Bắc Kinh. Trong phiên họp thứ 33 của Ủy ban Thường vụ Quốc

hội vào cuối tháng 8 vừa qua, trong đó ông Trọng làm Chủ tịch đã đưa vấn đề an ninh ở Biển Đông làm một trong các đề tài thảo luận chính. Đưa việc này ra Nguyễn Phú Trọng muốn tạo trong dư luận một cảm tưởng là, ông ta cũng đang chia sẻ sự lo âu và bất mãn của đại đa số nhân dân, nhất là giới thanh niên, trí thức, bộ đội và cả những đảng viên còn biết giữ lòng tự trọng trước thái độ xác xược và chính sách bành trướng của Bắc Kinh. Nhưng trong Điểm 4 của **“Thông cáo”** kết thúc của Ủy ban Thường vụ Quốc hội liên quan tới đề tài này chỉ ghi vắn vẹn mấy chữ: **“4. Cũng tại phiên họp này, UBTW Quốc hội đã nghe Bộ quốc phòng và Bộ công an báo cáo về tình hình Biển Đông...”** (7)

Với **“Thông cáo”** trên, nhân dân và cử tri không biết nội dung thảo luận và nhận định như thế nào của các đại biểu Quốc hội trong Ủy ban này về một vấn đề rất nóng bỏng và cực kì quan trọng liên quan tới tương lai của VN. Sở dĩ **“Thông cáo”** của Ủy ban này đã phải tránh né như thế là do Chủ tịch Quốc hội đồng thời là Chủ tịch Ủy ban vì sợ mất lòng Bắc Kinh nên đã khăng khăng chống lại đòi hỏi của một số thành viên yêu cầu Chính phủ báo cáo về tình hình an ninh biển Đông và thảo luận trong kì họp cuối năm của Quốc hội. Trong khi Bắc Kinh đã cho thao diễn lớn với bắn đạn thật ở biển Đông vào đầu tháng 8 và cũng vừa cho biết, tàu ngầm Trung Quốc đã cắm cờ ở đáy biển Đông (8) nhưng Nguyễn Phú Trọng vẫn lấp liếm đưa ra lí do là **“không có gì mới”** trong an ninh ở biển Đông: **“Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng kết luận chưa cần báo cáo tình hình biển Đông, vì so với báo cáo của Bộ Ngoại giao tại kỳ họp thứ 6 (cách đây một năm - NV), đến nay không có gì mới”.** (9)

Trong khi từ Nguyễn Phú Trọng, Phùng Quang Thanh tới Nguyễn Chí Vịnh tỏ ra khúm núm, thần phục Bắc Kinh và không dám tố cáo các hành động lấn chiếm của Trung Quốc thì từ Chủ tịch nước Hồ Cẩm Đào tới các tướng lãnh Trung Quốc lại tỏ ra xác xược với các người cầm đầu chế độ CSVN và công khai

đe dọa dùng sức mạnh quân sự và kinh tế đối với VN. Khi Nguyễn Tấn Dũng thăm Trung Quốc lần đầu tiên trong tư cách Thủ tướng, ngày 22-10-08 Hồ Cẩm Đào đã nói theo lối như ra chỉ thị cho ông Dũng trong việc giải quyết tranh chấp biển Đông: **“Chủ tịch Hồ Cẩm Đào còn chỉ rõ, hai nước nên nhìn nhận đúng đắn và xử lý ổn thoả vấn đề biển Nam Hải, cố gắng tìm kiếm con đường và hình thức tăng cường hợp tác trên biển Nam Hải, khiến biển Nam Hải trở thành biển hoà bình, hợp tác, hữu nghị.”** (10)

Gần đây nhiều tướng lãnh Trung Quốc còn xác xược hơn nữa và công khai đe dọa nếu VN xích lại gần Mỹ. Trong cuộc phỏng vấn với kênh truyền hình Phương Hoàng thân Bắc Kinh đặt tại Hồng Kông, Đô đốc Dương Di nói: Việt Nam **“đang chơi trò chơi nguy hiểm là kích động hai cường quốc đối đầu nhau nhằm hưởng lợi”** và **“Tôi sợ rằng Việt Nam trong tương lai sẽ phải hối tiếc về việc này”.** (11)

Mới cách đây ba ngày, Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Trung Quốc, bà Khương Du, đã nói không **“ngoại giao”** ngay trên báo chí: **“Nếu Trung Quốc và Việt Nam giao chiến, không có chiếc hàng không mẫu hạm nào của bất cứ quốc gia nào có thể bảo đảm an ninh cho Việt Nam.”** (12)

Ngay cả tờ Nhân dân nhật báo, cơ quan ngôn luận của Đảng Cộng sản Trung Quốc, cũng công khai cảnh cáo nhóm cầm đầu CSVN là đừng **“chơi với lửa”** ! (13) **“Có lẽ Việt Nam cần nhận thức rằng, bị kẹt giữa hai cường quốc là một trò chơi nguy hiểm... Nếu cứ tiếp tục kích động các nước lớn đối chọi nhau thì không ai khác ngoài Việt Nam sẽ phải hối hận trước.”** (14)

Không chỉ đe dọa bằng hành động quân sự, nhóm lãnh đạo Bắc Kinh còn muốn dùng sức ép kinh tế để áp chế VN. Bởi vì hiện nay VN đang nợ Trung Quốc rất lớn, chỉ riêng số nhập siêu hàng năm của VN với Trung Quốc đang lên tới trên 10 tỉ Mỹ kim. Chính vì thế, trợ phú Bắc Kinh đang sử dụng cả cây gậy kinh tế để nắm đầu chế độ Hà Nội. Mới đây tờ Hoàn cầu Thời báo

xuất bản tại Bắc Kinh, một tờ báo đối ngoại bằng tiếng Anh của Nhà nước Trung Quốc, đã nói rõ ý đồ này: **"Bất cứ ý đồ nào muốn đối chọi Trung Quốc bằng cách dựa vào ngoại giao và quân sự Mỹ đều sẽ phải trả giá bằng kinh tế"**. (15)

* * *

Trong những năm gần đây tình hình an ninh trên biển Đông ngày càng bất lợi cho VN, nhưng lại rất lợi cho Trung Quốc. Việc này cho thấy thái độ khúm núm, lưỡng lự, thò đầu ra thụt đầu vào, bắt cá hai tay của nhóm cầm đầu CSVN không làm Bắc Kinh trọng và sợ, trái lại chỉ khuyến khích họ đẩy mạnh thêm sự thôn tính. Vì họ biết rằng nhóm cầm đầu CSVN sợ hèn và VN đang cô thế. **Thái độ này cũng không giúp Hà Nội tìm được đồng minh mạnh và tin cậy. Vì các cường quốc thấy rằng, chuyện liên quan tới quyền lợi sinh tử của VN mà chính quyền nước này không dám có lập trường cương quyết và thái độ dứt khoát, cho nên mọi sự giúp đỡ sẽ trở nên mất ý nghĩa và vô hiệu!**

Nếu theo dõi thái độ của Bắc Kinh thì sẽ nhận rõ, chế độ này sẽ phải thận trọng và dừng lại các chủ trương phiêu lưu bành trướng ở những nơi nào, nếu chính quyền các nước đó có thái độ nhất quán và cương quyết bảo vệ an ninh và lãnh thổ và được sự hậu thuẫn của dân cũng như có sách lược ngoại giao khôn khéo biết kết hợp sức mạnh của các cường quốc dân chủ. Đây là trường hợp Nhật, Đài Loan và Nam Hàn. Nhưng chỉ riêng VN thì Bắc Kinh đã có chính sách lấn tới, vì nhóm cầm đầu CSVN vừa sợ hèn vừa lưỡng lự và mất lòng dân, khiến cho kẻ thù tìm cách được đằng chân lân đằng đầu, còn đồng minh tin cậy thì chẳng có ai.

Thù và bạn phải rõ ràng, phải biết đâu là giới hạn; cần có lập trường và thái độ để kẻ thù phải sợ, bạn hữu trọng nể. Không thể ca tụng **"4 tốt"** và **"16 chữ vàng"** giữa lúc họ giết hại ngư dân VN, chiếm các hải đảo, mở rộng kiểm soát biển Đông và bòn rút tài nguyên VN!

Giữa khi kẻ thù đang tấn công và lấn chiếm thì họ lại sợ hãi và

khúm núm đưa ra chủ trương "ba không", nghĩa là tự cột chân cột tay, tự đánh mất quyền tìm bạn đồng minh tin cậy để thực hiện quyền tự vệ chính đáng của mỗi nước. Trong khi tình hình an ninh ở biển Đông ngày càng cực kỳ căng thẳng do các hành động quân sự lấn chiếm của Bắc Kinh thì họ lại tuyên bố là "yên tĩnh" và "không có gì mới"!

Nếu hiểu đúng như vậy thì những người cầm đầu chế độ độc tài toàn trị ở VN đang ngồi nhầm chỗ. Đúng ra họ phải ngồi ở Bắc Kinh chứ không được phép ngồi tại Hà Nội! ♣

Chú thích

1- Thông tấn xã Trung quốc, bản dịch của Bauxite VN 26-8. 2- Tiền phong 9-6. 3- BBC 9-6. 4- Đài Bắc Kinh 22-4. 5- VietnamNet 17-8. 6- Đài Bắc Kinh 25-6. 7- Cộng sản điện tử 26-8. 8- BBC 26-8. 9- Lao động 26-8. 10- Đài Bắc Kinh 22-10-08. 11- BBC 13-8. 12- Người Việt 26-8, trích từ Nhật báo The China Post. 13- BBC trích từ Nhân dân nhật báo Bắc Kinh 17.8. 14- BBC 23-8. 15- BBC11-8

là một động tác giả, một biện pháp tình thế, chơi trò bắt cá 2 tay, một tay vẫn liên minh ma quỷ, một tay giả liên minh với phía khác, hòng thoát búa rìu phần nộ của đồng bào, của trí thức đang thức tỉnh, của sỹ quan cựu chiến binh yêu nước...

Tình hình nay đã rõ.

Một loạt hành động có thể gọi đúng tên là **bán nước**, là **phản bội Tổ quốc** của một nhóm người trong bộ máy đảng CS và trong bộ máy nhà nước đang diễn ra nhân tiền, rõ ràng, không sao còn che dấu được. Nhóm này cực kỳ nham hiểm, xảo quyệt, đã và đang lao vào một **nước cờ liều**, được ăn cả, ngã về không, do mù quáng đánh giá sai tình hình, coi thường nhân dân và công luận, khinh thường ngay cái cơ chế hiện hành.

Vì sao ngay sau khi tiếp thứ trưởng Quốc phòng Hoa Kỳ ở Hà Nội, Nguyễn Chí Vịnh lại sang ngay Bắc Kinh, xin gặp bộ trưởng quốc phòng Lê Quang Liệt để tường trình, thanh minh - rằng việc tàu quân sự Mỹ cập bến Việt Nam chỉ là thỏa thuận hình thức kỷ niệm 15 năm quan hệ ngoại giao, - rằng đây là theo yêu cầu của phía Mỹ, - rằng chỉ có quan chức địa phương Việt Nam lên thăm tàu Mỹ... Việc gì mà phải thanh minh như thế?

Nghiêm trọng hơn, Vịnh dám đưa ra **chính sách 3 không**, nói rõ là: Việt Nam sẽ không bao giờ tham gia một liên minh quân sự nào; Việt Nam sẽ không là đồng minh quân sự của

K **Thời sự đất nước** không thể nghi ngờ, hiểm nguy ngay trước mắt ...Bùi Tín 28-08-2010...

Mấy tuần qua, nhiều sự kiện trong quan hệ Việt - Mỹ và Việt - Trung xảy ra, dẫn đến những phán đoán và nhận định khác nhau, có khi trái ngược nhau.

Có nhận định dễ dãi, hời hợt cho rằng tình hình đã và đang «thay đổi dồn dập» theo hướng chính quyền hiện nay đã dám đương đầu cứng cỏi với họa bành trướng và thực hiện một hướng mới thắt chặt quan hệ bè bạn, hợp tác về quốc phòng - an ninh với Hoa Kỳ, châu Âu và ASEAN; người đưa ra nhận định này còn phán đoán sẽ có nhiều thay đổi dồn dập nữa theo hướng tiến bộ, tốt đẹp và dân chủ (!). Được vậy thì tốt quá! Nhưng...

Tôi cũng ngờ ngờ điều đó, nhưng còn thận trọng đặt dấu hỏi «Bè lái chiến lược thật chăng?». Có thể đây

bất cứ nước nào; Việt Nam sẽ không cho nước nào đặt căn cứ quân sự ở Việt Nam, không dựa vào nước này để chống nước kia.

Ai cho phép Vịnh, một thứ trưởng quốc phòng, không có chân trong Bộ Chính trị, không có chân trong Ban chấp hành Trung ương đảng, không có chân trong đảng ủy quân sự trung ương, cũng không hề là đại biểu Quốc hội, lại dám khẳng định một **đường lối chính trị - ngoại giao - quốc phòng trọng đại** như thế? Và đường lối này chưa hề được bàn cãi, quyết định, công bố bởi Quốc hội, ngay khi Quốc hội chỉ là một công cụ của đảng. Chủ tịch nước, thủ tướng, bộ trưởng ngoại giao và cả đến tổng bí thư đảng CS cũng chưa bao giờ công bố một đường lối chính trị - quốc phòng - ngoại giao mang nội dung như thế. Đảng sau Vịnh là ai?

Ai cho phép Vịnh công bố điều ấy ? Sao lại công bố trên đất người ta ?

Lý do duy nhất chỉ có thể là Vịnh đã nói theo sự mong muốn của bọn trùm bành trướng, theo chỉ thị của nhóm tay sai bọn bành trướng, **nhằm tước đi quyền lựa chọn đồng minh khi cần thiết** để bảo vệ lãnh thổ của Tổ quốc và cuộc sống an toàn của nhân dân. Vịnh đã dâng bọn trùm bành trướng chiếc **dây thừng** trói chặt tay dân ta, không còn được quyền tự do hành động khi Tổ quốc lâm nguy, khi gặp quốc nạn thì đành chịu chết, không được kêu cứu ai !

Hãy nghe phản ứng của phía Trung Quốc. Ngay sau khi Vịnh cúi đầu khuất phục thiên triều, Trung Quốc giờ ngay trở cho tàu ngầm **cắm cờ dưới đáy biển Đông**, ra oai cho thiên hạ biết đây là vương quốc của ta, các nguồn tài sản dầu mỏ, hơi đốt, khoáng sản, hải sản vô tận vùng này là của ta hết. Chưa thấy phản ứng gì của các nhà lãnh đạo ở Hà Nội. Hay cũng chỉ phản ứng chậm, lầy lẹ, vuốt đuôi, nhẹ nhàng. Báo chí bị bịt mồm. Các mạng yêu nước ở nước ngoài bị phá liên tiếp. Một kiểu trói tay, bịt mồm để cho quan thầy bành trướng của chúng tha hồ hoành hành.

Trên Nhân dân Nhật báo Bắc Kinh, cây bút bình luận Lý Hồng Mỹ tỏ ra ngạo mạn với lời cảnh cáo : «Quan hệ Trung - Mỹ đang đi tới giai đoạn gay go, bất cứ quyết định thiếu khôn ngoan nào của VN sẽ chỉ làm căng thẳng thêm khi tình hình đã tồi tệ».

Bà Lê Hồng Mỹ còn chua ngoa : «Đu giày là nguy hiểm, nếu Việt Nam thúc đẩy 2 cường quốc xung đột thì Việt Nam sẽ bị thiệt hại trước hết».

Đúng ngày 25-8, báo China Post ở Hồng Kông đăng lời đe dọa của Khương Du người phát ngôn của Bộ ngoại giao TQ, rằng : «Chúng tôi **cảnh cáo** VN và Nam Hàn đã tập trận chung với Hoa Kỳ, làm vậy là không tốt cho sức khỏe của họ» ngụ ý là sẽ ăn đòn, ốm đòn đấy.

Khương Du còn láo xược và ngạo mạn khinh thường nhân dân ta, rằng «VN đang làm cho người Trung Quốc không hài lòng ; Hà Nội có thể đánh giá quá cao khả năng bảo vệ của Mỹ ; nếu Việt Nam và Trung Quốc giao chiến thì **không có hàng không mẫu hạm** nào của bất cứ quốc gia nào có thể bảo đảm an ninh cho Việt Nam».

Trên đà miệt thị Việt Nam, Khương Du lên giọng bĩu môi : «Với nhiều nguy cơ đến từ mọi phía, Việt Nam hiện trong tình trạng mong manh như **vỏ quả trứng**».

Vì sao có những lời lẽ hung hăng, xấc xược đối với nước ta đến vậy ?

Chỉ vì trên đất ta hiện có một nhóm lãnh đạo bạc nhược, tham nhũng, dấn thân vào con đường phân bội tổ quốc và nhân dân, nên mới bị họ khinh thị đến thế.

Vì sao họ thốt ra những lời thách thức Hoa Kỳ, lên án Hoa Kỳ, cảnh cáo Hoa Kỳ mạnh mẽ như thế ? Báo Trung Quốc huênh hoang rằng Trung Quốc đã đạt tổng sản lượng quốc gia lần lượt vượt Anh, vượt Đức, nay vừa vượt Nhật Bản và không bao lâu nữa sẽ vượt Hoa Kỳ để trở thành siêu cường số Một của thế giới ; rằng Thế kỷ XXI là thế kỷ của Trung Hoa (!). Nhiều học giả trong các think-tank Mỹ đã bác bỏ thẳng thừng sự ngạo mạn ấy, vì tổng sản phẩm Trung Quốc lớn do dân số quá đông, rằng tính sản phẩm theo đầu người, Trung Quốc chỉ bằng 1/10 của Mỹ (3.600 US\$ so với 38.000 US\$), khoảng cách về tiềm lực quân sự giữa 2 nước còn rất lớn, phải 12 năm nữa TQ mới gần bằng tiềm lực Hoa Kỳ hiện nay, khi ấy tiềm lực Hoa Kỳ đã tiến rất xa. Huống gì Trung Quốc gặp hàng loạt thách thức nghiêm trọng về dân tộc, dân chủ, nhân quyền, chênh lệch giàu nghèo, khu vực, môi trường, khoa học, kỹ thuật, giáo dục... còn lạc hậu, lâu mới khắc phục được.

Vì sao phó trợ lý bộ trưởng quốc phòng Hoa Kỳ Robert Scher sau khi gặp thứ trưởng Nguyễn Chí Vịnh tại Hà Nội ngày 17-8 vừa qua lại tỏ ra «phần khởi, lạc quan về quan hệ quân sự - chiến lược giữa 2 nước đang được thắt chặt, nâng cao với nhiều triển vọng», vì sao đại sứ Mỹ M.Michalak cũng tin rằng «quan hệ quân sự mạnh mẽ giữa 2 nước sẽ đóng góp cho hòa bình, ổn định của khu vực» ? Họ không thấy được rõ bản chất của con người mà họ đối thoại cùng những mưu đồ của con người ấy chăng ? Hay đó là những lời xã giao thuần túy của các nhà đối ngoại ? Và vì sao nữa, khi quan hệ với Việt Nam và ASEAN đang mang nhiều triển vọng, Hoa Kỳ lại không cử một đại biểu nào đến Đà Nẵng để họp cuộc họp kinh tế của ASEAN mở rộng mới đây nhất ?

Ở trong nước, có bạn lo ngại rằng Hoa Kỳ chưa hiểu thật rõ nội tình chính trị ở Việt Nam, nhất là về một nhóm từ 20 năm nay thực hiện quyết sách «nhất biên đảo» - ngã hẳn về một bên -, dưới chiêu bài «làm bạn với mọi nước», thắt chặt liên minh - đồng chí anh em - đồng minh ưu tiên - quan hệ toàn diện gắn bó 16 chữ Vàng với Trung Quốc, dưới chiêu bài «không liên minh quân sự, không đồng minh quân sự với ai».

Hãy nghe nhà ngoại giao lão luyện

Dương Danh Dy từng làm việc hơn chục năm ở Bắc Kinh cho rằng hiểu cho thật rõ, thật sâu, thật đúng bản chất của chủ nghĩa Đại hán trong cái đầu các nhà lãnh đạo Trung Quốc không hề giản đơn, phải là một quá trình lâu dài, quan sát, phán đoán, chiêm nghiệm mới ngộ ra được. Vì họ rất lắm mưu cực thâm, kế cực độc, với những ngón lọc lừa, đe dọa, mua chuộc khi thì tinh vi, khi thì xấc xược ra mặt, thù bạn xoay như chong chóng, thực hư thực đan xen, lồng vào nhau...

Hiện nay họ đang thao diễn trên đất nước ta một đại âm mưu, biến Việt Nam thành một thuộc địa kiểu mới, một chư hầu kiểu mới, một tay sai kiểu mới, nhằm đi đến khống chế, khuất phục toàn vùng Đông Nam Á có nhiều nước nhỏ, tài nguyên vô tận về khoáng sản, hải sản, môi trường, có đường hàng hải huyết mạch ...

Cái sai lầm lớn nhất của bọn Đại hán mới và bọn tay sai là chúng luôn chủ quan, duy ý chí, tham lam, nôn nóng, nghĩ rằng phương Tây đang lâm vào khủng hoảng kinh tế tài chính và suy thoái, chính quyền B. Obama bị vướng vào chiến tranh, đây là thời cơ vàng. Trong cơn say bành trướng, chúng quên khuấy lời khuyên của Đặng Tiểu Bình là hãy giấu mình, khiêm nhường trong vài chục năm, chờ cho khi có thực lực hãy khởi sự, cần «nín thở qua sông», thu nhanh khoảng cách với thiên hạ đã.

Trong cơn liều có tính toán hiện tại ở Việt Nam, xem ra bọn trùm bành trướng Bắc Kinh và nhóm tay sai đang tính sai, đang phán đoán sai.

Cái sai lớn nhất là bọn chúng coi thường nhân dân ta, những người công dân bình thường, nông dân, lao động, trí thức, văn nghệ sỹ, học sinh ...cho rằng đa số nhân dân trong thời «đổi mới» hài lòng với cuộc sống có được cải tiến ít nhiều, không còn nghĩ gì đến việc nước, đến quốc sự, hay có nghĩ thì cũng không dám dấn thân.

Bọn chúng cũng khinh thường cái cơ chế hiện hành, do chúng đã mua chuộc được một số nhân vật cốt cán, khống chế những người còn lại. Khi cần chúng có thể gạt bỏ dễ dàng chủ tịch nước, thủ tướng, phó thủ tướng kiêm bộ trưởng ngoại giao, các bộ trưởng, các tướng lĩnh, nếu không cúi đầu theo chúng. Vì chúng quen lộng quyền, và đàn áp.

Nguyễn Chí Vịnh không phải không có kẻ đối kháng trong quân đội. Gần 20 viên tướng trong Ủy ban trung ương đảng đều có quá trình, thành tích vượt xa Vịnh, trong khi Vịnh bị đánh giá là «không xứng đáng là một sỹ quan sơ cấp», bị nhiều

tướng lĩnh công khai ngăn cản «không được cử Vịnh đi dự Đại hội đảng toàn quân (sắp họp vào tháng 11 tới) cũng như Đại hội đảng toàn quốc (tháng 1-2011)». Hãy xem, để gì mà đại tướng Phùng Quang Thanh, đại tướng Lê Văn Dũng, đại tướng Nguyễn Huy Hiệu, thượng tướng Nguyễn Văn Đuộc, thượng tướng Phan Trung Kiên cũng như các trung tướng Huỳnh Ngọc Sơn, Bùi Văn Huấn, Trương Quang Khánh, Nguyễn Khắc Nghiêm, tất cả đều có chân trong Ban chấp hành trung ương đảng, lại chịu để cho Vịnh vượt qua đầu mình, khi Vịnh đã bị loại dứt khoát tại cuộc họp trung ương cuối của khóa IX năm 2006, dù đã được chính tổng bí thư Nông Đức Mạnh đích thân giới thiệu.

Trong nước, các trí thức quan tâm đến việc nước, các văn nghệ sỹ có công tâm, các đảng viên CS trung thực, các tướng lĩnh, sỹ quan, binh sỹ, cựu chiến binh thật lòng vì nhân dân đang tìm hiểu để xác định một vấn đề hệ trọng. Đó là có một nhóm có thể gọi là «**nhóm tay sai của Bắc Kinh**», nhóm tay trong của bọn bành trướng, nhóm tự nguyện làm chư hầu cho thiên triều, chúng gồm có những ai? Những ai là **đầu sỏ**, những ai là **a dua**, theo đóm ăn tàn, ai là **cánh tay**, bộ hạ tạo nên thế lực của chúng? Đã đến lúc những người yêu nước thương dân xem xét, lập hồ sơ, nhận rõ diện mạo của chúng.

Bọn bành trướng Đại Hán rất thâm, rất độc, chúng không nương nhẹ với bọn tay sai, chúng cố tình làm nhục chúng, dồn chúng vào đường cùng không chút nể nang, thương xót, vì chúng cho rằng càng ở thế cùng, chúng càng bám chân chủ. Những lời mắng mỏ trích thượng gần đây nhất, dăm cảnh cáo, đe dọa nhân dân ta, dù cho Nguyễn Chí Vịnh đã cúi mình thanh minh, chúng tỏ sự thâm độc của chủ và nổi nhục ê chề của kẻ tôi tớ.

Thời cuộc tháng 9 và tháng 10 tới sẽ đầy những sự kiện nghiêm trọng. Đại lễ Ngàn năm Thăng long sẽ diễn ra từ 1-10 đến 10-10; 1-10 lại là ngày quốc khánh Trung Quốc. 12-10 họp bộ trưởng quốc phòng các nước ASEAN mở rộng tại Hà Nội, có bộ trưởng quốc phòng Hoa Kỳ và Trung Quốc dự. Ngày 20-10 sẽ họp Quốc hội cho đến 27-11. Chủ nhiệm Ủy ban quốc phòng-an ninh Lê Quang Bình yêu cầu sẽ nghe báo cáo về tình hình biển Đông, bị chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng gạt đi «vì một năm nay không có gì mới» (!). Nhiều đại biểu tỏ rõ ý định sẽ nhân mạnh yêu cầu này.

Các đại hội đảng của Hà Nội, Sài Gòn, của quân đội, ngành công an, các cơ quan trung ương... sẽ họp, cử đoàn đại biểu đi dự đại hội toàn quốc. Những hoạt động của nhóm bán mình cho quỷ dữ sẽ dần dần lộ rõ, không sao còn che giấu được. Đây là thước đo tình trạng sức khỏe của đảng CS, xem trong đảng, lực lượng khoẻ khoắn lành mạnh có tồn tại và vươn dậy ra sao, hay toàn đảng đã suy yếu đến tận cùng, không còn một sức đề kháng nào trước hiểm họa dân tộc.

Đây cũng là thước đo xem trong xã hội ta, lực lượng yêu nước, thương dân, ngay thẳng, trở dậy trước hiểm họa dân tộc sẽ thể hiện ra sao trong cơn nguy biến của Quê hương, Tổ quốc.

Tôi bỗng nghĩ đến số phận của **Lũ 4 tên** (Tứ Nhân Bang) ở Trung Quốc, thanh thế lên như điều trong 3 năm Cách mạng Văn hóa điên loạn, có hàng 50 vạn tay sai thân tín, thế mà sau khi ông Mao Trạch Đông chết (ngày 9-9-1976) chưa đầy tháng đã bị

tóm gọn từ trên xuống dưới vào đêm 6-10-1976, dù cho Giang Thanh là vợ của Mao, là ủy viên bộ chính trị, cũng như Trương Xuân Kiêu, Diêu Văn Nguyên, Vương Hồng Văn uy lực ghê gớm một thời, vẫn bị trói tay, tống giam, ra tòa và cúi đầu nhận tội với nhân dân, đất nước.

Đất nước đang lâm nguy thật sự. Sự phản bội đất nước đang diễn ra rõ ràng, nghiêm trọng. Những người yêu nước thật lòng, thương dân thật lòng - trong đảng CS và ngoài đảng CS, trong nước và ngoài nước - các anh chị em trí thức, văn nghệ sỹ, các nhà báo chân chính, sinh viên, học sinh, tuổi trẻ, nông dân, lao động, nhà kinh doanh tự do... hãy tìm hiểu tình hình, tìm lối ra cho đất nước.

Xin chớ ai bàng quan, thờ ơ, buông trôi thời cuộc, hãy nói lên ý nghĩ của mình và tìm ra hành động chung để cứu dân cứu nước, cũng là cứu mình vậy.

Bùi Tín Paris 28-8-2010

Hãy trả lại sự thật về ngày 19-08 cho lịch sử đúng đắn ----- Tô Hải 21-08-2010 -----

Về cuộc “Cách Mạng Mùa Thu” năm 1945, tớ mong các bạn trẻ hãy đọc lại 3 entries viết năm 2009: Tuần ký số 15 (tháng 8 mùa thu lu bù thứ chuyện), Tuần kí số 16 (cách mạng mùa thu bắt đầu từ bao giờ?), Tuần kí số 17 (“Cách mạng mùa thu”... ai mù?... ai sáng?...)

Trong đó, tớ, một “nhân chứng sống” đã cố gắng bổ xung, “uốn nắn” phần nào lịch sử, thậm chí đòi hỏi các nhà viết sử phải công tâm mà sửa lại những trang bị bóp méo, xuyên tạc... Đó là:

1- Việt Minh có thực sự “CUỐP CHÍNH QUYỀN” trong tay giặc Pháp và giặc Nhật hay không?

2- Từ 9-3 đến 19-8-45 nước Việt Nam không có chính quyền nào? Hay chính quyền đã nằm trong tay ông Honda, Yokohama hay ông Rivière, ông Pasquier... nào làm Thủ tướng, Bộ trưởng, Thứ trưởng, tỉnh trưởng, đốc lý... hay sao?

Và từ đó đặt ra vấn đề:

a- Cuộc cướp chính quyền từ trong tay Nhật + Pháp không hề có! Mà đơn giản chỉ là một cuộc lật đổ một chính quyền còn non trẻ: Chính phủ Trần trọng Kim với những nhân vật nổi tiếng cả trong lẫn ngoài nước (mà tớ đã thống kê đầy đủ trong “Tuần ký số 17”). 126 ngày nắm giữ một chính quyền của một đất nước hoang tàn, chết đói đầy đường, không một đồng trong ngân quỹ, 95% người dân không biết chữ..., được thế giới công nhận và sau này, đa số vẫn được mời vào “Chính phủ liên hiệp”?... Vậy vì sao mà phải “lờ tịt” cái Sự thật đó đi?

b- Có phải chính những người như bọn tớ, tay cầm cờ vàng ba sọc đỏ, miêng hát “Này thanh niên ơi! Quốc gia đến ngày giải phóng” kéo nhau đi biểu tình ủng hộ chính phủ TTK đã “quáng gà cách mạng” nên giữa chừng đã a dua khi thấy người ta trương lên lá cờ đỏ sao vàng to tướng và phát cho chúng tớ những lá cờ đỏ nhỏ bằng cái quạt mo là những người đã được

“Đảng giáo dục” và “đồng lòng cùng đi tiệt giê thân sống” để thực hiện nghị quyết của Đại hội Quốc dân (?) họp ở Tân Trào? Không! Hoàn toàn không! Chúng tớ, lúc ấy, dù bất cứ ai, bất cứ tổ chức nào, đã đưa ra đường lối chống Pháp, đã hứa hẹn Độc lập Tự do cho đất nước, đều sẵn sàng đi theo! Đến Cựu hoàng Bảo Đại cũng còn tuyên bố: “Làm dân một nước tự do còn hơn là làm vua một nước nô lệ!” nữa là!

Hơn thế nữa, bọn thanh niên “hăng máu vệt” chúng tớ, lúc ấy cũng như Việt Minh ở chiến khu về, có quái gì mà phải lo. Ai cũng biết thừa đi là “Cướp chính quyền phen này sẽ chẳng có đổ máu vì Nhật đã đầu hàng vô điều kiện, Pháp vẫn chưa ra khỏi các trại giam chờ ngày trao trả cho quân Đồng minh! Ai cũng biết chắc là sẽ chẳng có súng nổ, máu trào... chứ cứ như cách mạng Pháp, cách mạng Nga thì... sức mấy mà mặc com-lê, cà-vạt đảng hoàng, tay không mà dám đi “cướp” chính quyền trong tay Nhật-Pháp cơ chứ! Mọi “mâm cỗ độc lập tự do” đã có chính phủ Trần Trọng Kim dọn sẵn, kể cả hàng loạt cuộc mít tinh, biểu tình suốt từ ngày Nhật đầu hàng vô điều kiện cho đến ngày 19 tháng 8..., tất cả các hoạt động thanh niên tiên tuyến, thanh niên khát thực, phụ nữ, nhi đồng, công chức.... đều được “tự giác” tổ chức bất cứ lúc nào, bất cứ ở đâu, suốt 126 ngày.....

Việt Minh với cái tên chẳng hề Cộng sản, đệ tam, đệ tứ, đệ ngũ gì, có cái “tài”, theo tớ, duy nhất là, khi vào tiệc thì cầm cốc đứng lên hô to: “Nào! Mời các bạn cầm đũa!” Cứ làm như bữa tiệc ấy là chính mình bỏ tiền ra chiêu đãi toàn dân vậy! Cuộc cách mạng duy nhất “nhân văn (?)”, duy nhất không đổ máu do ĐẢNG TA LÃNH ĐẠO” mà ông Nguyễn Quyết nói lấp bấp trên thêm Nhà Hát lớn Hà Nội đúng ngày 19-8-2010 vừa qua, nó vừa lằm lằm lại vừa làm những nhân chứng như tớ, nếu còn sống, phải... thương cho sự mất trí nhớ của ông về định nghĩa thế nào là cách mạng, là đảo chính, thế nào là nhân văn (?). Chẳng lẽ không nhân văn thì

ông huy động Toàn dân dùng gậy gộc dáo mác “giết, giết hết bàn tay không ngại ngại”, lao vào các trại lính Nhật lúc đó đã án binh bất động từ cả 3 tháng trời, chờ quân đồng minh vào giải giới hay sao? Hay là bắt toàn bộ cái “chính phủ bù nhìn Trần Trọng Kim”, các ông Phan Kế Toại, Hoàng Xuân Hãn, Phan Anh... đi học tập cải tạo như hồi 75 ở miền Nam?

Nói trắng ra rằng, dân Việt Nam chẳng hề biết đến cái sự lãnh đạo tài tình nào của đảng Cộng sản trước cái ngày 19-8-1945 ấy! Và lại lúc đó đảng các ông có mấy người? Làm sao chỉ có gần 60 chục mống, (trong đó có cả ông anh họ tớ, Tô Kim Châu, Ban Bình dân Học vụ cùng Nguyễn Hữu Đang, không hề là đảng viên CS, sau này bỏ vô Nam, làm cái gì đó ở toà án quân sự VNCH, nên đi học tập “cố” 11 năm!) đi họp ở Tân Trào về mà động viên được cả triệu người, đủ mọi thành phần từ Bắc vô Nam, đứng lên đòi Độc lập Tự do kia chứ!

Chẳng qua là Khổ quá, Đói quá, Nhục quá mà BẤT CỬ TỔ CHỨC NÀO DÁM ĐÚNG RA ĐIỀU KHIẾN ĐẤT NƯỚC ĐANG CÓ NGUY CƠ RỜI VÀO TÌNH TRẠNG VÔ CHÍNH PHỦ, CHÚNG TÔI, NHỮNG NGƯỜI NÔNG DÂN SẮP CHẾT ĐÓI, NHỮNG NGƯỜI TIÊU TƯ SẢN TRÍ THỨC BIẾT TỬ NHỤC ĐỀU ỨNG HỘ. Và lớp trẻ chúng tớ, ủng hộ vô điều kiện chính phủ Trần Trọng Kim.

Chúng tớ “hoạt động cách mạng” từ đấy, một thành tích “cách mạng tiền khởi nghĩa” mà sau này nhiều, rất nhiều kẻ cơ hội đã kê khai là “hoạt động cách mạng tiền khởi nghĩa” để hưởng nhiều bổng lộc, lợi quyền. Một sự “đánh tráo” mà kẻ đánh tráo và người bị lừa đều... vui vẻ cả vì: tất cả đều công nhận sự đánh tráo để cùng có lợi... Số người tiền khởi nghĩa càng đông càng chứng tỏ “quần chúng đi theo đảng” thật sự hùng hậu, thừa sức “cướp” chính quyền từ tay quân Nhật-Pháp!

Còn cái chuyện “dọn cỗ mời ông xơi” của chính phủ Trần Trọng Kim thì... coi như không có trong lịch

sử! Có một thời người ta còn gọi là “chính phủ bù nhìn Trần Trọng Kim”. Tuy nhiên bù nhìn cho ai thì mãi sau này nó vẫn bị... bỏ ngỏ. Còn tớ và nhiều bạn bè đương thời của tớ thì đã có kết luận rất sớm là... “Bù nhìn cho... các ông Cộng sản chứ còn ai nữa!!!”

Trong tuần kỷ số 17, tớ đã đưa ra những dẫn chứng trích trong các trang hồi ký của các ông Trần Trọng Kim, Vũ Đình Hoè... đặc biệt nhấn mạnh đến vụ tướng Yamamoto muốn trao vũ khí cho chính phủ TTK để các ông ấy chống lại Việt Minh... Nhưng các ông đã cự tuyệt thẳng thừng vì “nhiệm vụ tước vũ khí quân đội Nhật là của Quân đội Đồng minh”. Hơn nữa các ông “không muốn dân VN lại phải dùng vũ khí chống lại nhau”.

Tóm lại, theo tớ, 19-8-1945 nếu tớ là nhà viết sử có lương tâm tớ sẽ viết hẳn một chương: CHÍNH PHỦ TRẦN TRỌNG KIM VÀ CUỘC ĐẢO CHÍNH 19 THÁNG 8 NĂM 45. Tiếp theo đó là những trang bi tráng nhất về lịch sử dân tộc Việt Nam sau cuộc Đảo chính này... Vì:

Cuộc cách mạng giải phóng dân tộc đã bắt đầu bị đổi màu từ đây.

- máu đỏ xương rơi cũng bắt đầu từ đây!

- hầu hết những ai không chịu đổi màu da, hoặc bị thủ tiêu hoặc “tìm đường cứu nước” bằng một hướng đi khác để trở thành “kẻ thù của Nhân dân” hoặc đơn giản hơn chỉ để sống và làm việc bằng trái tim và khối óc của chính mình. Một vài người đã mang theo nỗi oan ức xuống tuyến đài, thậm chí có người phải tự sát với lời trăng trối để đời “Lịch sử sẽ phán xét cho tôi” (Nguyễn Tường Tam)

- những ai còn lại đành cam chịu kiếp sống Sợ, sống Hèn chờ đợi, hy vọng vào một ngày được thực sự Tự do, Độc lập....

Trong cùng thời điểm đó, có biết bao nước thuộc địa khác trên khắp thế giới đã chẳng phải “thẻ phan thây, uống máu quân thù...” cũng độc lập tự do... mà có một thời gian dài người ta “tuyên giáo” chúng ta là “Độc lập... giả hiệu”! Cho đến hôm nay, cho đến bao giờ? bao giờ? nước ta mới đuổi kịp các “nước độc

lập giả hiệu” như Ấn Độ, Indonexia, Singapore, Thái Lan.... nhi?

Tóm lại, là một nhân chứng đã sống và “hoạt động cách mạng quảng gà” rồi “cách mạng cam-điếc” suốt 65 năm, qua 3 chế độ “Quân chủ lập hiến” Trần Trọng Kim, Việt Nam Dân chủ Cộng hoà và Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, bây giờ sắp già từ cõi đời này, tớ thấy có nhiệm vụ phải nói lên những gì mà lớp trẻ, kể cả các Nhà lãnh đạo trẻ, những trí thức trẻ (đối với tớ cứ từ 60 trở xuống đều coi là Trẻ cả) và đặc biệt các nhà viết sử trẻ nên đào sâu, tìm hiểu về cái thời gian lịch sử bị xuyên tạc cố ý này... Chỉ tiếc rằng: Những điều tớ kể lại chỉ nằm ở trên cái blog con con của tớ, chẳng có ai hưởng ứng vì: đa số nhân chứng sống như tớ, kể đã qua đời, kể còn sống thì đã lẫn cần, kể thì... vừa Ngu vừa Hèn cho nên, có chọ ăn “cháo gan cóc tía” cũng chẳng dám nói lên cái thời tay cầm cờ vàng ba sọc đỏ, miêng hát “Này thanh niên ơi...” dưới bàn tay bắt nhip của chính Khâm sai Đại thần Phan Kế Toại!

Cho nên, cứ mỗi lần 19-8 và 2-9, tớ luôn chịu khó theo dõi xem lịch sử có được “bổ xung” thêm điều gì đúng như tớ mong đợi không. Thì đây:

1- Ngày 13 tháng 7 vừa qua, giáo sư Philippe Devilliers 90 tuổi, cựu phóng viên tờ “Le Monde” có mặt tại Việt Nam năm 45 đã trao tặng cho cá nhân g/s Phan Huy Lê, 203 tấm ảnh, trong đó chắc chắn có nhiều “tấm ảnh lịch sử”. Cụ thể, theo báo Tuổi Trẻ ngày 19-8-2010 là tấm ảnh chụp cuộc biểu tình của “Tổng hội Công chức” ngày 7-8-1945 ủng hộ chính phủ Trần Trọng Kim mà tớ cũng có mặt và hô hét đến khản cổ “Việt Nam độc lập muôn năm”, “Đà đảo Phát xít Nhật!”. Mong rằng tất cả những tấm ảnh của “cá nhân tặng cá nhân” đó sớm được công bố, đặc biệt là những tấm ảnh nào khẳng định được chính phủ Trần Trọng Kim là CÓ THẬT. Tớ tin rằng, một nhà sử học đã dám công bố “Anh hùng Lê Văn Tám là chuyện bịa đặt” (do Bộ trưởng Bộ Tuyên truyền Trần Huy Liệu trời trắng lại), lại không dám

lấp đầy cái “lỗ hổng lịch sử” này bằng những tấm ảnh mà có lẽ Devilliers không muốn trao cho Chính quyền vì sợ nó sẽ vô tác dụng khi bị xếp xó hoặc bị thủ tiêu vì một lý do chính trị nào đó?

2- Lần đầu tiên, VTV1 đã có bài “kể chuyện dân Hà Nội đã nổi dậy cướp chính quyền”. Chỉ có một câu mà tớ chú ý vì nó được phát ra từ cái loa đặc lực nhất của Tuyên giáo. Đó là: công khai xác nhận có chuyện trao chính quyền cho cách mạng của đốc lý Trần văn Lai (tớ đã quên bếng ông này, nhờ VTV1 mà tớ nhớ lại: Ông chính là người mở đầu buổi mít-tinh hoan nghênh ngày ra mắt của Tổng hội Công chức ngày 7-8-45) của chính phủ “bù nhìn” (không có tên và nói rõ bù nhìn của ai?)

3- Đúng ngày 19-8-2010, báo Nhân Dân và VTV1 có đưa tin về “cuộc giao lưu gặp gỡ giữa các “nhân chứng sống” của cách mạng tháng 8-45 hào hùng”. Nhiều nhân vật tớ quá quen, quá biết, dù chỉ hơn tớ vài ba tuổi... Trong số các vị được mời đến đã quá lẫn cần, nói năng lấp bắp, câu trước ngược với câu sau... Thậm chí nhầm luôn cả ngày tháng... Tớ có chú ý đến nhân vật Lê Trọng Nghĩa, đã quá già để nói gì nhưng được giới thiệu là THÀNH VIÊN ĐOÀN ĐÀM PHÁN VỚI CHÍNH PHỦ BÙ NHÌN CỦA PHÁT XÍT NHẬT!

Chỉ có mấy điều “mới lạ” đó, lần đầu tiên trong cuộc đời muộn màng làm blogger, tớ thấy khoái chí nói với bà xã: «Đấy ! Đấy! bài trên blog của anh viết năm ngoái, năm nay Nhà nước đã cho phép cái ông Nghĩa này trả lời trên Tivi công nhận là có chuyện đàm phán với chính phủ...» Bà xã cướp lời: «Nhưng đâu có gọi là chính phủ Trần Trọng Kim mà gọi là chính phủ bù nhìn của Phát xít Nhật!»

Tuy mắt húng nhưng tớ vẫn căng căng lên giọng (tuy hơi có đuôi đuôi):

- Dù gì đi nữa thì cũng phải công nhận 80% những gì tôi viết là chẳng có bịa đặt....! Chính phủ Trần Trọng Kim là CÓ THẬT, là CHÍNH DANH, là NGƯỜI DỌN CỒ” cho cuộc Đảo Chính Không

Tiếng Súng, Không Máu Đổ Xương Roi và... rất “Nhân Văn” như tướng Nguyễn Quyết mới “sáng tác” (hoặc do ai mách nước?) trình trọng tuyên bố ngày 19 tháng 8 năm nay! Phù nhận họ, vu cáo họ là “bù nhìn cho Phát xít Nhật” là có tội với lịch sử.

Nhân dịp này, tớ kêu gọi:

- Những ai từng là nhân chứng lịch sử của cuộc Cách mạng mùa thu, đang còn sống, còn tinh táo, còn có cái tâm trong sáng, còn có cái tâm... không biết Sợ,

- Những nhà viết sử trẻ, những người có điều kiện tiếp cận với những tư liệu quý hiếm ở những Trung tâm Lưu trữ trong và ngoài nước như C.A.O.M bên Pháp, hãy bạch hoá tất cả những gì có được trong tay, hãy giúp các nhà “viết sử ăn lương nhà nước” mạnh dạn hơn, khách quan hơn nhìn về quá khứ (như mới đây vừa công bố trên mạng toàn cầu nội dung và bức hình “thủ tướng Trần văn Hữu của chính phủ Bảo Đại đã ký tên vào Hiệp ước Cựu Kim Sơn xác định trước toàn thế giới Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt Nam!”)

- Tớ mong ước: Năm tới, sẽ còn những điều Mới hơn, Thật hơn, Đúng hơn, khi kỷ niệm những ngày tháng sục sôi cách mạng giải phóng dân tộc này. Lịch sử phải được chỉnh sửa, phải được bổ xung. “Ngô phải ra ngô, khoai phải ra khoai”! Không thể u xoẹ, lập lờ, đánh tráo, đánh lận công-tội của những nhân vật lịch sử, phủ nhận vai trò của hàng triệu người (trong đó có tớ), ngày ấy, chẳng biết đáng là ai? ở đâu? làm gì? mà chỉ lao mình vào cuộc “chơi cách mạng” dưới sự động viên của các ôn Phan Kế Toại, Phan Anh, Dương Đức Hiền... chứ chẳng phải theo chân ông Nguyễn Quyết, hay được Đảng giáo dục tuyên truyền một tí ti ông cụ nào cả!

Tớ cũng hy vọng: Chính các nhà Tuyên giáo đương thời cũng tỉnh ngộ dần trước những bằng chứng không thể chối cãi (vì hầu hết đều không là nhân chứng lịch sử) cho phép công bố những Sự Thật Lịch Sử Mới mà... không phải cái gì cũng “Nhờ công ơn của Đảng” tất tẩn tất!

Theo blog Tô Hải ◆◆◆◆◆

CHỈ CÓ SỰ THẬT mới giải phóng con người giải phóng văn học và đất nước

*****

Trần Mạnh Hảo 26-07-2010

(Tiếp theo và hết)

Sự thật thứ ba: Nói một đảng, làm một nẻo, hay là danh không chính thì ngôn không thuận

Đảng, Nhà nước Việt Nam nói thì rất hay, nhưng làm thường ngược lại. Những nguyên tắc, nguyên lý, luật pháp, chính sách, đường lối của Đảng cầm quyền và nhà nước Việt Nam hiện nay hầu hết đều không chính danh. Xin chứng minh :

Trong Hiến pháp của nước CHXH CNVN người dân được hưởng tất cả các quyền: quyền sống, quyền làm người, quyền hoạt động chính trị, quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, lập đảng phái, quyền biểu tình, tự do tôn giáo, tự do cư trú, tự do đi lại, tự do đủ thứ...

Chính sách hộ khẩu đã cấm tự do cư trú. Quyền được biểu tình của dân bị cấm chỉ bởi một nghị định (do Thủ tướng Phan Văn Khải ký): cấm từ năm người trở lên tụ tập hay đi hàng dọc ngoài đường, ngoài phố. Anh bạn chúng tôi có 5 đứa con, cộng hai vợ chồng là 7 người, mỗi sáng Chủ nhật anh chị dẫn bảy con đi tập thể dục tại công viên cách nhà hơn cây số. Đoàn rông rần tí hon của anh chị không thể đi thành một hàng, mà phải bí mật xé lẻ thành hai tốp, anh dẫn 3 đứa con, chị dẫn 2 đứa con giả vờ không quen biết nhau, đi vào hai lẻ đường khác nhau, sợ đi chung sẽ bị công an bắt... Anh bạn này tâm sự: ra Quốc lộ số 1, qua một số đường phố ở các thành phố nhỏ, thấy trâu bò được ung dung đi thành bầy đàn hàng mấy chục con trên đường mà không bị công an bắt? Sao kiếp người ở Việt Nam lại tủi hổ hơn kiếp bò: con bò còn được tự do tụ tập, tự do ngênh ngang rông rần trên đường, được Đảng và nhà nước đối xử tử tế hơn hẳn con người... là sao hở các ông trời con?

Tự do tôn giáo bị cái rọ tôn giáo quốc doanh cấm cản. Hàng trăm sư sãi, chùa chiền vốn theo một hệ phái Phật giáo riêng từ trước năm 1975 tại miền Nam Việt Nam đã bị cấm hoạt động, bắt phải vào Phật giáo quốc doanh, nếu không chịu quốc doanh hóa Phật giáo sẽ bị bắt. Công giáo cũng phải thành Công giáo quốc

doanh. Cao Đài, Hòa Hảo, Tin Lành... cũng phải vào quốc doanh thì sao gọi là tự do tôn giáo? Ở một đất nước không có **tôn giáo tư nhân**, chỉ có **tôn giáo quốc doanh** mà cứ xưng xưng toe toét: VN có tự do tôn giáo.

Điều 4 trong Hiến pháp cho phép chỉ một mình Đảng Cộng sản được nắm quyền lãnh đạo mãi mãi, đã cấm mọi công dân tự do hoạt động chính trị, trong khi quyền người dân được tự do hoạt động chính trị ghi rõ ràng trong Hiến pháp. Điều 4 của Hiến pháp là điều không chính danh.

Đảng và Nhà nước có trên 700 tờ báo giấy báo viết báo hình. Xã hội tự xưng là "nhân dân làm chủ: của dân, do dân, vì dân", "cán bộ là đầy tớ nhân dân". Tại ngược thay, chính anh đầy tớ này được độc quyền ra báo, lại cấm ông chủ ra báo là sao? Marx sinh thời từng ca ngợi nền tự do báo chí của chủ nghĩa tư bản. Marx lên án cay độc nhà vua Phổ kiểm duyệt báo chí theo kiểu nhà nước Việt Nam hôm nay lừa tất cả nền báo chí nước nhà vào cái rọ lẻ phải, đánh sập hơn ba trăm blog và website cá nhân trên Internet như lời khoe khoang của ông tổng cục phó Tổng cục An ninh Bộ Công an, trung tướng Vũ Hải Triều... Không có nền tự do báo chí tư sản, nền xuất bản tự do tư sản, không thể xuất hiện chủ nghĩa Marx. Nếu Karl Marx tái sinh xuất hiện giữa lòng Hà Nội hay Sài Gòn hôm nay, chắc chắn cha đẻ của chủ nghĩa CS sẽ bị lính của ông Vũ Hải Triều bắt ngay tắp lự.

Khi người dân không có quyền ra báo tư, lập nhà xuất bản tư... cũng có nghĩa người dân Việt Nam hiện nay không có quyền tự do ngôn luận.

Khi Hiến pháp đã cho công dân cái quyền thì người dân không phải đi xin. Hiến pháp bảo công dân có quyền sống, quyền làm người, vậy chả lẽ khi sống là phải thờ, phải ăn, phải mặc, phải yêu vợ... thì cứ mỗi lần thờ, mỗi lần ăn, mỗi lần mặc, mỗi lần yêu vợ... lại phải làm đơn xin phép công an à?

Hiến pháp của các nước dân chủ vẫn minh sinh ra để bảo vệ người dân, đảm bảo nhân quyền, dân quyền và mọi quyền tự do của dân, cốt yếu

để ràng buộc kẻ cầm quyền. Hiến pháp nước ta hiện nay sinh ra hầu như để chỉ trối buộc người dân và tạo hàng nghìn kẻ hồ cớ lỗ thủng con voi chui lọt cho kẻ cầm quyền tự do đánh tráo Hiến pháp, tự tung tự tác, làm ngược lại Hiến pháp mà không bị luật pháp ràng buộc là sao?

Quốc hiệu nước ta hiện nay xưng là: Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, thực ra có đúng không? Thưa không! Vì nền kinh tế nước ta từ năm 1986 đến nay là nền kinh tế thị trường, tức nền kinh tế tư bản chủ nghĩa, một chủ nghĩa tư bản hoang dã. Vậy quốc hiệu nước ta muốn sát với "sự thật của đất nước" như gợi ý của Ban Tuyên giáo, phải đặt lại là: "Cộng hòa Tư bản Chủ nghĩa Việt Nam" mới chính danh.

Chủ nghĩa xã hội nói chung là một mô hình ảo, hoàn toàn không có thật. Hồi chúng tôi theo học tại Học viện Gorky bên Liên Xô năm 1988, thường nghe dân Liên Xô định nghĩa về chủ nghĩa xã hội theo mô hình Lenin-Stalin như sau: "Chủ nghĩa xã hội là con đường vòng vèo nhất, đầy máu và nước mắt nhất, khôn nạn nhất để đi lên tư bản chủ nghĩa". Liên Xô, với mô hình xã hội chủ nghĩa trại lính (hay trại tập trung) đã phải mất 74 năm đi vòng vèo trong máu xương, ngục tù, trong đày đọa của những quần đảo Gulag hắc ám, man rợ... để năm 1991 mới tới được nền kinh tế tự do tư bản chủ nghĩa. Quốc hiệu của nước ta như vậy là không chính danh.

Cái đuôi "Định hướng xã hội chủ nghĩa" được gắn vào đít khái niệm kinh tế thị trường của nhà nước ta hiện nay là một cái đuôi giả, một cái đuôi nhựa chạy bằng cục pin sắp thối của Trung Quốc. Theo nghĩa từ điển: "định hướng" có nghĩa là xác định phương hướng, mà điểm tới đã được xác định cụ thể. Ví dụ ông A hẹn ông B qua điện thoại, rằng mai ta gặp nhau ở Hồ Con Rùa, tập kết tại đó ăn sáng, uống café, định hướng Buôn Ma Thuật mà tới Plây-ku nhé! "Xã hội chủ nghĩa" là khái niệm ảo trên giấy, chưa có thật trên đời và sẽ không thể có thật vì nó dựa trên những nguyên lý ảo tưởng, bịa đặt, phi khoa học.

Đưa đất nước đi vào chỗ không có thật, định hướng tới cõi không có thật mà đến thì than ôi, thà giết đất nước đi còn hơn! Nên khẩu hiệu "Vì Tổ quốc, vì chủ nghĩa xã hội" in trên đầu tờ *Văn nghệ* của Hội Nhà văn VN, nếu theo tiêu chí "hướng về sự thật" của Ban Tuyên giáo chỉ dẫn, phải đặt tên lại cho đúng với thực chất ngữ nghĩa của từ điển là: "Vì Tổ quốc, vì chủ nghĩa không có thật" mới

đúng. Không có sự thật đi kèm, mọi lý thuyết, mọi mô hình xã hội, mọi lời hứa đều là sai trái, ảo tưởng, hứa hão, đúng như K. Marx đã nói.

Đồng nghĩa đảng Cộng sản là đất nước, đồng nghĩa chủ nghĩa xã hội là Tổ quốc là không chính danh. Đảng Cộng sản mới chỉ có 5 triệu đảng viên, còn nhân dân Việt Nam ngoài đảng chiếm đa số tới hơn 80 triệu dân; có phù phép kiểu gì, Đảng Cộng sản cũng không thể biến thành đất nước Việt Nam được. Đảng nghĩa là phe phái, là một nhóm người. Một nhóm người sao có thể biến thành tất cả được, nên danh từ ĐẢNG TA dùng để gọi Đảng Cộng sản là không chính danh. Liên Xô đã bỏ ra 74 năm để tìm mà không thấy chủ nghĩa xã hội đâu, chỉ thấy trại tập trung, thấy nhà tù nhiều hơn trường học. Lenin, Stalin, Mao... đã biến nhân dân các nước Nga, Tàu, Cuba, Bắc Triều Tiên, Việt Nam, Campuchia, hàng chục nước Đông Âu... thành hàng tỉ con chuột bạch cho cuộc thí nghiệm máu cộng sản chủ nghĩa bằng bạo lực, bằng cái tạo áp đặt, bằng thuyết đấu tranh giai cấp tàn bạo nhưng đã thất bại hoàn toàn. Liên Xô, Trung Quốc, Việt Nam, Đông Âu giờ đã đi theo tư bản chủ nghĩa. Chủ nghĩa xã hội là một khái niệm ảo, nên khẩu hiệu "Yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội" là rất buồn cười, giống như nói "Yêu nước là yêu cái không có thật" vậy...

Quốc hội nước CHXHCNVN được Đảng Cộng sản và nhà nước phong cho là cơ quan lập pháp cao nhất của nhân dân VN là không chính danh. Vì thực tế, Quốc hội này chỉ là cơ quan ngoại vi của Đảng, do Đảng lãnh đạo; Quốc hội mà 98% dân biểu là đảng viên của một đảng duy nhất thì việc gọi Quốc hội này của dân là một trò hề, là không chính danh; Quốc hội này của Đảng, dân nào có quyền bình gì trong Quốc hội giả hiệu này?

Việc một nhóm người không ai khiến, tự nhiên nhẩy phóc ra đầu trường xã hội ngót 100 năm nay, hung hãn cầm mác cầm lê cầm búa cầm liềm cầm cày những nhóm người khác lập phe đảng là không chính danh, không logic, không công bằng, không có luật hay chỉ là luật rừng?

Đảng Cộng sản Việt Nam không do nhân dân Việt Nam bầu ra, nên sự tồn tại của Đảng để tuyệt đối cầm quyền là không chính danh. Đúng như Mao nói rằng chế độ chuyên chính vô sản của ông ta là do súng đẻ ra: "Súng đẻ ra chính quyền", tức là **súng bầu ra chính quyền**... Mấy chục năm nay, người ta đã cố tình gọi nhầm **súng** là **dân**: "súng bầu lên chính quyền thì lại nói dối là dân

bầu"... Cũng giống như (giả dụ thôi, hi vọng đừng biến thành sự thật!) sau bài viết này, công an gọi tên Trần Mạnh Hào lên... dọa bắn; Hào ta vốn là một con cáy 64 tuổi biết cầm bút, thấy súng há mồm sắp đối thoại với mình, sợ vãi đá, tránh voi chẳng xấu mặt nào, nghĩ mình miệng hùm gan sứa, sức đâu cãi lại miệng súng, đành phải ký vào giấy cung khai rằng: báo cáo các anh, em đã nói sai, đã nói dối, vì Đảng ta và nhà nước ta từ xưa tới nay thật thà hơn đêm, có biết nói dối là gì đâu. Thế rồi báo *An ninh* hôm sau hí hửng: trước lý lẽ sắc bén và thực tế sáng ngời chính nghĩa của nhân dân, tên Hào đã không đủ lý lẽ đối thoại, đã ăn năn hối lỗi vì dám vu cáo cho Đảng ta nói dối...

Việc Đảng CS Đông Dương ra đời năm 1930 theo thuyết Marxism là không chính danh. Marx bảo: chủ nghĩa tư bản xuất hiện với đại công nghiệp. Marx lại bảo phương thức kinh tế châu Á không nằm trong chủ nghĩa Marx. Marx phán: giai cấp vô sản là hệ quả của giai cấp tư bản. Nghĩa là tư bản đẻ ra vô sản. Trung Hoa, VN và cả châu Á, thế giới Ả Rập, Ấn Độ, Mỹ Latinh, Phi Châu... trong thế kỷ 19, đầu thế kỷ 20 chưa hề có chủ nghĩa tư bản. Năm 1930, VN chưa có ông bố tư bản, sao lại có đứa con tên là vô sản ra đời? Bịa ra một giai cấp vô sản ảo để thành lập ra đảng của giai cấp vô sản là Đảng CS Đông Dương là không chính danh, là trái với thuyết Marxism, là xây nhà trước, xây nền nhà sau.

Sau khi ra đời, Đảng Cộng sản Đông Dương nêu khẩu hiệu "Trí, Phú, Địa, Hào đào tận gốc tróc tận rễ" là không chính danh. Diệt trí thức là diệt đi hai ông đại trí thức Marx-Engels ư? Trí thức là linh hồn của xã hội, diệt trí thức cũng có nghĩa là diệt luôn xã hội loài người.

Năm 1958-1960 Bắc Việt Nam (năm 1975 là cả nước) tuyên bố tiến thẳng lên chủ nghĩa xã hội với "mơ côm và quả cà", không thông qua con đường tư bản chủ nghĩa theo sự xúi dục của Lenin là không chính danh. Theo Marx, linh hồn của xã hội chủ nghĩa là đại công nghiệp; chỉ có nền nông nghiệp lạc hậu mà dám thí mạng cùi tiến lên xã hội chủ nghĩa là tiến lên nhân dân cùng chết đói, hay tiến lên công xã kiểu diệt chủng như Khmer Đỏ, tiến lên "đại nhảy vọt" kiểu Mao khiến mấy chục triệu người chết đói, dân chúng phải ăn thịt cả con mình như cuốn *Mao Trạch Đông ngàn năm công tội* do Thông tấn xã Việt Nam vừa phát hành đã kể.

Năm 1986, theo gương Trung Quốc, Đảng Cộng sản Việt Nam thay

vì chôn chủ nghĩa tư bản (như Marx-Engels dạy) đã quay ngược lại chôn chính học thuyết cộng sản, bằng cách xây dựng nền kinh tế tự do đa thành phần tư bản chủ nghĩa, đưa nhân dân Việt Nam thoát khỏi chết đói. Theo Marx dạy: kinh tế nào, chính trị ấy: hạ tầng cơ sở kinh tế quyết định thượng tầng kiến trúc chính trị. Nay, kinh tế Việt Nam là tư bản tự do mà chính trị vẫn giữ nền chính trị độc tài xã hội chủ nghĩa là sai quy luật, là không chính danh, là đầu chuột đuôi voi, là ông nói gà bà nói thóc lép, là hồn Trương Ba, da hàng thịt...

Marx-Engels từng công khai tuyên bố trong trước tác của mình: "Chúng tôi không có ý định đoán định tương lai một cách giáo điều mà mong muốn dùng phương pháp phê phán thế giới cũ để tìm được một thế giới mới... Việc kiến tạo và tuyên bố một lần và mãi mãi những giải đáp cho các vấn đề của mai sau không phải là việc của chúng tôi...". Rõ ràng, chính Marx và Engels đã coi học thuyết của mình chỉ là những giả thuyết, những phép thử, những phỏng định về tương lai, tuyệt nhiên không giáo điều cho lý thuyết của mình là chân lý vĩnh hằng. Những ai đã, đang coi học thuyết Marx là chân lý bất biến là đang chống Marx, là muốn dùng Marx giả, Marx dỏm bịt mắt trí thức và nhân dân để quyết câu giờ giữ quyền lực là không chính danh.

Theo định đề: "Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý" của Marx, chúng ta thấy thực tế đã không chấp nhận cuộc thí nghiệm XÓA TƯ HỮU hải hùng nhất trong lịch sử loài người của Marx-Engels-Lenin với tham vọng "xóa tư hữu, xóa cá nhân, xóa nhà nước, xóa mâu thuẫn, xóa đảng Cộng sản, xóa các giai cấp và đảng của nó, xóa chính biện chứng pháp để xây dựng một xã hội cộng sản ảo tưởng phi biện chứng - nơi không có cái đối trá, không có cái ác độc và cái xấu xa, nơi tuyệt đối tự giác, tuyệt đối tự do, tuyệt đối giàu có, tuyệt đối không có ngoại tình, không còn hôn nhân, không còn gia đình kiểu cũ, không còn ngân hàng, không còn tiền tệ...". Đó là một xã hội bịa đặt không có thật: vì không có cái ác thì cái thiện cũng bị triệt tiêu, không có cái nguy thì cái chân cũng biến mất, không có cái xấu thì cái đẹp cũng chẳng còn...

Một trăm sáu mươi hai năm từ khi "Tuyên ngôn Đảng Cộng sản" của Marx-Engels ra đời đến nay, hàng trăm triệu sinh mạng đã bị giết, hàng tỉ người bị tù đầy, bị ngược đãi để "các vị lãnh tụ kính yêu" làm cuộc thí

nghiệm đẫm máu cải tạo thể giới từ **tư hữu sang công hữu, từ tư bản sang vô sản, từ cá nhân sang tập thể, xóa quốc gia chỉ còn quốc tế, xóa hoàn toàn thể giới cũ, nhân loại cũ chỉ còn một thể giới mới tinh, nhân loại mới tinh không còn truyền thống, không còn lịch sử, không còn quá khứ, không còn tôn giáo...** Chao ôi, khi một con người không còn quá khứ, một dân tộc không còn lịch sử, con người ấy, dân tộc ấy sẽ biến thành tinh tinh, xã hội tinh tinh hay thành những cục bột biết ca hát?... Rút cục, cuộc thí nghiệm Cộng sản kinh hồn trên phạm vi toàn thế giới đã hoàn toàn thất bại. Những nước cộng sản cứng đầu nhất như Bắc Triều Tiên, Cuba hiện nay cũng đang rục rịch thí nghiệm mô hình kinh tế tư bản chủ nghĩa, tập tọe học lại những bước đi làm giàu vớ lòng nhân loại đã có từ trước khi Marx ra đời. Đây là sự thật không thể nào chối cãi, dù cãi cối cãi chày bằng còng số tám hay nhà tù, họng súng v.v...

Cám ơn Marx, đã cho chúng tôi đề bài "Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý" để làm một tập làm văn về sự thật này. Cám ơn ngài cố Tổng thống nước Ba Lan tự do Lech Kaczyński đã cho chúng tôi ý tưởng rất hay: chỉ có sự thật mới giải phóng con người, làm chủ đề bài tham luận. Chúng tôi cũng xin cám ơn tiêu đề của cuộc hội thảo "Văn học nghệ thuật hướng về sự thật đất nước" của Ban Tuyên giáo Trung ương đã gợi ý, khích lệ chúng tôi dám liều mạng nói lên những sự thật cay đắng nhất, khủng khiếp nhất của đất nước chúng ta hiện nay, những sự thật chết người, ai ai cũng biết mà vì sợ tù tội nên không ai dám nói ra.

Viết đến đây, chúng tôi chợt nhớ đến truyện "Bộ long bào của vị hoàng đế" của văn hào Andersen. Thằng bé trong thiên truyện đã liều mạng xé toang bộ long bào hoang tưởng của vị hoàng đế kia bằng cách hét thật to: ông vua cởi truồng! Tiếng kêu thất thanh của chân lý ấy có làm đám đông đang bị quyền lực hôn mê, luôn miệng tung hô vị hoàng đế mặc bộ long bào đẹp nhất tinh ra hay không? Nhưng hình như ngay sau khi gọi sự vật bằng tên của nó, thằng bé do sự thật, do tự do phải đền đã biến mất. Do đó, mới còn biết bao nhiêu ông vua triết học cời truồng, vua chính trị cời truồng, vua cách mạng cời truồng, vua chủ nghĩa cời truồng... đang đi không trông ngoài xã hội, ngoài phố xá, đã và đang được những đám đông giả vờ cuồng tín hồng trục lợi xúm vào vạ tuế, ca ngợi các ngài khoác những bộ long bào tuyệt vời

của trần gian...

Sự thật giản dị nhường ấy, sao bị cả đám đông lờ đi? Mới hay sự căm dỗ của dối trá có bùa ngãi quỷ sứ, mê hoặc con người trong bóng tối, trong đe dọa, trong hấp lực của củ cà rốt treo trước miệng con lừa... Sự thật chỉ có thể tồn tại công khai dưới ánh sáng mặt trời. Xã hội của các hội kín vây bủa con người trong lừa mị, trong sợ hãi u u minh minh, luôn xua đuổi và cầm tù sự thật. Chối bỏ sự thật, những xã hội do băng đảng hội kín cầm quyền hầu như không bao giờ đi cùng đường với lẽ phải và công lý.

Chúng tôi không dám làm thằng bé trong thiên truyện kia của Andersen; làm vị thiên sứ của sự thật này, coi chừng khả năng biến mất là điều có thể xảy ra. Hải quá!

Chúng tôi chỉ xin kể ra ba vị nhà văn Việt Nam hình như cũng đang thử đóng vai trò của thằng bé ấy, vai trò thiên sứ của sự thật, của tự do.

Đây là lời của nhà văn Đỗ Chu bù ngùi, chua xót, khi ông nói về sự lãnh đạo của Đảng với nhà văn; sao nhà văn giống chú cún con ve vầy đuôi theo ông chủ trong sân nhà thế: "Tớ yêu Đảng như yêu vợ. Vợ còn sống thì tớ nghe vợ. Vợ chết thì tớ lập bàn thờ khấn vái cho đến chết. Đảng cũng là vợ của tớ. Đảng bắn thì tớ mua xô phòng cho Đảng tắm. Mua nước hoa cho Đảng thơm. Đảng nói thì không được cãi. Đảng bảo ăn là ăn. Đảng bảo uống là uống. Đảng bảo nằm là nằm. Đảng bảo lên giường là lên giường. Đảng bảo ra đường là ra đường..." (Trích bài "Nhà văn Đỗ Chu yêu Đảng như yêu vợ" của Nguyễn Trọng Tạo ngày 13-7-2010). Về việc này, mới thấy Nguyễn Vĩ xưa thánh thật, khi ông viết: "nhà văn An Nam khổ như chó!".

Đây là mấy câu thơ của nhà văn, nhà thơ Nguyễn Đình Chính (con trai cố nhà văn Nguyễn Đình Thi, người rất nhiều năm trước và sau 1975 từng làm Tổng Thư ký – ngày nay gọi là Chủ tịch – Hội Nhà văn Việt Nam): "Mấy thằng bạn văn nghệ chữi đồng hát hay / Cổ họng rần hổ mang trơn tuột liếm mỗi trong các **hội đoàn** / Hót hít chính trị như chó hít hóng cứt..." (Trích trong bài thơ "Đêm Sài Gòn" in trong tập thơ *Chọc chọc* của Nguyễn Đình Chính, do Tân Hình thư Publishing Club ấn hành trên mạng 2010).

Đây là nhà văn đại tá công an Mai Vũ, trước Đại hội Nhà văn Việt Nam lần thứ VIII, đã lên tiếng đòi tự do sáng tác, mặc dù từ năm 1987, Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh đã cởi trói cho các nhà văn: "Đây là vấn đề nhạy cảm mà không phải ai cũng có dũng

khí dám nói thật. Nhằm thiết lập một trật tự xã hội tư duy đồng chiều, chúng ta đã chính trị hóa mọi đời sống xã hội. Điều đó thật tai hại, nó làm khô héo tinh thần dân tộc. Chính trị hóa khoa học đã dẫn đến phủ nhận chân lý khách quan, làm méo mó khoa học. Trong lịch sử Xô Viết trước kia, đã có thời người làm vườn Lưxenkô-Mitsurin được tôn vinh như những nhà cải cách vĩ đại, còn Mooc-găng, Mendel là những kẻ phục vụ chủ nghĩa tư bản vì thuyết gen di truyền. Kết quả, nhà di truyền học thiên tài Vavilốp đã phải tự sát, còn nền di truyền học người Nga thì lụn bại, để lại một vết nhơ đau đớn trong đời sống khoa học xã hội Xô Viết. Đó là vụ ngục khoa học lớn nhất trong lịch sử nhân loại. Chính trị hóa giáo dục cũng chỉ để ra những chiến binh đánh bom tự sát, chứ không để ra những công dân xây dựng tương lai.

"Hội Nhà văn không phải là dàn hợp xướng để hát theo cái gậy chỉ huy của người nhạc trưởng. Nó là lãnh địa của những tư duy và sáng tạo cá nhân, nó là một tổ chức xã hội nghề nghiệp tự nguyện của các nhà văn lấy sứ mạng phục vụ Tổ quốc và nhân dân trên hết. Nhà văn viết theo mệnh lệnh của trái tim, mà trái tim nhà văn thuộc về Tổ quốc và nhân dân. Anh ta là tội đồ và đáng nguyên rủa nếu thóa mạ Tổ quốc và dân tộc. Còn khuynh hướng chính trị tùy thuộc quyền lựa chọn của mỗi nhà văn. Hãy để con ngựa Văn tung vó trên cánh đồng bát ngát của tự do" ("Về Hội nhà văn của chúng ta" của Mai Vũ, in trên website Trần Nhung 11-7-2010)

Tiếp nối ba nhà văn trên, chúng tôi xin mời quý vị đọc lại bài thơ "**Bài ca sự thật**" của chúng tôi (Trần Mạnh Hào) đã in trên báo *Tuổi trẻ* số tất niên ngày 24-01-1987

BÀI CA SỰ THẬT
Sự thật của tôi
Sự thật của anh
Sự thật của chúng ta
Sự thật của mọi người?
Nhân loại có bao thời
Sự dối trá làm quan toà phán xử
Bru-nô ơi trái đất vẫn tròn
Mà chân lý nghìn sau còn trả giá
Nhưng đất nước vẫn đi tìm sự thật
Trong câu hát có mồ hôi nước mắt
Có con ngê đá đầu đình cười cợt
các triều vua
Có thằng Bờm chẳng tin lời hứa hão
Cái quạt mo không để phủ ông lừa
Vua Hùng ơi Người đi tìm sự thật
Bằng cách ngày đầu năm xuống
ruộng cày bừa
Bao triều đại xưa đổ vì ưa nói dối
"Muốn nói gian làm quan mà nói"
Sự thật giấu trong nhà dân đen

ĐẢNG LÀ AI?

Tên gì ? Ở đâu ? Máy đũa ?

—Đình Tấn Lực 14-08-2010—

Sự thật từng vật vờ đi như ăn mày
đầu đường xó chợ
Sự thật làm anh hề, chú mõ
Sự thật như nàng Thị Kính oan khiên
Sự thật trốn vào ngụ ngôn, ngụ ngữ
sấm truyền
Sự thật có khi mượn Xuý Vân mà giả
dại
Sự thật chiếc lá đa bay qua bao thời
đại
Bay về đây trời nổi cơn qua
Con vua thất thế quét chùa sãi ơi!
Vĩnh biệt chú Cuội
Vĩnh biệt thành tích ma, báo cáo láo
thành thần
Bệnh hình thức gọi sai tên sự vật
Người đói phải nói lời no
Vị đắng sao lại kêu là mật?
Ngục tù mang nhãn hiệu tự do!
Vĩnh biệt khái niệm quét vôi và từ ngữ
nước sơn
Đạo đức dính trên đầu môi chót lưỡi
Vĩnh biệt những bóng ma cơ hội
Những cái đầu già cỗi tự bên trong
Những con mắt nhìn người bằng
bóng tối
Có nhận ra tia nắng mới trong lòng ?
Tôi là người tập yêu sự thật
Tập nghe nên có lúc ù tai
Tập nhìn nên chói mắt
Đất nước đổi thay
Con đau để những dòng sông quần
quại!
Hạt thóc và hạt máu có bao giờ nói
đối?
Bốn nghìn năm dân tộc tôi
Đi từ bờ bên kia
Đến bờ bên này của sự thật
Để mỗi con người hôm nay trên mặt
đất
Được cầm trong tay một tia nắng mặt
trời...

Sài Gòn ngày 15-1-1987

Đề kết thúc bản tham luận, xin kính mời quý vị cùng chúng tôi hô 3 khẩu hiệu sau:

Khẩu hiệu 1: **Không có sự thật, không có lẽ phải và chân lý** (xin hô ba lần: không có, không có, không có)

Khẩu hiệu 2: **Chỉ có sự thật mới giải phóng con người** (xin hô ba lần: chỉ có, chỉ có, chỉ có)

Khẩu hiệu 3: **Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý** (xin hô ba lần: tiêu chuẩn, tiêu chuẩn, tiêu chuẩn)

Xin cảm ơn quý vị.

Viết tại Sài Gòn 26-07-2010

Đạo này, chỉ nội trong một quý, cả nước rộ lên toàn chuyện động trời, mà đảng ta thì cứ lập ló-làm lo-lập lò-làm liêu-liêu láo-lấp liếm... lẩn lám le lảm lét...

Đảng viên thiếu úy “chiến sĩ công an” Trương Đình Hoàng ở Thái Nguyên, mặc thường phục, rượt dí xe máy công dân như trong phim hành động xã hội đen, truy đuổi đến khi ép dừng được “đội tượng” thì mắng dân té tát: “Con kia sao chưa chịu xuống (xe), mày chán cơm thềm đất hả?”, rồi rút súng bắn xuyên đùi trái, chui qua hố xương chậu, găm vào tủy xương đùi phải của người thiếu nữ ngồi sau xe máy, xong phân trần với đám đông tụ tập là đảng “truy bắt tội phạm”, bỏ mặc cho nạn nhân đứng tại hiện trường đầm đìa trong máu. Vụ việc được ghi lại thành biên bản “Vi phạm hành chính trong lĩnh vực giao thông đường bộ”.

“Tội phạm”, người ngồi sau người lái xe vi phạm giao thông, là cô Hoàng Thị Trà, sinh viên khoa Toán-Tin, Đại học Sư phạm Thái Nguyên.

Còn chiến sĩ công an Trương Đình Hoàng, mới chính thực là đảng. Kẻ máu lạnh, lúc mắng dân là thằng này con kia, khi rút súng nhả đạn buộc nhân dân phải chán cơm thềm đất, và nghĩ rằng mình có toàn quyền sinh sát, thực ra đảng võ ngục: đảng là tao!

• “Trả lời báo giới sáng 11-8, đại tá Nguyễn Như Tuấn (Phó giám đốc, Thủ trưởng Cơ quan điều tra Công an tỉnh Thái Nguyên) khẳng định, việc nữ sinh Trà bị găm đạn thủng đùi, có nhiều người chứng kiến nên không thể giấu diếm, bao che”.

Tức là, nếu ở một nơi vắng vẻ, không người chứng kiến, thì các vụ công an tùy hứng nhả đạn vào dân thể này đều có nhiều xác suất im ắng/chìm xuống?

Rõ ràng, mỗi một công an và

lãnh đạo của nó đều là đảng, hoặc đều ngấm ngấm xung đảng là tao!

• Đảng viên thiếu úy “chiến sĩ công an” Nguyễn Mạnh Thư huyện Tĩnh Gia, Thanh Hóa, đã nổ súng vào đám đông nhân dân tụ tập phản đối tiến trình giải phóng mặt bằng bất công ở Nghi Sơn, gây tử vong tại chỗ cho cháu bé 12 tuổi Lê Xuân Dũng, gây thương tích cho bà Lê Thị Thanh, và gây tử vong sau đó cho ông Lê Hữu Nam.

Nguyễn Mạnh Thư, nả đạn vào dân, là đảng.

Lãnh đạo địa phương, cố bao che bằng kết luận ban đầu là “bản chỉ thiên/súng cướp cò”, tất nhiên, cũng trong tâm thức coi đảng là tội tao!

• Chỉ vì mấy con vịt hay phá rối, hai mẹ con va chạm với nhau, bà mẹ trong lúc nóng giận đã làm đơn gửi đến cơ quan công an với mong muốn công an dọa cho đứa con một trận để nó ngoan hơn. Thế nhưng sau một ngày, cơ quan công an đã trả lại cho bà chiếc quan tài và xác chết đứa con trai. Nạn nhân là anh Vũ Văn Hiền, nông dân ở thôn Bình Xuân, xã Bình Thuận, huyện Đại Từ, tỉnh Thái Nguyên.

Ngày trước, khẩu hiệu của CA là: “Không đánh cho có, có đánh cho chừa”. Nay thu gọn lại chỉ còn 3 từ: “Đánh cho chết”.

Giống hệt mọi nơi khác, công an Đại Từ là đảng.

• Thanh niên Nguyễn Văn Khương bị cảnh sát giao thông huyện Tân Yên, Bắc Giang, bắt giữ về tội đi xe máy không đội mũ bảo hiểm, sau đó đã gục chết ngay trên ghé thăm vắn tại đồn. Vì bất bình, nhiều người dân đã cùng gia đình nạn nhân mang quan tài của người chết đến trụ sở UBND tỉnh để yêu cầu làm sáng tỏ vụ việc. Lực lượng công an được huy động tới giải tán đoàn biểu tình đòi công lý lên đến cả vạn người, bằng dùi cui và hơi cay.

Nguyễn Thế Nghiệp, tay công an đánh chết anh Khương, là đảng.

- Chiều chủ nhật 25-7-2010, gia đình nạn nhân bị công an đánh chết đã đưa thi thể anh Khương lên Ủy ban nhân dân (UBND) tỉnh để đòi làm rõ vụ việc. Hỗ trợ gia đình anh Khương, một số rất đông người dân đã đi theo quan tài, bao vây UBND tỉnh từ 14g đến tối. Đến 5g chiều thì 6 đoạn tường rào (60 mét) của UBND tỉnh bị phá hủy. Nhiều tiếng nổ lớn xảy ra do người dân đốt mìn tự tạo. Thi thể nạn nhân vẫn được quàn tại cổng UBND tỉnh. Cổng phụ của UBND đã bị phá cùng với biển ghi tên UBND tỉnh Bắc Giang. Chín giờ tối, nhà chức trách cho thợ làm lại tường và biển tên UB trước sự hiếu kỳ của hàng trăm người dân. Không như mọi ngày, tối nay UBND tỉnh tối om không có cả đèn trang trí ở sân...

Trong khi đó, “thái tử” Nông Quốc Tuấn (con trai Nông Đức Mạnh, sắp trở thành bí thư tỉnh ủy) vẫn thân nhiên tiếp đãi bạn bè trong tiệc nhậu đặc sản bằng món thịt bò tốt do 2 đầu bếp từ Hà Nội được điều về Bắc Giang để nấu nướng theo yêu cầu của Tuấn tại nhà hàng Tài Lộc.

Nông Quốc Tuấn, một mình, tự thân, chưa ngồi vào ghế tỉnh ủy, đã là đảng.

- Ngày 03-7-2010, giáo dân Tôma Nguyễn Thành Năm ở Cồn Dầu đã chết vì bị công an Đà Nẵng lòng bắt, đánh đập, tra tấn tàn bạo. Nhìn những vết thương đã man trên thân xác anh, nhìn cái chết đau đớn của anh, giáo dân Cồn Dầu đã sợ hãi trước những con người hầu như trở thành loài thú dữ. Anh đã ra đi trong đau đớn, trong vòng vây của đội quân công an ngăn chặn những người thân quen đến tiễn anh về nơi an nghỉ cuối cùng. Anh ra đi không có những ngọn nến giải oan, để soi rọi sự bất công, dối trá trên miền đất Cồn Dầu. Anh ra đi bên những tiếng khóc thương nhớ, uất ức của vợ con. Anh ra đi trong bối cảnh dối gian, lọc lừa biến hóa hành động giết người của công an và chính quyền Đà Nẵng trở thành vô tội. Hiện gần 2000 hộ dân bị giải tỏa tại

Cồn Dầu không có nhà mà ở.

Không thể nhầm: công an, ở mọi nơi trên đất nước này, đều là đảng.

- Dự án đúc tim cho tượng thánh Gióng gây xôn xao dư luận cả nước trước hạn kỷ niệm 1000 năm Thăng Long.

Phù Đổng Thiên Vương không phải là đảng viên. Nguyễn Thị Thoa, Giám đốc Cty ATS, người đề xuất dự án này, cũng không chắc là đảng viên.

Chỉ riêng kẻ vận động và phê duyệt dự án, biết trước là sẽ có phần chia chác, mới là đảng.

- Huỳnh Ngọc Sỹ, nguyên phó giám đốc Sở Giao thông Vận tải kiêm giám đốc Ban Quản lý Dự án Đại lộ Đông Tây và Môi trường nước Sài Gòn, bị báo Nhật phanh phui đường dây tham nhũng PCI, lãnh án sơ thẩm 3 năm tù về tội danh “lợi dụng chức vụ, quyền hạn trong khi thi hành công vụ”, ra tòa phúc thẩm bị nâng mức án lên thành 6 năm tù, hiện có nhiều xác suất ra tòa lần nữa về tội danh chính thức là “nhận hối lộ” nhiều triệu USD.

Huỳnh Ngọc Sỹ, là đảng.

Mỗi cá nhân trong đường dây chung chi của Sỹ cũng là đảng.

- Thượng tá Đặng Đình Tiến, Phó tham mưu trưởng Sư đoàn 324 Quân khu 4, cùng các sĩ quan dưới trưởng, kết hợp với Nguyễn Thị Kim Hoa, Giám đốc Công ty TNHH Liên kết và Giới thiệu Việc làm Bắc Miền Trung, để lừa đảo chiếm đoạt tài sản của 114 gia đình quân nhân (130 triệu đồng/1quân nhân/1hồ sơ xuất khẩu lao động). Các nạn nhân đã tố cáo lên các cấp cầm quyền địa phương cũng như trung ương, và trong suốt năm qua đã trên dưới 30 lần tìm cách khiếu nại đến các cơ quan liên hệ: Sư đoàn 324 QK4; Bộ tư lệnh QK4; Phòng điều tra hình sự QK4; Tỉnh ủy, UBND, Công an các tỉnh Thanh Hóa, Nghệ An, Hà Tĩnh và Quảng Bình, đặc biệt là Bộ Quốc phòng. Nhưng không được trả lời.

Đặng Đình Tiến là đảng.

Thủ trưởng của mỗi cơ quan nêu trên cũng đều tự coi mình là đảng.

- Nguyễn Ngọc Ân, Giám đốc sở Văn-thể-du của tỉnh Phú Thọ đã tiêu tốn non hai vạn USD tiền thuế

của dân để lấy bằng tiến sĩ của Đại học Nam Thái Bình Dương (Southern Pacific University – SPU). Đến khi bị trưng ra ánh sáng những góc đen khuất tất này thì Ân than rằng: Tôi là kẻ kém may! Té ra có nguyên một đường dây giới thiệu của bộ Tài Chánh cho những quan chức muốn có bằng tiến sĩ mà không cần học.

Nguyễn Ngọc Ân (kém may), và cả những đồng chí (còn may) chưa bị lộ, chính là đảng.

- Sầm Đức Xương, Hiệu trưởng trường trung học Hà Giang, cưỡng dâm nhiều nữ sinh, biến các nữ sinh đó thành gái gọi để thu tiền, rồi cống nạp lên thượng cấp, từ lãnh đạo ngân hàng đến cấp lãnh đạo cao nhất tỉnh, hoàn thành một danh sách đen hoành tráng. Khi vụ việc vỡ lở, các lãnh đạo nhất trí xử lý tình huống bằng cách phù phép cho các nữ sinh nạn nhân phải lãnh án tù về tội bán dâm. Trong số đó, một nạn nhân bỗng dung mất tích. Nguyễn Trường Tô, chủ tịch tỉnh Hà Giang, với nick trên phon di động là Tình yêu Chủ tịch, đứng tên hàng đầu trong danh sách đó...

Sầm Đức Xương, hiệu trưởng, chuyên ngành trái ga (drap) giường để tiền thân, là đảng.

Nguyễn Trường Tô, tỉnh ủy viên, dùng quyền lực để cưỡng dâm nữ sinh, tất yếu là đảng.

- 11 chiến sĩ công an thuộc Cục Kỹ thuật Nghiệp vụ II (A-23), còn được gọi là CAM, vừa mới được Lê Doãn Hợp, Bộ trưởng 4T, trao kỷ niệm chương “Vì sự nghiệp 4T”, bởi đã tận tình “sử dụng các phương tiện kỹ thuật nghiệp vụ phối hợp với các lực lượng chủ động đấu tranh với âm mưu hoạt động của các loại tình báo, gián điệp, phản động và tội phạm khác”.

Mới vài tháng trước, thiếu tướng công an Vũ Hải Triều cũng đã báo cáo thành tích đánh sập 300 trang mạng và blogs, đồng thời, đã chụp được mật khẩu để xâm nhập nhiều trương mục email của một bộ phận không nhỏ nhân dân.

A-23 là đảng. CAM là đảng. Tự thân Lê Doãn Hợp/Vũ Hải Triều cũng là đảng.

• Văn Đình Ứng, Phó chánh Văn phòng Bộ GD-ĐT phân tích sâu sát rằng có 4 lý do khiến học sinh đỗ tốt nghiệp cao năm nay:

Thứ nhất do năm nay là năm thứ tư thực hiện cuộc vận động “hai không” nên những thí sinh yếu kém đã cố gắng học tập để thi đỗ.

Thứ hai, do công tác tư vấn tốt của các cơ quan truyền thông.

Thứ ba, do các ngày thi trên toàn quốc thời tiết mát mẻ.

Thứ tư là có thể do các em phấn đấu lập thành tích để chào mừng đại lễ 1.000 năm Thăng Long Hà Nội!

Văn Đình Hưng, đích thị là đảng.

• Ban Tuyên Giáo thuộc Thành Ủy thành phố Đà Nẵng vừa ra một văn bản, không rõ thuộc loại gì, nhưng có vẻ ngang với một cái lệnh, đề gửi cho “Văn phòng đại diện báo Đại Đoàn Kết tại Đà Nẵng”, đòi cơ quan báo chí này cử phóng viên phải “là đảng viên” đến để “thông tin, tuyên truyền về Đại hội lần thứ XX đảng bộ thành phố Đà Nẵng”. Thế là ...tịt, bởi văn phòng đại diện báo ĐĐK tại Đà Nẵng không có nhà báo nào là đảng viên.

Các ban Tuyên giáo, từ TW xuống tới địa phương đều tự coi mình là đảng.

• Nguyễn Thế Thảo, Chủ tịch UBND TP Hà Nội, và Hoàng Tuấn Anh, Bộ trưởng Văn-thê-du, đã hề nhau đề xuất một phương án thực sự động trời có tên là Phương án... “bắn mây ngăn mưa”, với phí tổn vào tầm 1 tỷ USD cho 3 ngày đại lễ nhiệt liệt chào mừng 60 năm hữu nghị Việt-Trung và 1000 năm Thăng Long. Đề án này được chuyên đường tắt lẫn đường vòng lên tới Phó TT Nguyễn Sinh Hùng. Tức là toàn giới IQ thượng hạng ngoại hạng. Không may cái là thời điểm của đề án này rất vô sau vụ đường sắt cao tốc bị bác. Nguyễn Sinh Hùng, dù rất mê tính béo ngậy của dự án, nhưng cũng đành nuốt nước bọt nói “không”, kèm theo một lời phán nuối tiếc: “Nếu ta làm được thì nên làm, đảng này ta chưa làm được thì thôi”.

Kẻ đề xuất theo cảm hứng và

trong tâm thức toàn quyền, tất nhiên là đảng.

Kẻ phê chuẩn, dù không được như ý, cũng vẫn xưng xưng rằng đảng là tao!

• Chỉ riêng 16 bộ phận tổ chức của đảng CSVN, chưa phải toàn đảng, trong nhiệm kỳ 10 đã “vi phạm trong sử dụng tiền bạc” tăng gấp đôi nhiệm kỳ 9: số tiền vi phạm phát hiện được ở cấp do trung ương kiểm tra là trên 80 tỷ đồng, tương đương 4,2 triệu đô la. Ở cấp cơ sở, con số này là 56 tỷ đồng. Lưu ý rằng đây chỉ là những con số “phát hiện được”.

Nguyễn Văn Chi, Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Trung ương, thừa nhận “vi phạm qua kiểm tra tài chính đảng là đáng lo ngại, kiểm tra đâu cũng có vi phạm ở mức độ khác nhau”.

Thủ trưởng bất kỳ cơ quan nào của đảng cũng tự coi mình là đảng.

• Hai anh em Trần Văn Chính (nguyên Vụ phó Vụ Tổ chức cán bộ của Bộ Giáo dục & Đào tạo) quyết tâm chiếm lấy bằng được Trường Đại học Phan Châu Trinh ở Hội An (một tư thực phi lợi nhuận). Theo một vài (trong số rất nhiều) đường dây (nổi tiếng của Bộ), việc vận động của anh em Trần Văn Chính đã đưa đến kết quả là Nguyễn Thị Nghĩa, Thứ trưởng Bộ GD-ĐT, cùng một Đoàn công tác hùng hậu về “làm việc” với Ban giám hiệu của trường trong suốt ...một giờ đồng hồ, trên nguyên tắc định sẵn là ...miễn đối thoại.

Hệ quả là 2 cái quyết định ngồi xổm trên luật pháp của Nguyễn Thị Nghĩa đều được hoàn trả cho khô chủ: 1) bãi miễn trách vụ hiệu trưởng của ông Phạm Hữu Thu; và 2) ngưng tuyển sinh cho trường Phan Châu Trinh.

Hai anh em Trần Văn Chính tất nhiên là đảng.

Nguyễn Thị Nghĩa cũng là đảng. Thậm chí, còn hơn cả đảng, bởi đã bị mắng ngay trong buổi họp với thành ủy Hội An: “chị là Thứ trưởng thôi chứ chị to hơn đảng à?”.

• Trường Cao đẳng Nghề số 8 (thuộc bộ QP, ở Biên Hoà, Đồng Nai), từng được vinh danh “Điểm

sáng về dạy nghề”, là nơi mà mọi thí sinh đều an tâm đóng tiền đi thi “bảo đảm đậu”. Kể cả những thí sinh ngồi ngoài quán uống cà phê, thậm chí, đi tắm biển tận Vũng Tàu Bà Rịa, cho hết giờ thi, đều được cấp bằng. Ngô Phước Sánh, Chủ tịch UBND thị trấn Tân Thạnh, cũng là 1 trong các tay cò mua bán bằng, tuyên bố: “Chỉ đạo của huyện là làm sao thì làm, miễn có bằng thì thôi!”.

Hiệu trưởng trường nghề số 8, với toàn quyền cấp bằng, là đảng.

Các chủ tịch UBND đồng loại với Ngô Phước Sánh, cũng là đảng.

• Một trong các bộ đứng đầu công nghiệp nuôi dưỡng nhiều cò lăm chợ là Bộ GD-ĐT. Ngoài chợ phao, các chợ tuyển sinh là nơi sầm uất phồn thịnh hơn cả. 200 triệu đồng/1 suất đại học! Khẩu hiệu bắt mắt thời đại là: “Trường nào cũng chạy được”, “Trôn kim nào cũng qua lọt”...

Quan chức bộ GD-ĐT là đảng.

Cò chạy trường, không nhất thiết đảng viên, cũng hành xử không khác đảng.

• Phạm Thanh Bình, Chủ tịch HĐQT kiêm tổng giám đốc Vinashin, quản trị thua lỗ/thất thoát 86.000 tỷ đồng tiền thuế của dân. Tính trung bình ra là mỗi công dân VN phải trả khoảng một triệu đồng tiền nợ do Bình gây ra.

Nguyễn Sinh Hùng, Phó thủ tướng, lãnh trách nhiệm vực dậy tập đoàn kinh tế khánh tận Vinashin bằng dự án vay nợ 56 tỷ USD dưới danh nghĩa xây dựng đường sắt cao tốc, nhưng rất tiếc là quốc hội phản bác, không thông qua.

Phạm Thanh Bình, kẻ phá hoại tài sản của nhân dân ở tầm kỹ lục bằng tính khí tùy tiện và ngu muội lộng quyền như trên, chính là đảng.

Nguyễn Sinh Hùng, nâng đỡ/bảo kê/bao che/cứu vớt cho một tội phạm như Bình, vẫn bằng tính khí tùy tiện và ngu muội lộng quyền như trên, cũng đã tự coi mình là đảng.

• Võ Kim Cự, ủy viên Ban Thường Vụ Tỉnh Ủy, phó chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Hà Tĩnh, từng “bị kỷ luật vì làm cho một cò

S vào tay Công an Cộng sản

Tin tổng hợp 13+18-08-2010

BA CON VỊT “NUỐT” MỘT MẠNG NGƯỜI
Chí Tùng-Thu Huyền
Lao Động, 13-8-2010

Bi kịch gia đình

Hơn một tháng nay, những người dân thôn Bình Xuân, xã Bình Thuận, huyện Đại Từ, Thái Nguyên vẫn chưa hết bàng hoàng về cái chết đầy bất thường của anh Vũ Văn Hiền. Cái chết khiến 2 đứa con thơ chưa đầy 10 tuổi của anh trở thành cô cút. Tuổi thơ chưa thấu hết nỗi đau nhưng từ khi không còn bố chúng bỗng trở nên ngờ ngác dễ hờn, dễ khóc. Người vợ góa và bà mẹ đẻ của anh Hiền - bà Nguyễn Thị Chính, 68 tuổi - thì không thể nào thôi day dứt.

Vào một buổi chiều muộn cuối tháng 7, nhóm phóng viên Lao Động đã tới nhà bà Chính một căn nhà nhỏ tuềnh toàng ở thôn Bình Xuân để tìm hiểu nguyên nhân cái chết bất thường của anh Hiền. Như tìm được người để sẻ bớt nỗi đau, bà Chính ằng ằng nước mắt uất ức vừa ấm ngực thùm thụp, vừa kêu rờn kể lại: “Nhà thằng Hiền nó ở cạnh nhà tôi, ngày 20-5-2010, 3 con vịt của vợ chồng nó lại chạy sang nhà tôi phá rối. Nhiều lần nó đã thả vịt ra không trông để sang nhà, tôi tức quá mới cầm cái gậy đập cho lũ vịt mấy cái. Thằng Hiền lúc ấy đang ở trong nhà, chẳng hiểu nó đang giận dữ gì mà khi thấy tôi đánh vịt nhà nó, nó nổi xung lên chạy ra giằng lấy gậy của tôi. Trong lúc hai mẹ con giằng co cái gậy, không may gậy đập vào đầu tôi chảy ít máu. Mọi người thấy thế đều xông vào can ngăn thì nó bỏ về nhà nằm. Tôi bị đau được đưa con gái đưa đi bệnh viện (Bv), nhưng suốt mấy ngày nằm viện thằng Hiền không thèm hỏi tôi lấy một câu. Tôi tức quá mới bảo chị gái nó viết cho tôi cái đơn để tôi ký, tố cáo nó đánh mẹ lên CA huyện với ý định để CA gọi nó lên để dọa cho nó một trận cho nó chừa, nào ngờ hôm trước CA gọi nó lên, hôm sau CA trả về cho tôi cái xác chết”. “Ôi giờ ơi là giờ, tôi tưởng là người ta giúp tôi dạy dỗ nó nào ngờ người ta giết con tôi. Ôi giờ ơi, mẹ giết con rồi con ơi...” - bà Chính vừa khóc vừa là làng.

Thấy bà nội khóc, con bé Vũ Thị Hoàng Hạ 3 tuổi bám chặt lấy mẹ cũng gào tướng lên. Mẹ nó - chị Vũ

Thị Hường - phải ra sức dỗ dành: “Không phải các chú CA đâu mà sợ” con bé mới nín. Chị Hường kể: “Ngày 28-6, CA huyện Đại Từ gọi chồng tôi lên để hỏi về lá đơn của bà Chính và bắt giam luôn chồng tôi. Đến 15g ngày 29-6, tôi đang đi làm đồng thì thằng bé lớn chạy ra bảo là chú CA xã nhấn mẹ ra viện ngay với bố. Khi tôi ra tới viện thì đã thấy 2 anh CA huyện Đại Từ đã chuyển chồng tôi tới phòng cấp cứu trong tình trạng chấn thương nặng ở vùng đầu, mặt, ngực và hôn mê sâu. Đến 20g, do không đủ khả năng cứu chữa nên Bv Đại Từ đã chuyển anh Hiền lên Bv Đa khoa Trung ương Thái Nguyên. Tại đây, dù được các bác sĩ Bv Thái Nguyên hết sức cứu chữa, nhưng do vết thương quá nặng, anh Hiền đã tử vong vào lúc 4g15 ngày 30-6”

Chết do bị đánh

Để tìm hiểu nguyên nhân cái chết bất thường của anh Vũ Văn Hiền ngay tại trụ sở CA huyện Đại Từ, chúng tôi đã đến làm việc với CA tỉnh Thái Nguyên, nhưng sau cả một buổi chiều cho chúng tôi ngồi đợi tại trụ sở CA tỉnh, chúng tôi được ông Trần Văn Chín - Phó phòng Công tác chính trị - truyền đạt lại ý kiến của ông Nguyễn Như Tuấn - Phó Giám đốc CA tỉnh Thái Nguyên - rằng không thể cung cấp thông tin cho báo chí vào thời điểm này, dù chỉ là thông tin ban đầu. Đây có lẽ là một việc làm khó hiểu nữa của CA Thái Nguyên, bởi từ khi bị bắt đến khi nạn nhân tử vong, cơ quan CA đã có những việc làm rất khó giải thích. Cụ thể khi đưa anh Hiền vào Bv huyện Đại Từ và sau đó là Bv Đa khoa TW Thái Nguyên, cán bộ CA huyện Đại Từ đều khai trong bệnh án của anh Hiền là “bị ngã và có tiền sử sử dụng ma túy”.

Thế nhưng làm việc với chúng tôi, CA viên xã Bình Thuận tên là Trần Văn Cường (người trực tiếp quản lý địa bàn thôn Bình Xuân và cũng là người đưa anh Hiền lên CA huyện để bị bắt) và rất nhiều người dân cùng thôn đều khẳng định, anh Hiền không hề có tiền sử nghiện ma túy hay nghiện rượu. Tiếp nữa, phòng giam của CA huyện khá kín, không có điều kiện ngoại cảnh nào có thể khiến nạn nhân bị ngã hoặc tự thương dẫn đến gây thương tích nặng cho cơ thể. Vậy mà tại hồ sơ bệnh án của anh Hiền

giáo mầm non mang bầu”, từng mua bằng dôm của Western Pacific University, vừa được bổ nhiệm giữ chức chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh.

Nguyễn Nhật, chủ tịch Hội Đồng Quản Trị, tổng giám đốc Tổng công ty Khoáng Sản và Thương Mại Hà Tĩnh, nổi danh xài bằng dôm của Đại Học Irvine và Nam Thái Bình Dương, cũng vừa được bổ nhiệm giữ chức phó chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh.

Quyết Định bổ nhiệm mang số 1385/QĐ-TTg.

Võ Kim Cự và Nguyễn Nhật, lọc lừa cả nước, dùng bằng dôm để thành lãnh đạo, chính là đảng.

Nguyễn Tấn Dũng, kẻ hồn nhiên bổ nhiệm cho mấy đứa xài bằng dôm làm lãnh đạo như nó, tất nhiên, càng là đảng “gộc”.

***

Ngần ấy thời sự nhục nhã xảy ra chỉ trong khoảng trên dưới một quý.

Đủ để cả nước thất kinh khi phải lọc qua tình hình cần duyệt lại xem đảng là ai? tên gì? ở đâu? mấy đứa?

Đảng ta là đạo đức, là văn minh, như thế ư?

Thề đảng là giấy chứng thực tất cả những lễ thói đạo đức/văn minh như thế chẳng?

Những đảng viên khác nghĩ sao?

Phải chăng đã đến lúc để vất bỏ những tấm thẻ đảng ô nhục đó?

Nơi nơi đang sục sôi. Chỉ cần Đại tướng Võ Nguyên Giáp phát pháo tiên phong, làm gương dẫn dắt, là trở thành động lượng đại trà, giúp cho mọi người mạnh dạn hơn để cùng vất bỏ thẻ đảng, chối từ cái hàng ngũ phi nhân đang nhân danh Cộng sản mà vợ vét tư lợi; nhân danh xã hội chủ nghĩa mà bóc lột công nông; nhân danh Tổ Quốc mà bán đứng Tổ Quốc; nhân danh Dân Tộc mà đọa đầy/giết hại Dân Tộc...

Hãy cùng nhau vất bỏ thẻ đảng để sang trang lịch sử.

Không chỉ thuần để giữ nguyên bờ cõi, mà còn để kiến tạo bộ phận cho đất nước cất cánh, con người thăng hoa.

14-8-2010. Chuẩn bị chào mừng 65 năm ngày CM Tháng Tám.

<http://dinhtanluc.multiply.com/journal/item/574/574>

đều ghi rất rõ: “Bệnh nhân vào viện trong tình trạng hôn mê sâu, bầm tím nhiều ở mắt trái, chân tay trầy xước, có một vết rách lớn ở môi trên. Tiểu, đại tiện không kiểm soát”. Bác sĩ Trương Khánh Thiện - Phó Giám đốc Bv huyện Đại Từ - mở hồ sơ bệnh án cho chúng tôi xem và khẳng định: “Sau khi anh Hiền được đưa vào viện, chúng tôi đã chụp cắt lớp não.

Kết quả cho thấy bệnh nhân bị xuất huyết não và màng não ở mức độ rất nặng, khó cứu chữa nên đã chuyển anh tới Bệnh viện Đa khoa Trung ương Thái Nguyên để tiếp tục điều trị”. Tại hồ sơ bệnh án của anh Hiền ở Bv Đa khoa Trung ương Thái Nguyên cũng ghi rõ, khi anh Hiền vào viện trong tình trạng cơ thể có 4 vết bầm tím, hình ảnh chụp não cho thấy có khối máu tụ lớn từ thùy thái dương lên tới thùy đỉnh phải, tiểu cầu rất thấp. Bệnh nhân hôn mê sâu, thậm chí có lúc tắt thở phải can thiệp ngoại khoa nhíp tim mới đập trở lại. “Đến 4g ngày 30-6, bệnh nhân Hiền đã tử vong hoàn toàn do xuất huyết não quá nặng” - bác sĩ Dương Hồng Thái - Phó Giám đốc Bv cho biết.

Là người cùng tham gia giám sát và ký vào biên bản mổ tử thi, ông Vũ Tiến Lãng - Hội trưởng Hội Cựu chiến binh thôn 1, xã Hà Thượng, huyện Đại Từ - khẳng định: “*Kết quả mổ tử thi nạn nhân Vũ Văn Hiền cho thấy, tại xương sọ đỉnh đầu có 2 vết tụ máu, rạn xương thái dương trái, vỡ xương hàm trái, hai lá phổi tụ máu, gãy 4 chiếc xương sườn rё 3 - 4 ở hai bên trái, phải, gãy cẳng tay trái*”. Với những thương tích như trên, có thể khẳng định rằng Hiền đã bị đánh chết.

Vi phạm tố tụng

Từ vụ án này có thể thấy, việc CA huyện Đại Từ đã có dấu hiệu vi phạm tố tụng trong quá trình điều tra, dẫn đến cái chết đầy thương tâm của anh Vũ Văn Hiền. Cụ thể, cơ quan CA ra lệnh bắt, khởi tố anh Hiền căn cứ vào kết quả giám định thương tật của bà Nguyễn Thị Chính 13% (tạm thời 11%) mà không hề có biên bản thông báo cho gia đình, không có sự chứng kiến của đại diện chính quyền địa phương theo quy định của Điều 80 và Điều 85 của Bộ luật Tố tụng hình sự. Hơn thế nữa, đây chỉ là mâu thuẫn nhỏ, bùng phát nhất thời trong gia đình, có thể giải quyết bằng hình thức hoà giải, anh Hiền lại là nông dân hiền lành chất phác, không phải là đối tượng nguy hiểm, có thể bỏ trốn, hoặc gây khó khăn cho quá trình điều tra, nhưng đã bị CA huyện Đại Từ áp dụng biện pháp ngăn chặn bằng cách bắt giam anh Hiền tới 90 ngày là điều hoàn toàn trái với các quy định của

Điều 79, Điều 88 Bộ luật Tố tụng hình sự. Điều 79, Điều 88 quy định rõ việc bắt tạm giam chỉ được thực hiện khi có căn cứ chứng tỏ bị can sẽ gây khó khăn cho việc điều tra như bỏ trốn hoặc sẽ tiếp tục phạm tội.

Thế nhưng quy định đó đã bị bỏ qua. Hơn thế nữa, sau khi bắt giam và quản lý anh Hiền, CA huyện Đại Từ đã không giữ được tính mạng cho anh, đó là trách nhiệm của chính cơ quan CA mà không thể có điều gì phủ nhận được. Đây là một vụ án hết sức đau lòng, rất cần nhiều cơ quan bảo vệ pháp luật cùng vào cuộc làm rõ những kẻ nào đã gây ra cái chết của anh Hiền để giữ nghiêm kỷ cương phép nước và lòng tin của người dân vào cơ quan bảo vệ pháp luật.

<http://www.laodong.com.vn>

THƯ TỐ CÁO NHÀ NƯỚC VIỆT NAM SÁCH NHIỀU GIA ĐÌNH GS PHẠM MINH HOÀNG Phạm Duy Khánh 19-8-2010

Kính thưa quý vị,

Chúng tôi xin thông báo cùng quý vị những hành động sách nhiễu nhằm khủng bố tinh thần gia đình chúng tôi của nhà nước Việt Nam.

Trong thời gian CA Việt Nam bắt anh Phạm Minh Hoàng lên thẩm vấn, người chị cả trong gia đình chúng tôi là Phạm Thị Uyên, công dân Pháp, cũng có mặt tại Sài Gòn để chăm nom sức khỏe cho bố mẹ chúng tôi, nay rất yếu và tuổi gần 90.

Ngày 17-8, theo dự trù chị Uyên trở về Pháp theo tuyến đường Sài Gòn - Hà Nội - Paris. Sáng ngày 18/8, các con của chị ra đón mẹ ở phi trường Paris, nhưng chờ mãi vẫn không thấy chị Uyên, nên đã đến quầy vé Vietnam Airlines để hỏi xem chị Uyên có trong danh sách chuyến bay hay không. Hãng này từ chối không trả lời, các cháu báo động với cảnh sát Pháp, sau khi biết là chị Uyên đã thực sự rời Sài Gòn và hoàn toàn không có tin tức. Nhiều giờ sau, các cháu mới nhận được tin là chị Uyên "bị trễ máy bay ở Hà Nội" và sẽ về Pháp ngày 19-8.

Thật ra không phải chị Uyên trễ máy bay. Về đến Paris, chị cho biết là ngày 17-8, chuyến bay từ Sài Gòn ra Hà Nội diễn ra một cách bình thường. Nhưng khi đến phi trường Nội Bài, lúc qua cửa kiểm soát passport để lấy máy bay về Pháp vào khoảng 22g đêm, thì CA đã giữ lại, đưa vào phòng thẩm vấn cho tới 2 giờ sáng. Hôm sau lại tiếp tục thẩm vấn từ 8 giờ sáng đến khoảng 3 giờ chiều. Nội dung tra hỏi xoay quanh lý lịch gia đình chúng tôi, có tới 4, 5 CA luân

phiên tra hỏi chỉ cùng một nội dung. Sau cùng, không tìm ra được những lý do nào khác để bổ túc thêm hồ sơ điều tra của anh Hoàng, họ cũng không hề đưa một chứng từ nói rõ lý do bắt giữ chị để tra hỏi, CA đã thả chị Uyên và để chị phải tự lo tìm vé trở về Paris một cách vô trách nhiệm. Lúc đầu quầy vé đòi bán cho chị một vé về Paris trị giá lên tới 2000 Mỹ kim. Năn nỉ mãi một cô bán vé khác đã tìm ra cho chị một vé rẻ hơn nhưng chị vẫn không đủ tiền trả, và cô nhận lời cho vay 4 triệu đồng Việt Nam để chị tôi có thể trở về Pháp !!!

Kể lại diễn tiến của việc này, chúng tôi muốn tố cáo thủ đoạn sách nhiễu những người vô tội một cách hạ cấp của CA Việt Nam. Nếu CA nghi ngờ chị tôi hay muốn thăm vấn để tìm hiểu thêm về anh Hoàng, tại sao họ không chịu gọi chị ấy lên thẩm vấn khi còn ở Sài Gòn ? CA đã cố tình lừa, để cho chị tôi rời Sài Gòn một cách bình thường, nhưng lại giữ chị ở Hà Nội vào lúc 22g, thăm vấn gần như suốt đêm, làm cho chị không lên được máy bay, sau đó phải tự một mình xoay sở ở một nơi hoàn toàn xa lạ, để tìm cách trở về Pháp.

Đó là chưa kể CA hầu mỗi ngày vẫn tiếp tục sách nhiễu, đòi thẩm vấn chị Lê Thị Kiều Oanh, vợ của anh Hoàng. Mặc dù chị đã trình bày nhu cầu phải chăm lo cho cháu Trâm Anh mới được 6 tuổi và cha mẹ chồng già yếu đã gần 90, nhưng CA vẫn nhẫn tâm hạch sách và cố tình tạo áp lực lên tinh thần của chị Oanh.

Đối với một người có quốc tịch Pháp như chị Uyên mà CA Việt Nam còn đối xử tệ như thế thì đối với công dân VN chắc hẳn họ còn đối xử tệ hơn nhiều. Vì vậy chúng tôi viết thư này để báo động cùng dư luận khắp nơi về khả năng nhà nước Việt Nam có thể sẽ tru dập, khủng bố gia đình chúng tôi ở Việt Nam trong những ngày sắp tới nặng nề hơn. Không biết Chị Oanh với đứa bé 6 tuổi, bố mẹ già 90 tuổi sẽ còn bị những đòn hù dọa khủng bố đến mức độ nào.

Gia đình chúng tôi xin trân trọng thông tin đến Quý vị và dư luận khắp nơi để mong được sự hỗ trợ quan tâm và hỗ trợ của quý vị, giúp cho anh Hoàng sớm được tự do và trở về sống trong yên bình với vợ con và cha mẹ.

Ngày 19 tháng 8 năm 2010

Thay mặt chị Phạm Thị Uyên và gia đình anh Phạm Minh Hoàng

Phạm Duy Khánh

